

Dag	1	2	3	4	5	6	7
Ugedag	Søndag	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag
Dato	12-aug	13-aug	14-aug	15-aug	16-aug	17-aug	18-aug
Sted		Hanoi	Hanoi	Hanoi	Hanoi	Hue	Hue
Bor		Hoa Binh Hotel	Hoa Binh Hotel	Hoa Binh Hotel	Nattog S 1	Century Hotel	Century Hotel
Transport fra	Afg. CPH 14.30	Ank. Bangkok 06.00. Afg. 08.30 TG 682			Ag. Hotel 18.00, afg. Tog kl. 19.00		Med bil til Poring
Transport til	Bangkok	Hanoi ank. Ca. 10.30			Hue ank. 08.00		
Ser	Terminal 3, TG 951	Hoan Kiem Søen, Ngoc Son Templet Luc (solstrålebroen), Thap But (pennet) Thrap Hoa Phong (tårn), Bao An (pagode) Cyclo tur i gamle kvarter Middag på Street Childrens Rest.	Ba Dinh Square Ho Chi Minhs mausoleum Præsidentpaladset Litteratur templet Hvide silkes sø Det nedskudte B52 bombefly Thang Long water puppet Theatre	Tur til Ha Long Bay, 170 km 5 timers bådture i Ha Long Middag Cha Ca La Vong Rest.	Vestsøen Gamle bydel Den katolske katedral	cykeltur nordsiden af Parfume-floden Citadellet Dong Ba marked Haverne i Kim Long Tu Dam Pagoda, Huyen Khon Pagoda Aften: Dragon Boat	Sejltur på Parfume-floden Frokost: Tropical garden Cykeltur i gamle bydel
Dag	8	9	10	11	12	13	14
Ugedag	Søndag	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag
Dato	19-aug	20-aug	21-aug	22-aug	23-aug	24-aug	25-aug
Sted	Hue	Hoi An	Hoi An	Hoi An	Nha Trang	Nha Trang	Nha Trang
Bor	Century Hotel	Hoi An Hotel	Hoi An Hotel	Hoi An Hotel	Que Huong Hotel	Que Huong Hotel	Que Huong Hotel
Transport fra		Afg. Hue 08.00 med bus (120 km)		Nha Trang ank. 20.00	Afg. Hoi An 09.30. Tog fra Da Nang 11.00		
Transport til		Hoi An ank. Ca. 13.00		Tur til My Son (halvdags)		Snorkle, bade	Po Nagar (tempelgruppe)
Ser	Heldagstur: Demilitarized Zone (95 km) Khe Sanh Combat base Vinh Moc tunnellerne Hien Luong bridge Bjergstammer grænsen til Laos Middag: fransk eller privat på Tinh Gia Vien	Hai Van passet Aften: bådture på Thu Bon floden Besøg i landsby med kunsthåndværk	Stranden Cua Dai Bådture til Charm Island Tran slægtens tempel Tan kys hus, Phuoc Kien Den japanske bro, Franske kvarter		Middag: Nha Trang Sailing Club		Hon Chong strand Long Son pagoden Long Thanh fotogalleri
Dag	15	16	17	18	19	20	21
Ugedag	Søndag	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag
Dato	26-aug	27-aug	28-aug	29-aug	30-aug	01-sep	01-sep
Sted	Nha Trang	Nha Trang	Ho Chi Minh City	Ho Chi Minh City		Hjemme	
Bor	Que Huong Hotel	Que Huong Hotel	Hotel Continental	Hotel Continental			
Transport fra			Afg. Nha Trang 07.30 bus 450 km		Afg. HCM city kl. 15.00 (hotel)	CPH ankomst 06.35	
Transport til			Ank. Ho Chi Minh City kl. 18.00		Afg. TG 687 til Bangkok 21.00		
Ser	Alexandre Yersin museet Oceanografiske institut Udflugt til Dalat, blomsternes b	Hon Tre (Bambusøen) Hon Mun (Den sorte ø) Hon Mot, snorkling Dao Khi (abeøen) Hon Yes, svalereder Ba Ho (tre søer), vandfald	Middag: gratis på Ngon rest.	Bytur Floating market i Mekong deltae Chinatown	Ank. Bangkok 22.25 Afg. Bangkok TG 950 00.50 Cu chi tunnellerne		

Søndag den 12. august

Erik kom og hentede os til den aftalte tid, og efter nogle sidste korte instrukser gik det mod Kastrup Lufthavn. Heldigvis havde nattens skybrud ikke skabt oversvømmelser hos Jonna og Erik. Men Lene ringede og fortalte at hele det sidste stykke af Stavnshøj Allé var oversvømmet så de måtte gå rundt i 40 cm vand.

Peters og Ronnies biler var fyldt med vand, så Peter måtte bore huller i bunden af dem for at få vandet ud.

Svinninge ringede også. De havde til gengæld overhovedet ikke fået regn – hverken i går eller i nat. Men Ulla og Kurt skulle også på en mindre ferie til Fyn fra tirsdag til søndag.

Vores køretur til lufthavnen gik fint – der var ikke meget trafik, men der var til gengæld en masse mennesker i lufthavnen, som vi ankom til kl. lidt i 12.

Sagde farvel til Erik og gik ind i terminal 3 for at checke ind. Der var alenlange køer gennem hele terminalen, men heldigvis ikke ved Thai Airways. Og slet ikke der hvor vi valgte at gå ind....indtil en dame høfligt spurgte om vi havde business class. Og så blev vi jaget over i en mindre kø.

Vi fik checket ind og sikret os at vi fik nogle ordentlige pladser. Gittes kuffert vejede lige præcis 19,7 kilo og vi fik at vide af damen at vi var heldige ikke at skulle betale overvægt. Det kostede 350 kr. pr. kilo til Hanoi.

Vi havde jo ikke vejret kufferterne hjemmefra, da vi var sikre på at de vejede langt under 20 kilo stykket.

Så skulle vi gennem sikkerhedskontrollen hvor der var en næsten 200 m lang kø. Det gik rimelig hurtigt, men alligevel var der gået en time inden vi var i transithallen kl. 13.00.

Fik lige en smøg – ja og det var vist den sidste nogensinde i CPH lufthavnen for vi hørte fra andre at alle rygekabinerne ville blive taget ned i forbindelse med rygeforbuddet på restauranter. Ak ja, så må vi jo finde andre rejseveje.

Handlede lidt vildt i Duty Free. Her var der jo også kommet nye regler, sådan at der var personale der pakkede indkøbene ind i plastposer og lagde kvitteringen ned i også. Med det resultat, opdagede vi i Hanoi, at Jan dyrebare Armani deo til 185 kr. ikke var lagt ned i posen. Samtidig opdagede vi – for sent – at de havde taget penge to gange for nogle Gajoler. Jo, vi fik skam rigtig sparet.

På nettet havde Jan tilmeldt os SMS'er sådan at der blev sendt SMS ved flyforsinkelse, ved "go to gate" og ved "boarding". Og inden vi var kommet ud fra butikken blev der allerede SMS'et go to gate.

Skulle af sted fra Gate 33 så det var noget af en vandretur at komme derud – hvor vi så for øvrigt ventede i over 1/2 time inden boarding.

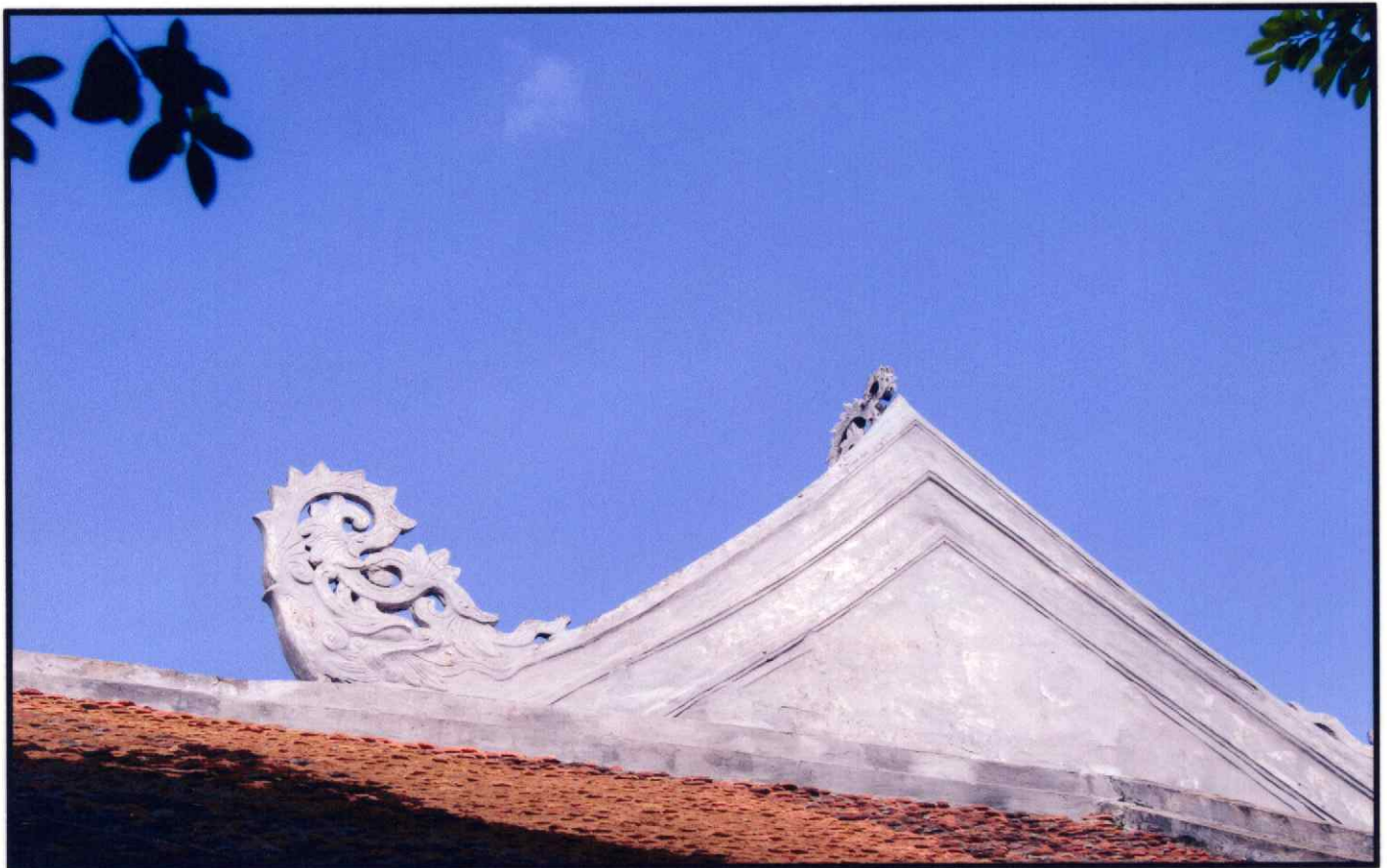
Vi havde fået vindues- og midterplads på række 39. Både godt og ondt – for det var jo ikke rigtig ti at komme ud og strække benene, når man skulle bede ham der sad yderst om at rejse sig.

Men det var behagelig gode pladser med oceaner af benplads. Og stewardesserne er bestemt helt i top med deres dejlige venlige smil og sans for at alting foregik i en behagelig atmosfære. Jo Thai er for os noget nær verdens bedste. Også når det kommer til forplejningen.

Vi fik ret hurtigt efter afgang kl. 14.45 serveret drinks og herefter rejesalat, kylling med ris (Gitte) og bøf – roulade (Jan), frisk frugt, ost og chokoladecake. Alle drikkevarer var gratis. Det smagte godt – og vi var efterhånden blevet godt sultne.

Efter maden læste vi lidt og tog så en sovepille ved halv syvtiden.

Vi synes dog ikke at vi sov så godt på pillen. Følte at vi ofte var vågne, men alligevel blev klokken hurtigt godt 4.30 lokaltid (- 5 timer dansk tid).

Mandag den 13. august

Fik serveret dejlig morgenmad: Croissants, æggekage med pølse og bacon samt lidt frugt. Læste lidt mere og så var det ellers tid til landing kl. 06.30 – det var lige blevet lyst.

Vi havde heldigvis fået kufferterne sendt direkte til Hanoi og havde også fået boardig pass til flyet fra Bangkok til Hanoi, så vi troede at vi kunne slappe lidt af i lufthavnen.

Det blev der dog ikke meget af for inden vi havde set os om havde vi fået checket håndbagage og var kommet ind i afgangsområdet til Hanoi. Ventede her inde vi blev kaldt i flyveren ca. kvart i otte.

Vi forlod Bangkok igen godt halv ni og på vejen blev der igen serveret morgenmad. Her sprang vi over og nøjedes med et glas juice.

Fik en flot indflyvning til Hanoi ned over bjergene og de mange rismarker og landede kl. 10.00.

Det gik rimelig smertefrit at komme igennem den omfattende pas/visum kontrol og så ventede vi ellers på vores kufferter. Mange var allerede dukket op – men (endnu) ikke vores.

Men puh-ha. Efter et lille kvarter kom også vores kufferter.

Gik igennem tolden og da vi kom ud fik vi straks øje på en lille vietnameser med et skilt fra C & C Travel. Han hed Thang og skulle eskortere os ind til selve Hanoi godt 20 km fra lufthavnen. Han skulle hente endnu et par danskere, så mens vi ventede på at de skulle komme ud, viste han os hen til et vekselkontor. Det var dejligt for så kunne vi få nogle småpenge inden vi kom til hotellet. Vi havde bare lidt svært ved at forstå deres store penge, så Gitte gik hen for at få vekslet 5000 dong til noget mindre. Hun gloede godt nok lidt damen ved skranken, og spurgte så om jeg ville have mønter, ja det ville være dejligt, så jeg fik tre mønter på henholdsvis 2000 og 1000 dong – 60øre og 30øre. Nå, ja vi finder vel ud af det inden vi skal hjem.

Kom udenfor lufthavns bygningen, og så kom der en stor van, som vi blev kørt i til hotellet. Thang fortalte lidt om Hanoi, og forklarede så det andet par om deres tur. Vi kom ikke til at bo på det hotel vi havde fået bestilt hjemmefra, men på et der hed "Sunny Hotel". Thang sagde vi var blevet opgraderet, nå der kan man bare se, så fint var det nu heller ikke. Det var en hæsblæsende tur ind til hotellet, her var mindst en million motorcykler/knallerter, der bare kørte og snoede sig ind og ud mellem hinanden. Det var godt vi ikke havde lejet bil. Byen så noget fattig ud, men der var også mange små søde huse, i fransk stil. Alle husene var meget smalle og malet i nogle dejlige farver. Det er noget med at man betaler skat af vor bred grunden er, men man må heller ikke bygge for højt, for man må ikke se ned på mennesker.

Vel ankommet til hotellet, gik Thang med os ind og de andre danskere blev kørt videre til deres hotel. Vi fik nøglen til værelse nr.407, og satte os så hen i et par lænestole, hvor Thang fortalte os om vores rejseplan, vi fik også udleveret togbilletterne til på torsdag.

Gik op på vores værelse, der var lidt lille, men her manglede ikke noget, og det var et rimeligt godt badeværelse. Sengetøjet var i hvert fald rent. Lidt efter kom der to hotelkarle med vores kufferter, og Jan gav dem hver 2000dong, 60øre, han var lidt rød om ørene, men vi havde altså ikke mindre.

Fik hurtigt pakket lidt ud og tisset af, og så lavede vi lige en kop kaffe, mens vi lagde en plan for hvad vi skulle. Blev enige om at gå ned til Hoan Kiem søen, inden vi blev for trætte, var også lidt bange for at lægge os, og så først vågne i morgen tidlig eller engang i nat.

Ud ad hotellet og mod højre, men det var selvfølgelig forkert, så efter at have fået hjælp af nogen der stod på et gadehjørne, vendte vi om og gik tilbage. De ville vist gerne have haft at vi fik en tur på deres motorcykler, men det havde vi nu ikke lige lyst til, i det virvar af mennesker og biler der var her.

Vi gik og gik, her var millioner af motorcykler, og ind imellem måtte man gå ude på gaden, fordi der var parkeret så mange motorcykler på fortovet ved de forskellige forretninger, så man var helt forvirret i hovedet til sidst. Det var også temmelig varmt, sveden drev ned af ryggen og ned i bukserne på os.

Endelig så vi søen, og af gammel erfaring, ville Jan have noget af drikke inden vi gik over til søen, så vi satte os op i en restaurant på 1.sal med udsigt over søen.

Her var dejligt køligt og ikke et menneske, så det var helt befriende i hovedet. Gik igen efter at vi var blevet kølet lidt ned.

Det var lidt af et kunststykke at komme over vejen, det var i hvert fald med livet som indsats, men det lykkedes da, ind mellem biler og motorcykler, der dyttede og båttede, men dog ikke kørte ind i hverken

Ovre ved søen luftede det dejligt. Da Kong Le Loi havde fordrevet de kinesiske besættelsestropper i 1427 sejlede han ud på Houan Kiem, der dengang var større og forbundet med mange andre søer. Så dukkede en kolossal gylden skildpadde op til overfladen, og tog det sværd tilbage, den havde lånt kongen, så han kunne besejre kineserne.

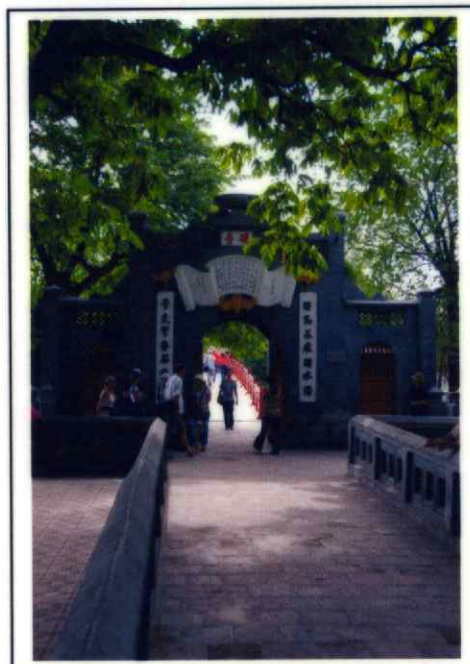
I slutningen af 1800-tallet fik søen sin nuværende form, da franskmændene fyldte dele af den op for at kunne anlægge veje.

Vi gik venstre om søen, fik lige købt en vand, for nu skinnede solen også, så det var ikke blevet mindre varmt. Kom til en meget fin rød bro Solstrålebroen, The Huc, der førte over til en lille ø, som kongen lod bygge i 1500-tallet. Kongen byggede en sommerpavillon på Jadehøjen, pavillonen forsvandt i 1800-tallet og blev erstattet i 1865 af det tempel der står der nu. Vi betalte indgang for at komme ind og se templet, 1,50kr pr. billet. (Det er ikke meget man kan få fejret for de penge – eller er det?)

Gik rundt her og kiggede på templet der ikke var særlig stort, lige tilpas nu det var så varmt. Inde i templet stod en kæmpe udstoppet skildpadde. Den døde i 1968, og man mener den har levet i søen i 4-500 år og derfor er en "nær slægtning" af den gyldne skildpadde. Skildpadden er 2,10 m lang og vejede 250 kg. Jan tog et par billeder inden vi gik tilbage over den røde bro, jeg købte også lige en lille skildpadde i "jade", til 10 kr.

Vi kom ud til et tårn, Thap But, Pennetårnet, hvis form minder om en kalligrafipensel. Det blev rejst i 1800-tallet, og der er tre kinesiske tegn på tårnet som betyder "skriv på den blå himmel".

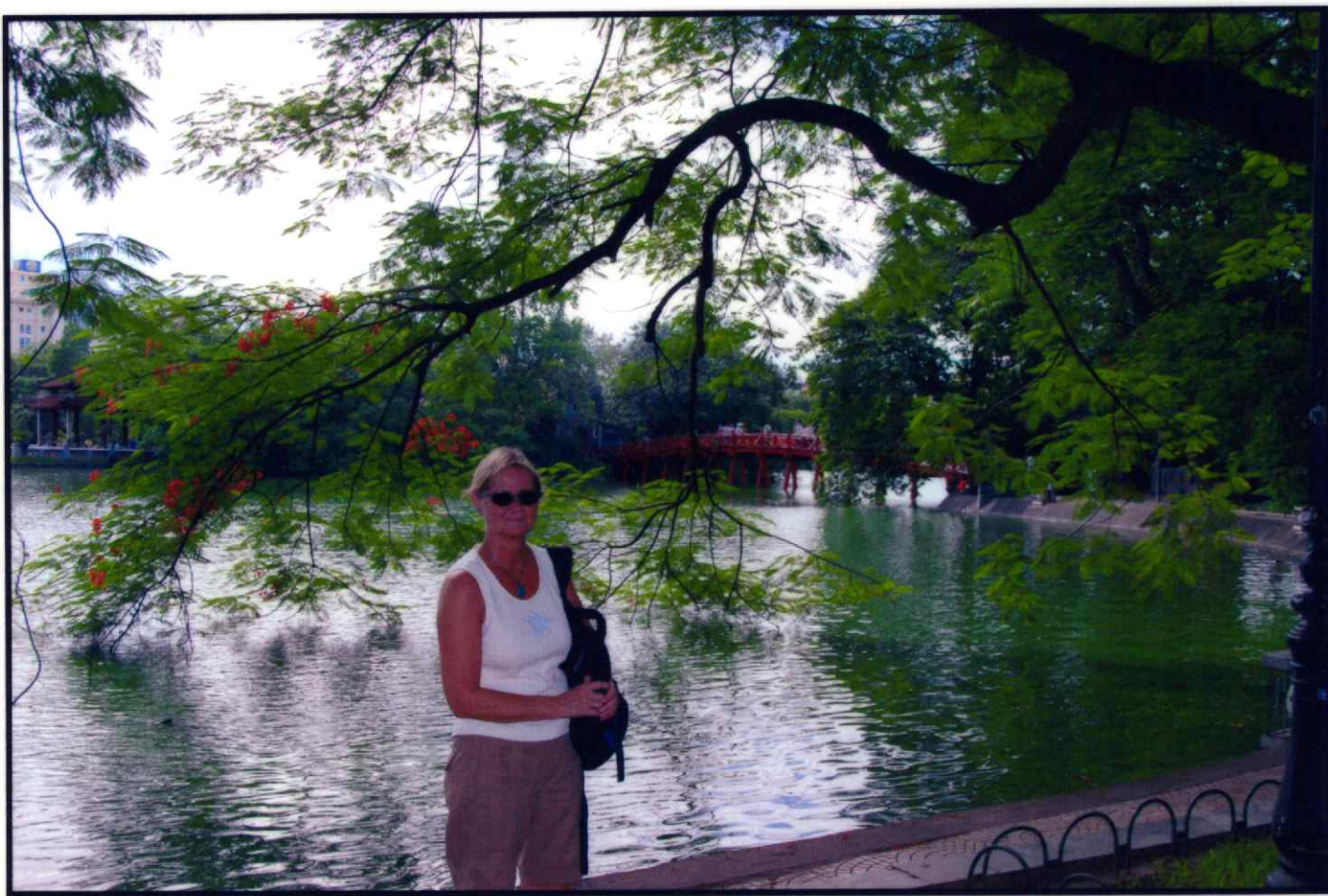

Jan Kruse, Bonsai Hanoi, aug-2007

Gik lige ud til en stor vej og prajede en taxa tilbage til hotellet. Han kørte en mægtig lang vej syntes vi, men det kunne nok ikke være anderledes, men da vi så skulle betale stod der 490, Jan gav ham 2000 dong, men så blev han sur. Vi var åbenbart meget tungnemme, for vi kunne ikke få ind i hovedet at det var 50000 han ville have, altså 15 kr. Endelig forstod vi, og vi skiltes som venner, det var noget værre noget, vi ville jo nødig blive uvenner med nogen den allerførste dag.

Købte et par vand med op på værelset og fik en kop kaffe medens vi læste lidt – og bagefter en lille time på øjet. Dvs. Gitte sov som en sten medens Jan ikke rigtig kunne sove – men det var dejligt at ligge ned og få strukket ud.

Gik i bad lidt i 18.00 og nu var det begyndt at blive mørkt.

Lidt over 7 gik vi ud for at få noget aftensmad. Egentlig ville vi have taget én af de mange taxi cykler, der holdt udenfor hotellet da vi kom hjem i eftermiddags – men nu var der selvfølgelig ikke én eneste.

Gik i stedet samme vej som vi havde gået om eftermiddagen ned i den gamle bydel. Vi ville spise på en restaurant på Cha ca, som skulle være drevet af tidligere gadebørn. Der skulle ligge 2 af disse restauranter i Hanoi, og den ene her midt i den gamle by.

Trafikken var slet ikke stilnet af her efter mørkets frembrud. Stadig millioner af knallerter, så det var meget anstrengende at gå. Både fordi knallerterne holdt parkeret alle mulige steder og meget gerne fyldte hele fortovet, så det var ind og ud mellem fortov og kørebane. Og alle dyttede ad hinanden så man blev ganske ør i hovedet.

Vi kunne ikke finde den ønskede restaurant i Cha ca no. 11 – og gik i stedet ind i no. 15, som var en lille restaurant med næsten kun udenlandske gæster.

Det så ud som om man ikke måtte ryge herinde, der var i hvert fald ikke askebægre på bordene, så det var lidt surt.

Bestilte til forret 5 mini forårsruller og til hovedret kylling med cashew nødder og bøf skiver med gemyse. Forretten måtte vi spise med pinde (gik fint) men til hovedretten kom de dog med kniv og gaffel til Jan og en gaffel til Gitte. Heldigvis.

Det smagte alt sammen fantastisk godt. Hovedretterne delte vi. Maden var meget flot pyntet – her sparede man ikke på cashewnødderne.

Til maden drak vi 2 colaer. Da vi skulle betale blev det kun 45 kr. all included. Betalte med mastercard og så blev det 11,50 dollars – altså en del dyrere end hvis vi havde betalt med Dong.

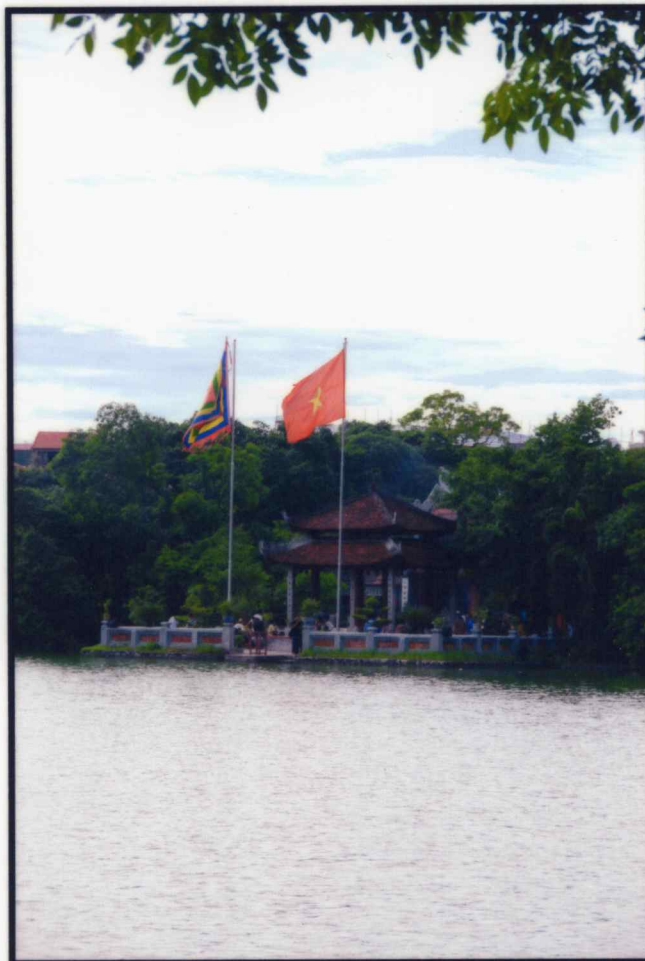
Lige da vi forlod restauranten kom en taxicykel. Han ville vi gerne have til at køre os til natmarkedet. Han forstod dog ingenting, men heldigvis kom tjenerpigen ud og hjalp med oversættelsen. Hun pruttede også prisen for os – og fortalte at vi fik turen meget billigt til kun 20.000 Dong.

Det var en ældre herre der kørte med os og det var faktisk lidt farligt at køre rundt med ham mellem de uendelig mange knallerter, der kørte på kryds og tværs af os. Straks efter vi var startet blev cykelmanden ved med at spørge om vi ville køre en time og til sidst sagde vi bare ja-ja.

Natmarkedet som vi kom til, synes ikke at være så spændende endda, så da han spurgte om hvad vores hotel hed, blev vi enige om at lade ham cykle os hjem igen.

Da vi kom til hotellet ville vi give ham de aftalte 20.000 Dong. Men det blev han meget utilfreds med, når han nu også havde kørt os hjem. Så det endte med at vi gav ham 50.000 i stedet (16 kr).

Købte noget drikke med op på værelset og gik op og skrev dagbog – vi var lidt trætte i koderne men kom alligevel først i seng ved halv 12 tiden.

Tirsdag den 14. august

I dag er det mor Jonna's 81 års fødselsdag, så vi startede med at ønske tillykke både via hjemmesiden og på en SMS.

Vågnede ellers først kl. 08.30 så vi måtte have haft behov for en god nats søvn.

Restauranten på hotellet ligger på 9. etage med en flot udsigt både over byen og over floden. Men det var også det bedste man kunne sige om morgenmadsbordet.

Brød bestod kun af de kedelige ristede toast og nogle underlige skorper fra flutes, osten var en næsten smeltet gul gauda og det var så det...åh ja lidt frugt var der også og en kok som kunne tilberede omelet, men det er ikke lige os. Kaffen var udrikkelig. Den smagte meget underligt.

Nå men nogenlunde mætte gik vi ned på værelset og bryggede os en kop kaffe medens vi planlagde dagens udfordringer. Vi ringede til Thang og bad ham arrangere en tur for os i morgen til Ha Long Bay. Det ville koste 65\$ pr. person – men så får vi også privat bil til bugten og en privat båd at sejle rundt med i 4 timer.

Kl. 10.15 gik vi ned og tog en taxi til Ho Chi Minh mausolæet og præsidentpaladsets have, som vi ville nå ind og se inden de lukkede allerede kl. 11.00.

Der var sort af mennesker – mange turister men også rigtig mange lokale – ved udgangen fra Mausolæet. Vi prøvede at følge strømmen og kom til pagoden på én søjle. Tog nogle billeder her og prøvede så at finde indgangen til præsidentpaladsets have. Men da det endelig lykkedes var klokken blevet lige godt 11 – og så kunne vi ikke komme ind.

Gik i stedet op til Ho Chi Minh museet, som var en kæmpestor betonklods i bedste sovjet stil. Her købte vi noget tiltrængt vand og satte os og kiggede på de mange skolebørn her var.

Gik bagefter op på den store plads foran mausolæet. Det var underligt at gå her for der var simpelthen ikke et menneske bortset de få vagter der stod foran mausolæet. Til forskel fra mausolæerne i Moskva, Ulan Batar og Beijing var der græs på det meste af den store plads foran mausolæet.

Gik hen og så det flotte præsidentpalads, som var malet i en meget flot gul farve. Jan ville hen til den store gitterport for at fotografere paladset gennem denne – men pludselig fløjtede en politimand skingert i sin fløjte og prøvede med fagter at fortælle os, at vi ikke måtte gå hen til porten.

Præsidentpaladset blev bygget 1900 – 1908 og brugt af den franske generalguvernør for Indokina. Ho Chi Minh nægtede at bo i paladset og boede i stedet for i en af de bygninger, der var beregnet til guvernørens tjenestefolk. Paladset blev kun brugt til møder og modtagelse af udenlandske statsbesøg – og bruges i dag også kun i forbindelse med statsbesøg.

Overfor præsidentpaladset ligger kommunistpartiets hovedkontor, bygget i samme stil som præsidentpaladset. Det var tidligere det gymnasium hvor prins Henrik havde gået.

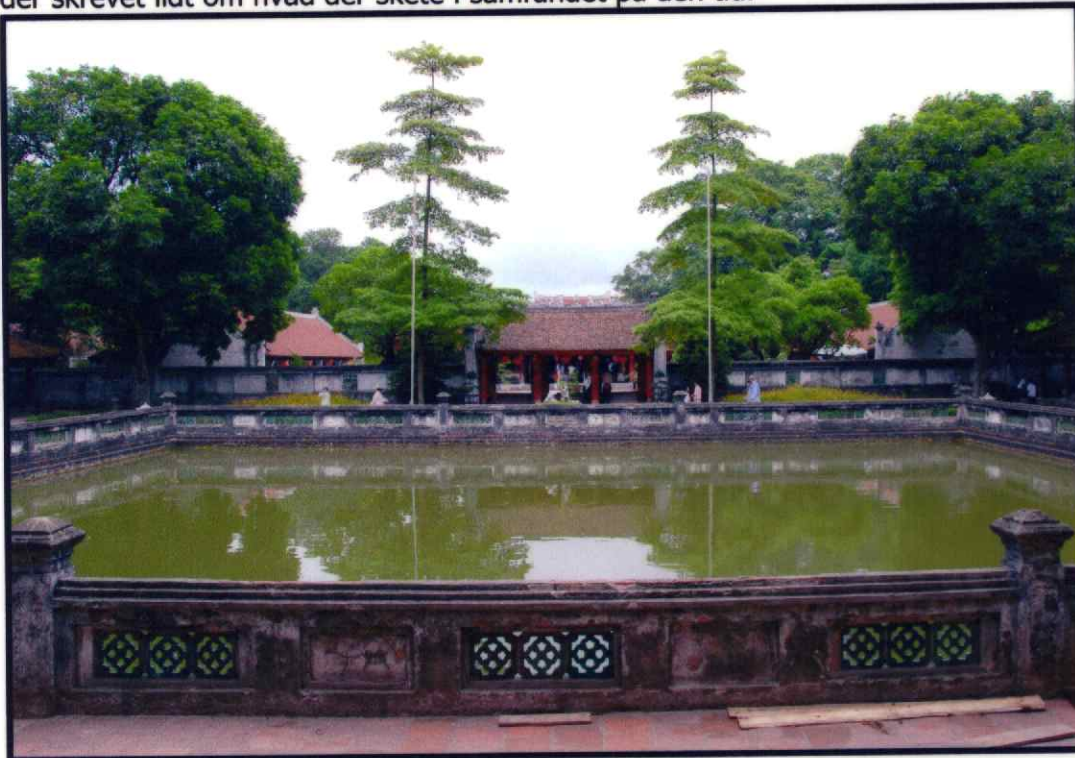
Det var ekstrem varmt og vi svedte bare tran, så vi besluttede derfor at tage en taxi ned til Litteratur paladset – så kunne vi spare de gamle ben og samtidig blive kølet lidt af i bilen.

Vi skulle betale entré for at komme ind i paladset – hele 3 kr. pr. næse. Kørte forbi flagtårnet som ligger i samme bydel som prins Henriks forældre boede i.

Litteraturpaladset er opbygget i samme stil som Den forbudte By i Beijing – bare i noget mindre målestok. I den midterste gård står 82 mindesten på ryggen af hver sin skildpadde, som symboliserer styrke og et langt liv. De studerende som bestod eksamen fik deres navn skrevet på én af disse sten og samtidig blev der skrevet lidt om hvad der skete i samfundet på den tid.

Templet i den inderste gård er viet til konfusius og andre lærde – herunder Gitte.

Købte igen et par vand og satte os i skyggen og slappede lidt af.

Ved 1 tiden tog vi en taxi til Trang Tien, som skulle være Hanoi's indkøbsgade med vestlige forretninger og et stort center. Vi blev sat af lige foran indgangen til centret og besluttede at prøve at gå herind for at køle af og se om vi kunne få noget at spise.

Her var en hyggelig café hvor vi fik de dejligste club sandwiches med frites og to cola'er. Alt sammen for bare 45 kr.

Gik bagefter lidt rundt og kiggede. Her var mange souvenirbutikker og mange mærkevarebutikker – og det var overkommelige priser. Et par italienske Valentino sko kostede kun godt 400 kr.

Gik bagefter ud i gaderne omkring Trang Tien. Her var meget forskelligt fra den gamle bydel, som vi boede ved. Her var der store boulevarder og dermed også endnu flere (om muligt) knallerter og dythorn.

Gitte fik købt en Esprit taske der var nedsat med 50% og kun kostede ca. 250 kr.

Ved halv tretiden var vi godt trætte i bentøjet og tog en taxi tilbage til hotellet. Fik os en kop kaffe og en halv time på øjet inden Thang kom på hotellet kl. 17 for at hente betaling for morgendagens tur til Ha Long Bay.

Tog os et bad og vendte friske tilbage til bylivet og knallerterne.

Vi tog en taxi til den katolske domkirke i "den pæne del af byen". Det var en alenlang køretur men endelig var vi fremme ved den imponerende kirke, som minder meget om Notre Dame. Inde i kirken var der gudstjeneste, med åbne døre – så vi lyttede lidt med. Det var underligt at se vietnamesere gå ind i kirken for at deltage i en katolsk gudstjeneste. Nogle enkelte sad på små plasticstole udenfor og deltog også i både gudstjeneste og sang.

Det var et spændende kvarter med små hyggelige butikker og restauranter. Vi valgte en fransk restaurant og var heldige at få et bord på balkonen på 1. sal. Bare for hyggeligt.

Gitte var ikke så sulten, så hun bestilte "kun" 3 tapas retter: Blæksprutter, Bruchetta og kyllingevinger. Jan bestilte en importeret entrecotes med frites.

Inden vores mad kom fik vi 4 dejlige skiver franskbrød med hvisløgssmør. Synd at de ikke kan finde ud af at servere den slags brød til morgenmad.

Det smagte herligt alt sammen – og Gitte fik næsten spist op.

Efter maden gik vi og kiggede butikker. Kom til silkegaden Hang Gai. Her var vi inde og købe silkeslips til kun ca. 20 kr. stykket og nogle silke-sjaler.

Var inde i en anden silkebutik og købte et rigtig lækkert Hugo Boss slips, men det var noget dyrere.

Vandrede videre og kiggede på alle de mange små butikker i næsten et par timer. Fik til slut købt et håndklæde, som vi muligvis vil få brug for i morgen.

Tog endelig en taxi det sidste stykke hjem hvor vi skrev lidt på hjemmesiden og læste.

Onsdag den 15. august

Vi havde sat vækkeren til kl. 07.00 da vi allerede skulle af sted fra hotellet halv ni. Fik pakket vores sager og i restauranten til morgenmad. Fik i dag vores eget lokale at sidde i.

08.20 blev der ringet fra receptionen at vores chauffør var kommet. Da vi kom ned var både chaufføren og Thang i receptionen. Vi hilste lige på Thang og kørte så langsomt ud af Hanoi.

Der var et virvar af dytten og båtten fra biler og knallerter stort set hele vejen. Landevejen til Ha Long Bay var meget præget af store industrier, men der var også rigtig mange rismarker, hvor man så den velkendte vietnamesiske skikkelse bøjet over afgrøden med sin store rishat.

Efter 1½ times kørsel stoppede vi ved et stort kunsthåndværksted. Her var der en masse turister foruden os, der kiggede på lakarbejder, træarbejder, lerarbejder og broderier.

Indenfor sad der mindst 50 børn og unge og arbejdede med broderierne. Det var noget specielt for de havde alle sammen et eller andet handicap. Gitte købte en lille sort vase til lathyrus blomster.

Kørte videre mod Ha Long Bay hvor vi ankom kl. 12.00. Her var et kaos af turister, der skulle ud og sejle i Ha Long bugten. De fleste med store kufferter eller rygsække.

Vores chauffør havde ikke sagt mange ord på turen, så vi ikke rigtig at han kunne engelsk.

Efter en kort venten kom der en dreng og førte os ud til vores båd. Da der var fyldt op med så mange både i havnen skulle vi først klatre over 2 andre både inden vi kunne gå ombord i vores.

Og det var altså en stor – rigtig stor – båd vi skulle sejle med kun os to.

En pige bød os velkommen med nogle kolde vaskeklude og indenfor i båden var der ved ét af bordene dækket op til 2. Meget fint med vinglas og hvid dug.

Ud over Gitte og Jan var der 2 bådførere, den unge pige (tjener) og en ung kok. Det var helt vidt.

Lagde fra kaj og sejlede ud mellem alle de andre både og solen skinnede fra en skyfri himmel. Det var varmt, men da vi først kom ud på havet var der en behagelig brise.

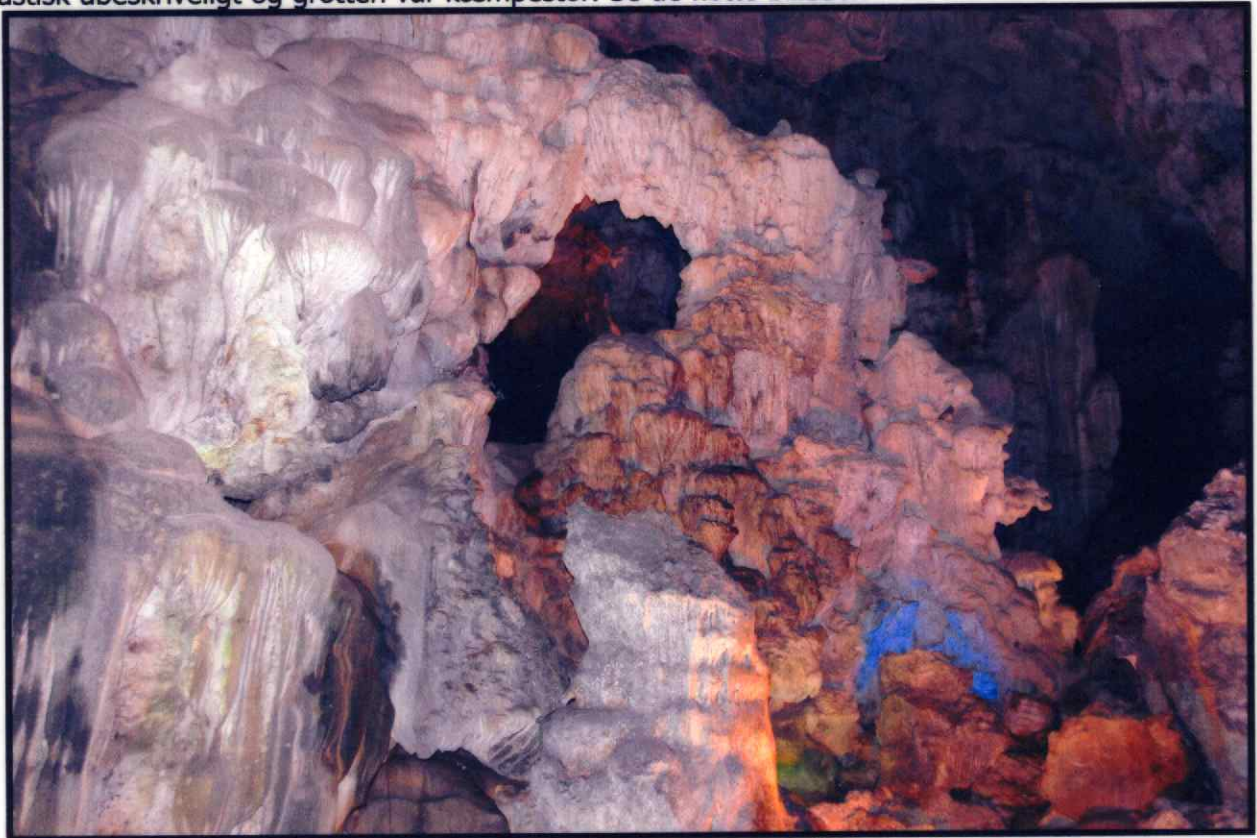
Sejlede først hen til en anden båd, hvor de åbenbart skulle have vores mad med fra og satte så kursen mod den første ø i bugten. Her blev vi sat af igen – vi skulle på egen hånd gå op til grotten Thien Cung Grotto.

Det var lidt spændende fordi vi var de eneste turister, så vi asede op ad en masse trapper for at komme ind i grotten.

Og hvilken grotte! Vi har set mange grotter rundt om i verden, men ingen af denne kaliber. Her var helt fantastisk ubeskriveligt og grotten var kæmpestor. Se de flotte billeder.

Efter grottebesøget svedte vi bare så vi var helt gennemblødte. Kunne ikke lige finde vores båd, for der var kommet rigtig mange efter vi var kommet, men heldigvis var den der, og skipperen stod og vinkede og viftede med armene efter os. Det kunne ellers have været kønt hvis vi var blevet efterladt herude. Kom ombord på båden igen, som nu sejlede ud blandt de mange klipper i Ha Long Bay – og så var det blevet spisetid.

Jan Kruse, Waiting, Vietnam aug-2007

Først kom kokken ind med tre flotte flasker hvidvin, dejlig kølige at se på. Han blev dog noget skuffet da vi sagde at vi helst ville drikke cola til maden.

Ind kom pigen med to store krabber og 4 store jumfruhummere.

Det så fantastisk ud – men vi var lidt bekymrede for hvordan vi skulle gribe det an.

Men det behøvede vi ikke at være for den søde pige kom selv ned til bordet og fik parteret både krabber og hummere.

Det smagte pragtfuldt når det blev dyppet i salt med presset limefrugt over.

Så kom næste ret. Det var en stor tallerken frites og nogle små søde forårsruller. Smagte også godt, og nu var vi ved at være mætte. Men så kom næste ret: Det var en stor tallerken med blæksprutter, snegle og flotte grøntsager.

Og næste ret var den vietnamesiske nationalfisk Cha Ca, serveret med citrongræs og ris. Fisken blev serveret hel, men igen kom den søde pige og fik den parteret til os. Fisken havde en lidt speciel smag og der var alligevel en del ben i den. Men så fik vi da prøvet nationalretten.

Vi kunne jo slet ikke spise al den mad der blev serveret, så vi var lidt "flove" over at lade så meget være tilbage, men vi var altså mere end godt mætte.

Til dessert fik vi dragefrugt.

Medens al spisningen stod på sejlede vi ind gennem en del af Ha Long Bay, men det var jo lidt begrænset hvad vi fik set, da vi skulle koncentrere os om den store middag. Men lidt billeder blev det da til.

Inde mellem klipperne lå en lille landsby bygget på tømmerflåder – et noget specielt sted at bo. Her var i hvert fald ingen knallerter.

Efter maden tog tjener pigen nogle perlekæder og armbånd frem og Gitte blev selvfølgelig fristet til at købe et flot armbånd med hvide perler fra Ha Long bugten.

Vi sejlede så tilbage til havnen hvor vi gik fra borde kl. godt halv fire.

Ventede et kvarters tid på vores chauffør, Jan fik lige tisset af, og så gik det ellers tilbage mod Hanoi. Stoppede igen på halvvejen ved kunstværkstedet. Nu var det ellers fyraften for alle de unge mennesker der sad og syede/broderede, da vi var her i formiddag, kl. var også 18, så man må sige det er en lang dag.

Hele den sidste time inden solnedgang var solen på himlen utrolig flot rød – det var et flot skue, som ville have gjort sig på et foto med nogle arbejdere i rismarken. Men det blev kun ved tanken.

Det var en lidt anstrengende 3 timers køretur hjem, så da vi endelig landede ved hotellet kl. 19.00 blev vi enige om at blive her i stedet for at gå ud i byen.

Jan var lige nede og købe lidt kaffe og noget chokolade som vi hyggede os med sammen med dagbogen.

Torsdag d. 16. august

Stod først op ved halv ni tiden og efter den sædvanlige morgenmad gik vi ned på værelset for at pakke vores kufferter, vi skal nemlig med toget til Hue i aften.

Checkede ud, fik vores kufferter opbevaret i receptionen og kvart over ti gik vi ned i den gamle bydel med kurs mod gaden Ma Mai, hvor der ligger et gammelt restaureret hus, man kan komme ind og se.

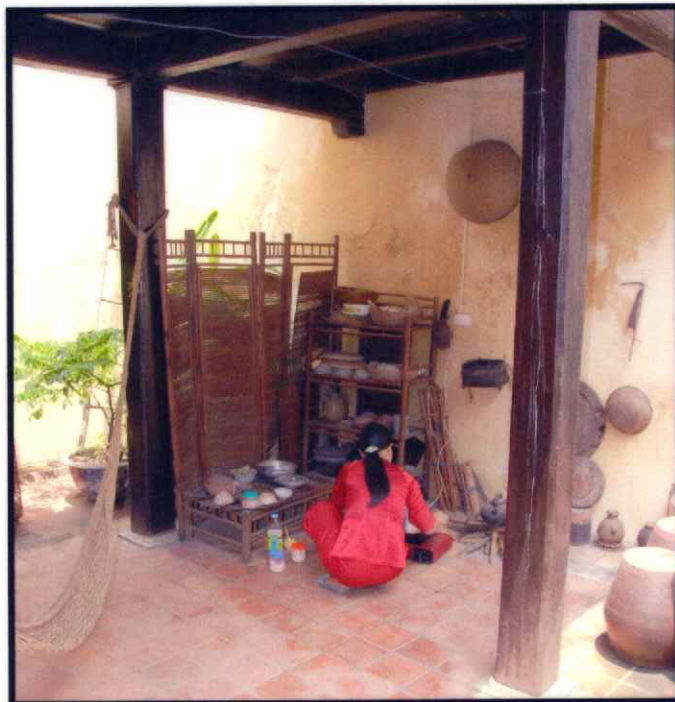
På vejen kom vi igennem markedet og hold da helt op et øjeblik der var her – af mennesker og knallert. De fleste gader her var præget af én speciel ting, de solgte. Besynderligt at se de mange ens forretninger side om side.

Fik taget nogle billeder og prøvede ellers at opholde os mest i skyggen for det var utrolig varmt at gå med vores store oppakninger.

Huset i Ma Mai er restaureret så man kan se hvordan en velhavende familie havde indrettet sig i slutningen af 1800 tallet. Da vi kom ind var der en sød yngre dame der viste os rundt og fortalte hvad de forskellige rum var blevet brugt til. Det var meget interessant – og var indrettet næsten lige som Gitte havde forestillet sig. På 1. salen var der et stort opholdsrum, et arbejdsværelse for kvinden i huset (sytøj) og et forældre-soveværelse. Børnene var ladet alene og sov i stueetagen. Vandet der blev brugt blev opsamlet fra regnvand i en stor beholder i køkkenhjørnet i stueetagen. Der var også et toilet, som var et hul i jorden, bortset fra at det var lavet i en meters højde. Man kunne så tømme det udefra køkkenregionen.

De havde forskellige gamle ting til salg i huset. Vi købte en lygte lavet af en blød stenart og en gammel pibe fra midten af 1900 tallet. Fungerer som en slags vandpibe. Købte også en tegning lavet på risapir.

Til slut blev vi budt på te (havde jo været gode kunder) og derefter gik vi - en stor oplevelse rigere.

Gik ned til Hoan Kiem søen for at se om der skulle være et vand teater. Det så ikke ud til at det var åbent om dagen og gik i stedet videre langs søen ned forbi Indira Ghandi parken og nogle store palæer.

Nu var klokken godt 12 og varmen var næsten uudholdelig så vi gik ind i en stor boghandel for at blive kølet lidt af. Vores interesse for vietnamesisk litteratur var næsten uovertruffen – vi havde i hvert fald meget svært ved at komme ud af butikken igen.

Nu var vi kommet til det store indkøbscenter, Trang Tien Plaza, hvor vi var i forgårs – og vi besluttede endnu engang at flygte fra varmen og gik derind for at få noget frokost.

Blev svalet godt ned og fik to gode sandwiches.

Efter maden fik Jan købt en Giovanni skjorte til 150 kr. Meget lækker svagt lyserød.

Straks da vi kom ud fra centret blev vi overfaldet af en kvindelig taxichauffør (meget sjældne). Vi fik hende til at køre os til præsidentpalæets have. Gitte fandt en 5.000 Dong seddel i taxien, men den kunne vi ikke bruge til meget hjælp, da det viste sig at den unge dame vist ikke havde nulstillet taxameteret da vi startede.

Gik ned mod det sted hvor vi mente indgangen til parken skulle være. Men da vi var nået halvvejs blev vi nærmest stoppet af nogle franskmænd, som sagde, at vi skulle ind omme på den anden side af mausolæet.

Det var sødt af dem at tænke på os i denne varme, så vi vendte den anden vej og fandt den rigtige indgang.

Da vi kom ind i parken var vi meget tæt på selve præsidentpaladset og kunne få taget det billede det ikke lykkedes at få forleden.

Det er ikke lige til at vide om det er de samme, men store og fede var de i hvert fald.

På udvejen satte vi os lige for at få noget at drikke. Det var dog ikke til at få noget koldt, andet end nogle underlige juicer, så vi købte sådan to dåser.

Den ene smagte meget godt – men den anden – den smagte af "gammelt skab".

Mens vi sad her begyndte det at blæse voldsomt op. Bladene fæg af træerne og vi skyndte os mod udgangen for det kunne se ud til at blive uvejr.

Var lige kommet udenfor da der kom et ordentligt tordenbrag og enkelte store vanddråber. Vi skyndte os hen for at få fat i en taxi, inden regnen (måske) for alvor tog fat.

Kørte tilbage til hotel Sunny – uden at der kom nævneværdig regn – og satte os i baren ved receptionen for at vente på at blive afhentet kl. 18.00. Klokken var kun knap halv fem.

Her var ikke så meget at foretage sig, eller kigge på andet end en flok italienere der talte meget højt. Vi snakkede også lidt med tjeneren, der havde været i Hué for 6 måneder siden og syntes der var pragtfuldt. Så fik vi pakket vores pakkenelliker ned, og Jan var lige ovre på den anden side af gaden og købe vand, de var desværre ikke kolde, men det er der ikke noget at gøre ved.

Endelig fem minutter over seks, kom vores chauffør, for at køre os til hovedbanegården. Med møje og besvær fik han bakset vores kufferter ind på forsædet og en i bagagerummet. Han manglede et par tænder, men sagde ellers ikke mange ord på vejen.

Vel ankommet til hovedbanegården, igen gennem et mylder uden lige, utroligt at der ikke var nogen der kørte sammen. Blev sat af udenfor, og Jan gav ham 5000 dong, men dem ville han da ikke have, så dem fik vi igen, nå, det må han da selv om.

Vi vidste ikke rigtigt hvor vi skulle gå hen, og her var ret mange mennesker, men indenfor i en stor ventesal kom vi da. Straks kom der en lille beskidt fyr, og ville tage vores kufferter, Jan viste ham endda billetterne, og han jublede, bare følg mig, tror vi nok han sagde. Jeg var dog ikke meget for at give slip på min kuffert, tænk nu hvis han løb med den!!!

Nå, vi kom alle tre hen til vogn nr. 10, og så løftede han også vores kufferter op i vognen, og kørte dem ned til kupe nr.2, her skulle vi altså bo i nat. Vi syntes det var ret godt gået af den lille beskidte, så Jan gav ham 50.000 dong, 15 kr, og aldrig har vi da set en blive så glad som ham, han havde nær kysset os farvel, og han bakkede hele vejen ud af togvognen igen. Det var helt dejligt oven på den sure taxi chauffør.

Det var ikke en særlig stor kupe, men foreløbig havde vi den da for os selv, så vi lagde vores fire vand på den nederste køje, og gik udenfor for at se hvad der skete. Her var stadig mange mennesker, der kom for at komme ombord på toget. Lidt i 19 steg vi også på, og da vi kom hen til kupeen sad der en ældre vietnamesisk herre på den anden seng. Vi hilste pænt på hinanden, men desværre kunne han kun tale fransk, så snakken gik lidt trevent. Nu kom der også en ung dame med sin søn på ca. 6-7år, de skulle åbenbart sove i den anden øverste køje begge to.

- Vi kørte præcis kl. 19.02 fra hovedbanegården i Hanoi. Vi vidste ikke rigtig hvad vi skulle sige til de andre der ikke forstod engelsk, så det blev til en hel masse smilen hele tiden. Ved 20-tiden, satte vi os til at spise vores brød med leverpostej på, det smagte nu udmærket. Vores fire vand havde "gammel far" taget sig af, dem havde han sat op på bordet, og delte generøst ud af dem, først en til mig og siden en til den anden dame, så tog jeg den sidste og gav Jan. Vi takkede mange gange.

Der kom en og skulle se billetter, og så blev der også delt vand ud, det var jo dejligt, vi havde heldigvis også købt en kold 2 liter, på stationen, og nogle bananer.

- Der var ikke så meget at se på, ud af vinduerne, for det var jo hurtigt mørkt, men man kunne da se alle lysene da vi kørte ud af Hanoi. Ved hver jernbaneoverskæring holdt der mindst en million knallerter, og ventede på at komme over, det så rigtig sjovt ud.

"Gammel far" lagde sig hurtigt til at sove, efter han havde købt en portion rissuppe, så vi sad bare og læste lidt. Damen med drengen lavede heller ikke rigtig noget, andet end at fodre drengen med chips og juice, han spiste den ene pose efter den anden, han var også lettere buttet, så Jan måtte give han et skub bagi når han skulle op i køjen.

- Ved 22-tiden, var der ved at blive stille i hele vognen, så vi besluttede også at gøre os nat-klar. Det blev ikke til så meget andet end en klud i hovedet. Jeg tog en sovepille for at være på den sikre side med at få sovet, det behøvede Jan ikke, han har jo et godt sovehjerte. Fik redt sengen i den øverste køje, og Jan spændte sin rygsæk fast til nogle stænger, inden vi lagde os til at sove.

Fredag den 17. august 2007.

Vågnede ved 6.30-tiden, da var "gammel far" allerede stået op og det var damen også. Drengen sov endnu, men ikke så længe. Vi vågnede stille og roligt, og så kom der en dame rundt med et brød til hver, og en pose mælk. Der kom også en rundt og spurgte om vi ville have kaffe, men vi skulle ikke nyde noget, og desuden troede vi jo at vi snart var i Hue, da vi efter planen skulle være der kl.8.30.

Det var et utroligt flot landskab, vi kørte igennem. Rismarker, hvor der gik og lå vandbøfler, og folk også gik og arbejdede. Der var også mange floder, og et sted hvor toget kørte meget langsomt, så det ud som om der havde været oversvømmelser, for vejene var helt spulet væk. Det var over en meget lang strækning at toget kørte langsomt, og et sted stod der børn op på trinbrættet og kiggede ind ad vinduerne.

Vi fandt efterhånden ud af at vi var meget forsinket, så toget har nok også kørt langsomt i nat. "Gammel far" begyndte at rydde op i skraldespanden, som efterhånden var temmelig overfyldt, han tog alle vandflaskerne og stillede om bag bordet. Jeg ville selvfølgelig gerne hjælpe ham, så jeg tog også nogle flasker, men hvad fik jeg fat i, en flaske med saftvand i ? Det var da underligt, for der var ikke nogen der havde drukket saftvand, "gammel far" tog den hurtigt ud af hånden på mig og satte den om bag bordet til de andre. Endelig gik det op for mig at det jo var en flaske han havde tisset i, i nat, så det kan nok være jeg var lige ved at få et latteranfald så stort som noget, fik også hurtigt sprittet hænderne af. "Gammel far" gik hurtigt ud af kupeen, så vi kunne få grinet i fred.

Spiste nogle karameliserede nødder, som vi havde købt i går, de var en stor blok, så Jan måtte parterer dem med lommekniven. Der blev ellers også delt morgen mad ud, ris og nudler. Vi takkede nej-tak. Men vi var efterhånden ved at være lidt kaffetørstige. Vi stoppede på en station hvor damen og drengen skulle af, alle troede at nu var det Hue, altså turisterne, men det var det ikke endnu. Efter endnu 1½ time stoppede toget igen, og nu troede vi at vi var der, men nej. Først efter endnu 1½ time nåede vi Hue, klokken 12.02.

Kom af toget som de første, og gik mod udgangen, vi skulle lige afleverer billetten, og så stod der ellers en ung fyr med vores navn. Ham fulgte vi glade med, han var lidt svedt, for han havde ventet på os i 3½ time.

Chaufføren kørte os et kort stykke ind til vores hotel "Century Riverside", et kæmpe stort hotel lige ned til Parfumefloden. Guiden tjekkede ind for os, og fortalte ellers lidt om hvilke ture vi kunne vælge at tage på. Vi besluttede at tage på en tur i eftermiddag, i en dragebåd på Parfumefloden, op til et buddistisk tempel, Thien Mu pagoden. Vi fik også nøgler til vores cykler, samt morgenmadskuponer.

Tog elevatoren op til 2.sal, hvor vi havde fået værelse 405. Det var et kæmpe dejligt værelse, med balkon og udsigt ud over hotellets swimmingpool, og ud over Parfumefloden. Meget lækkert. Fik os hurtigt et bad og en god kop kaffe, inden vi gik ned i restauranten for at få en sandwich. Vi var de eneste i restauranten, og hurtigt kom der to oste/skinke sandwich. Smagte dejligt.

Kl.14.30, var guiden og hente os til en tur i dragebåd.

Gik ud af hotellet, og til højre ned langs floden. Kom forbi et sted hvor de øvede vand dukke teater, det så sjovt ud.

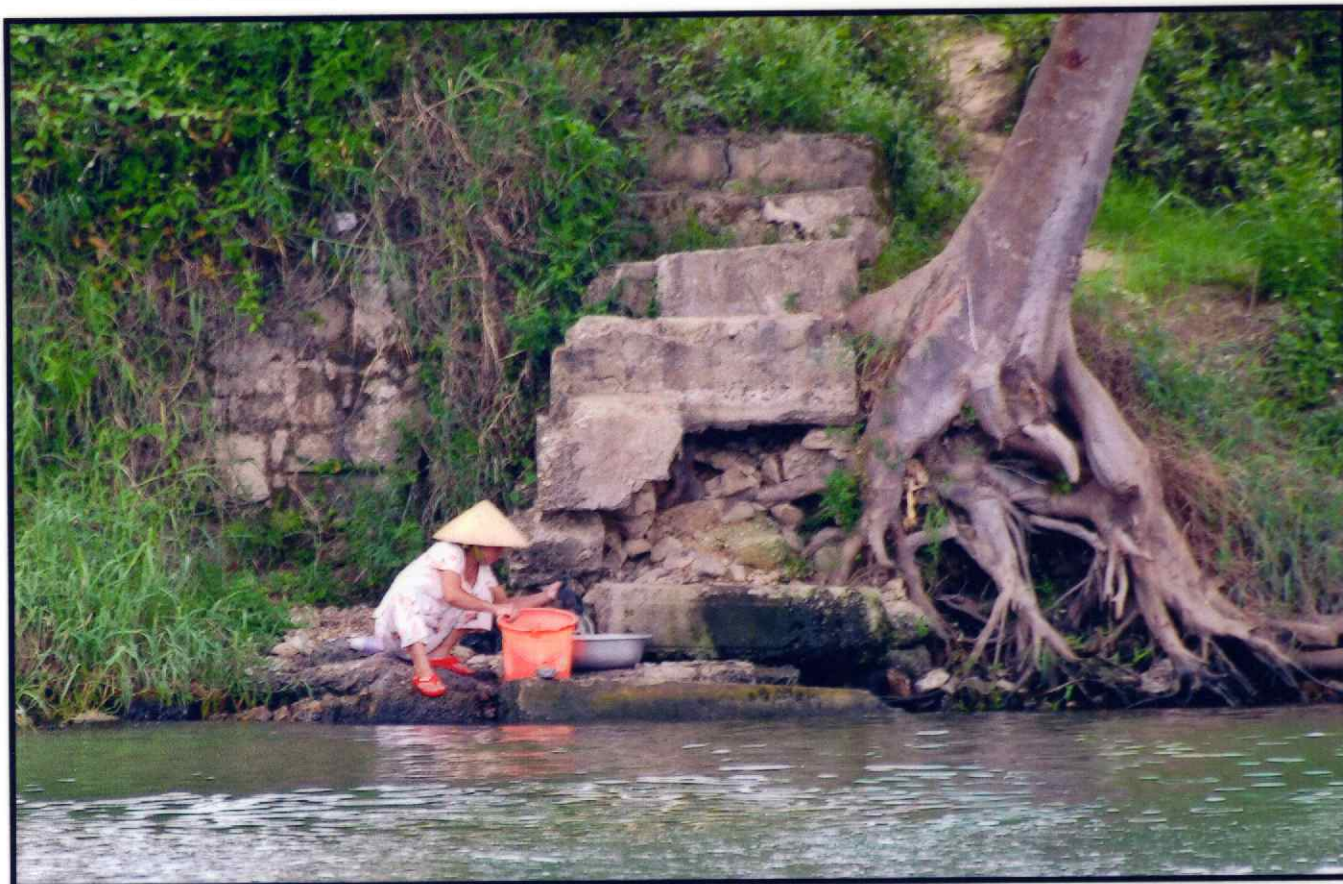
Kom ned til båden, det var kun os to der var med så det var hyggeligt.

Sejlede op ad Parfumefloden, mens vi fik fortalt alt hvad vi kom forbi.

Båden larmede meget, men ellers var her

dejligt stille.

© Jan Kruse, Boats, Vietnam, aug-2007

Kom til Thien Mu pagoden hvor vi gik i land. Det er den ældste pagode i Hue, opført i 1601, men ombygget flere gange. I 1844 blev det 21m høje tårn opført. Hver af de syv etager indeholder en buddha-statue og repræsenterer Buddhas syv jordiske inkarnationer.

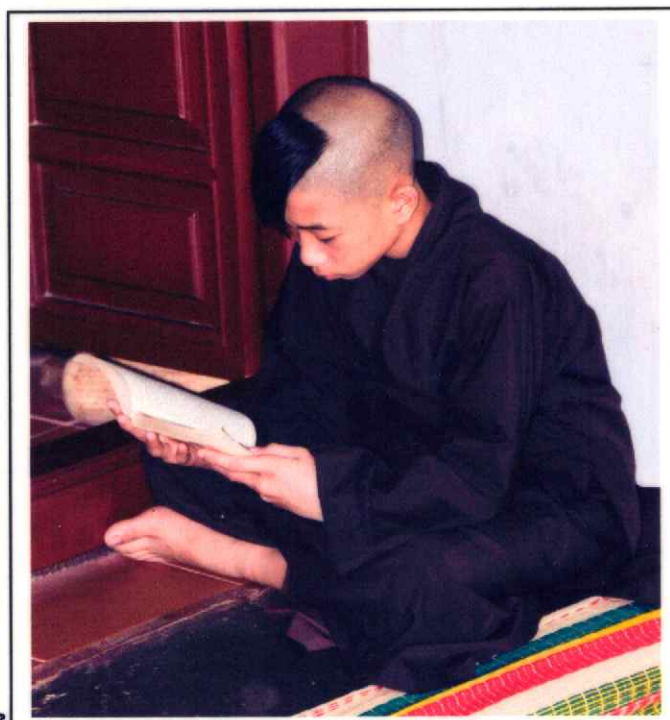
Munkene fra pagoden har altid været kendt for at være i opposition til regeringsmagten. Blandt andet den munk som i 1965 kørte i sin Morris her fra Hue til Saigon for, under stor mediebevågenhed, at sætte ild til sig selv. Hans Morris var udstillet ved pagoden.

© Jan Kruse, The Tower, Vietnam, aug-2007

Vi fik en grundig gennemgang af pagoden og dens munke af vores guide Bee, og fik fotograferet nogle af de små drenge munke. Deres hår var klippet ultrakort afhængig af hvor langt de var i munke oplæringen. De yngste munke havde mest hår.
Bag selve pagoden og munkenes boliger lå en kæmpestor gravplads, der næsten okkuperede en hel dal. Det så imponerende ud med alle de store gravmæler.

Di vật	A relic
Ngày 11.6.1963 Hòa Thượng Thích Quang Đức đã dùng chiếc xe này đi từ Chùa An Quang đến ngã tư đường Phan đình Phung - Lê văn Duyệt, Sài Gòn. Vừa bước xuống xe, Hòa Thượng tĩnh tọa giữa lòng đường, rồi tam xương và châm lửa tự thiêu để phản đối chính sách bạo tàn kỳ thi Phật Giáo và đàn áp lực đạo tín ngưỡng của chế độ Ngô đình Diệm.	In this car The Most Venerable Thích Quang Duc went from An Quang Pagoda to the intersection of Phan đình Phung street and Lê văn Duyệt street on June 11 1963 in Saigon. As soon as he got out of the car The Most Venerable sat down in the lotus posi- tion and burnt himself to death to protest against the Ngô đình Diem regime's policies of discriminating against Buddhists and violating religious freedom.

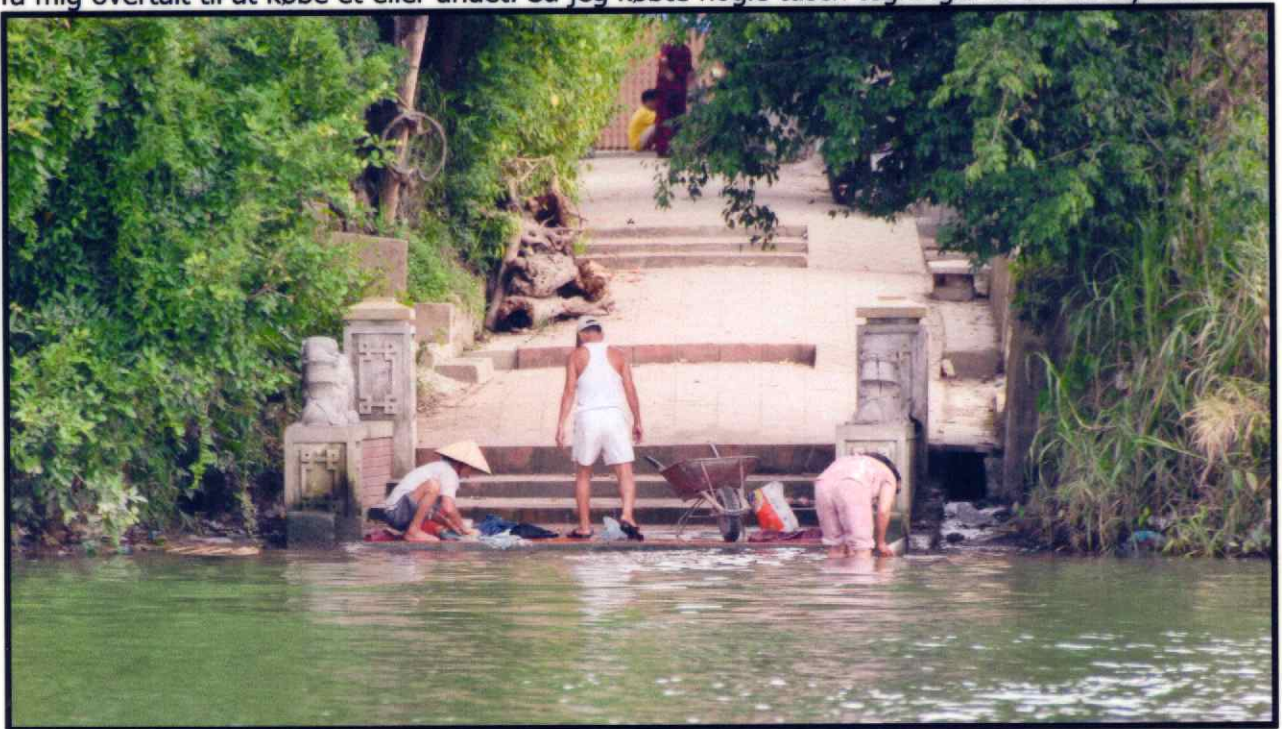
© Jan Kruse, Big fruits, Vietnam, aug-2007

Efter den varme rundvisning fik vi os lige en vand, indtil pigen fra båden kom for at hente os. Nu var det tid til at komme tilbage til Hue.

Pigen på båden lagde pludselig en hel masse ting frem man kunne købe. Kimonoer, silkebluser, postkort, tingeltangel o.s.v. Jan sad ude i stævnen og talte med Bee, så der var rig mulighed for at få mig overtalt til at købe et eller andet. Så jeg købte nogle tusch tegninger til 10 kr. stykket.

Aftalte med Bee at vi gerne ville på tur i morgen til den demilitariserede zone. Det kostede 75 \$ + 30 \$ for ham som guide og ville vare fra 7 morgen til sent eftermiddag.

Tilbage på hotellet sad vi og skrev lidt dagbog inden vi ved halv otte tiden gik ned for at spise middag på en flydende restaurant – lige ved siden af hotellet (Bee havde anbefalet at vi gik herved).

Fik wienersnitzler med frites og store rejer i løg med stegte kartofler. Det var jo ikke særlig vietnamesisk, men vi havde kun fået menukort med internationale retter. Maden smagte herligt og vi sad smadder hyggeligt lige ud til floden med udsigt til Trang Tien broen med et flot lysshow. Det var meget billigt: 45 kr. for hele herligheden.

Bagefter gik vi en tur ad Le Loi gaden og kiggede bl.a. forretninger. Det var dejlig afslappende for her blev man ikke overfaldet af sælgere fra forretningerne ligesom i Hanoi.

Ved halv ellevetiden gik vi tilbage på hotellet og skrev dagbog og ordnede billeder.

Lørdag d. 18. august

Vi skulle allerede op kl. 06.30 for at være klar til udflugten til den demilitariserede zone kl. 08.00. Det var meget spændende hvad morgenmaden bød på i dag.

Vi blev nu heller ikke skuffede, for det var en del bedre end i Hanoi. Der var flere forskellige slags brød, og meget mere forskelligt frugt. Her stod selvfølgelig også en kok, til det varme, og der var også mange forskellige slags nudler, hvis det ellers kunne friste. Kaffen smagte også bedre end i Hanoi, men var dog stadig ikke den helt store fornøjelse.

Præcis klokken 8.00, var vi nede i foyéen, og der ventede Bee på os.

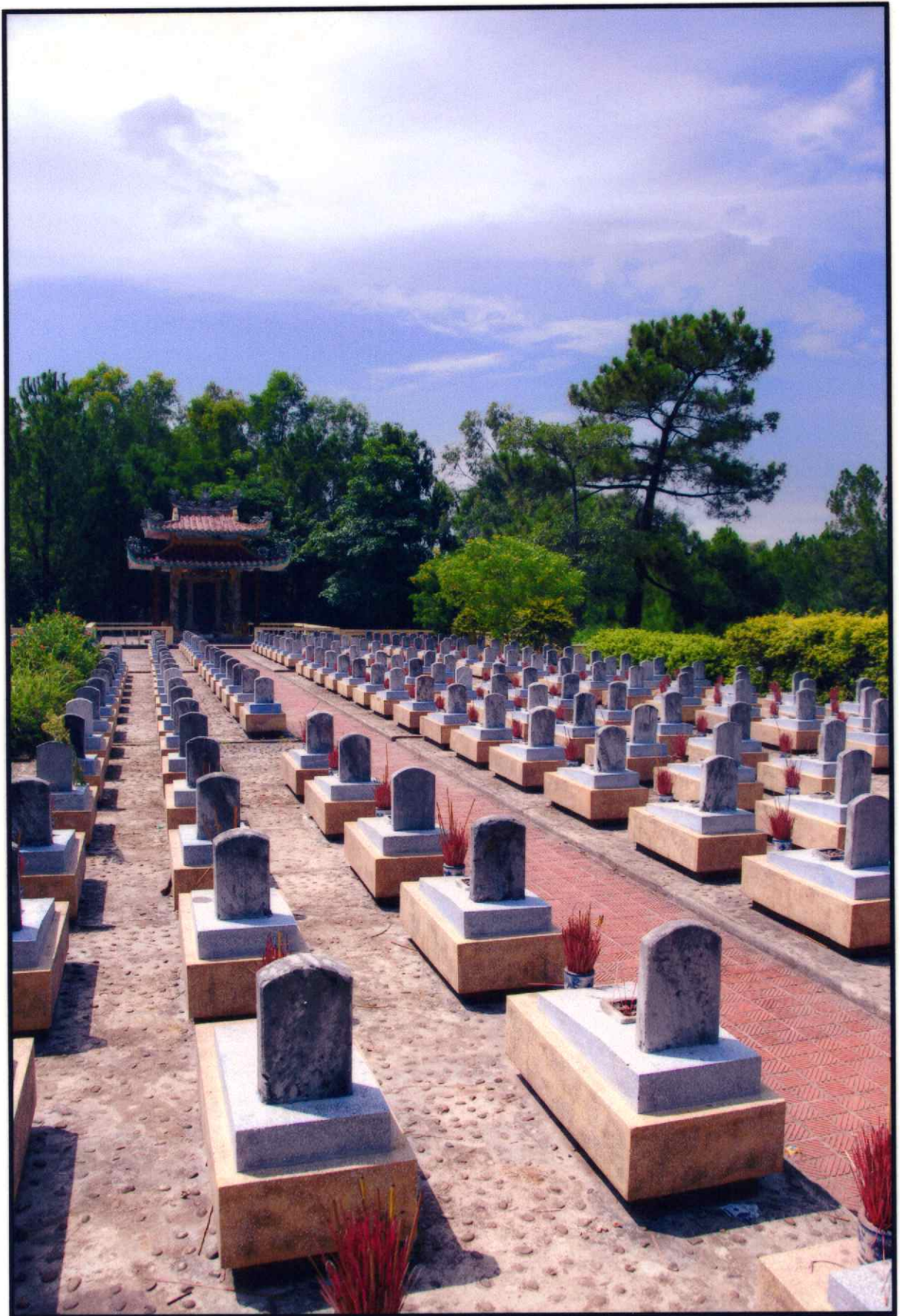
Det var en dejlig stor van vi skulle køre med, rigelig med plads og stof sæder, pragtfuldt.

Allerførst kørte vi ud ad hovedvej 1, til en kirkegård for faldne vietnamesere. Det var et område på rigtig mange ha.

Der var et mindesmærke i midten og så var der ellers en masse gravsten, og nogle plader med vietnamesernes navne og fra hvilke provinser de kom.

Det var lidt forstemmende at stå her og kigge på så mange faldne, temmelig sørgeligt, i alt 10.333 lå begravet her.

Jan Kruse, Graveyard, Vietnam, aug-07

Vi gik ned heroppe fra, Jan og mig, og så kom Bee med chauffør kørende efter os. Vi købte lige et par vand, det var mindst 40 grader varmt, og solen skinnede fra en skyfri himmel.

Jan Kruse, Mirror, Vietnam, aug-07

Kørte ud ad hovedvej 1 eller 9, det ved jeg ikke rigtigt. Hovedvej 9 er en ny vej de er ved at anlægge for at aflaste den gamle hovedvej 1, men om det var den ene eller den anden var ikke helt til at finde ud af.

Vi kørte forbi rismarker med vandbøfler, plantager med gummitræer, hvor der var skåret i barken så den hvide gummi kunne løbe ned i en kokosnød, alt sammen ny plantet. Hele området blev totalt udbombet i 1968 af amerikanerne, der i ni uger angreb med fly og smed i gennemsnit hvert femte minut en bombe. Der blev kastet næsten 100.000 tons bomber, napalm og afløvningsmidler.

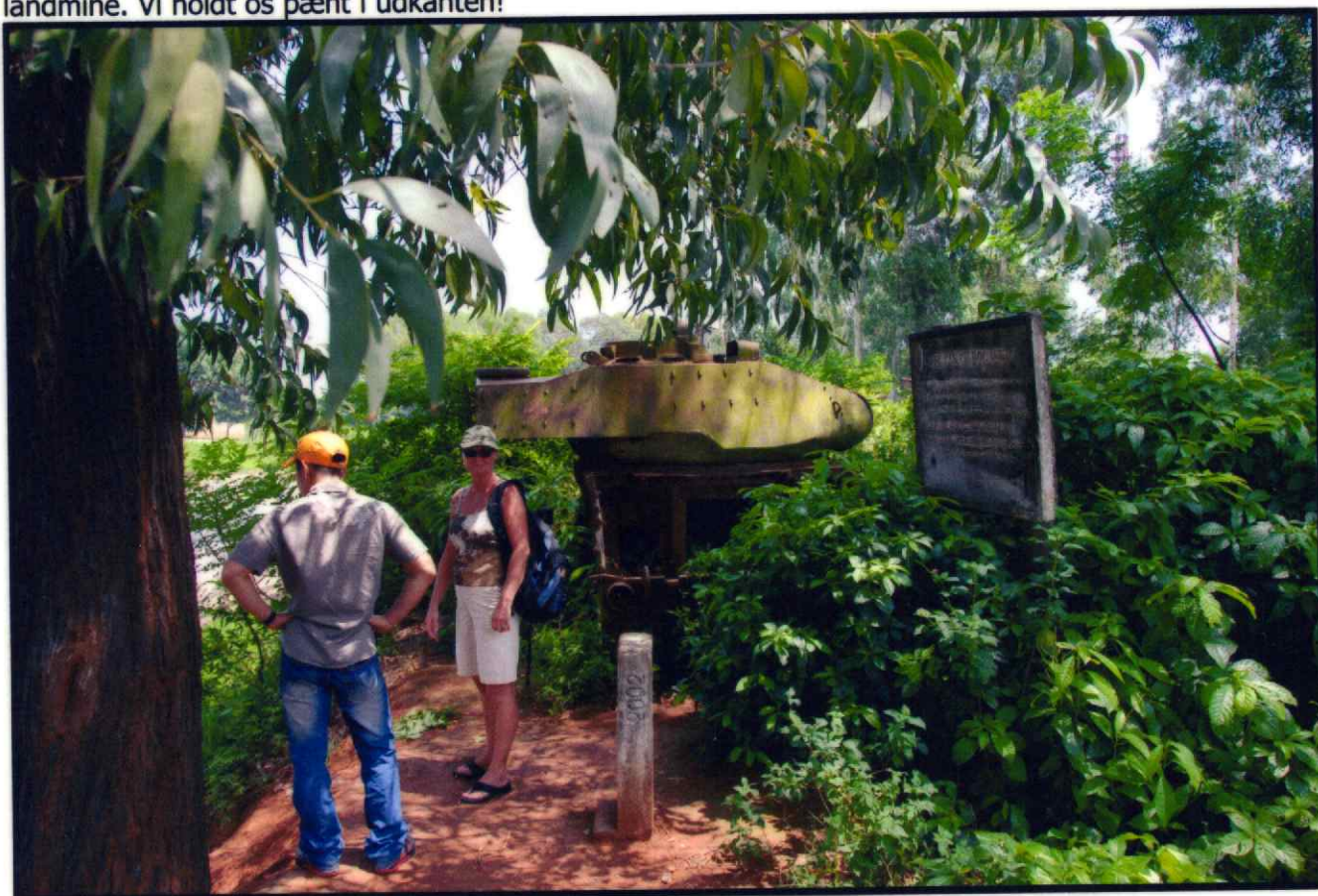
Vi kom gennem byer som var blevet totalt ødelagt under den nordvietnamesiske forårsoffensiv i 1972. Nogle af byerne er genopbygget. Men ellers er der nogle sørgelige rester der er tilbage. Intet regnskov, kun nye unge træer eller plantager.

Kom til Broen Hien Luong der blev ødelagt i 1967, men genopført i 1973. Det var her Vietnam blev delt i to, ved den 17. breddegrad. Det blev forbudt at have tropper i et område på 5 km på hver side af floden Ben Hai, der markerede grænsen mellem nord og syd. Den provins der hedder Quang Tri og Den Demilitariserede Zone, blev vidner til nogle af voldsomste kampe under krigen. Vi fik taget nogle billeder her ved broen, som man ikke må gå ud på, kun fotografere.

Stoppede også et sted midt på landevejen hvor der stod nogle rester af en rusten kampvogn. Det var efter sigende her at Amerikanerne skulle have haft deres base. Der var ikke så meget at se på, og man skulle ikke gå ind mellem træerne, da man ikke kunne være sikker på om der lå en landmine. Vi holdt os pænt i udkanten!

Nu kom vi til en dejlig strand, Cûa Tûng, hvor vi skulle spise frokost.

Klokken var dog ikke mere end halv 12, men det var okay.

Her blev vi sat af på et gadekøkken, hvor vi var de eneste gæster. Jeg skulle selvfølgelig tisse, Jan ville ikke før efter maden, den slambert. Det var dog nogle pæne huller i gulvet!

Vi fik suppe, dertil ris og så store rejer på løg, i noget tomatsauce. Man skulle bare blande det hele sammen, det smagte dejligt, men var også temmelig dyrt, 45 kr, så havde vi også betalt for både guiden og chaufføren, det blev vi i hvert fald enige om.

Jan og jeg gik ned på stranden, hvor vi gik ude i vandkanten og fik kølet vores opsvulmede fødder. Det var rigtig skønt, men vandet var ikke særlig køligt, omkring 28 grader.

Ved 13. tiden kørte vi videre til Vinh Moc-tunnelerne. De tunneler blev anlagt for at beskytte civilbefolkningen mod bombeangreb. Der er i alt gravet omkring 2 km tunnelgange, og alle landsbyens 600 beboere boede her fra 1967-69. Der blev født 17 børn på den underjordiske fødeklinik, og et stort rum blev brugt til filmforevisninger, ligesom der også var en skole. Der er tunneler i tre etager. Nogle af udgangene går direkte ud til stranden, og om natten gik folk på arbejde i markerne, fiskede eller transporterede våben fra en nærliggende ø, hvor der var et depot og antiluftskyts.

Der var et lille museum, med billeder, hvor vi gik og kiggede. Pludselig dukkede der en lille underlig fyr op, han tændte lyset inde på museet, og hoppede rundt og sagde mærkelige lyde, efter at han havde trykket os i hånden.

Det viste sig at han havde boet nede i tunnellerne, så han kendte dem ud og ind. Han gav straks mig, sin lygte i hånden, og så måtte Jan ellers tage et billede af mig ved nedgangen til tunnelerne.

Den lille underlige fyr, der sikkert havde fået et syndrom, af napalm, rendte foran os alle sammen

og sagde underlige lyde, ind i mellem grinede han. Det var temmelig uhyggeligt at komme herned, man kunne slet ikke se dagens lys, og de var meget trange og der var også temmelig lavt til loftet. Indimellem var der nogle nicher, hvor der havde boet familier på 8-9 stykker, så man var lige ved at få klaustrofobi, bare ved tanken.

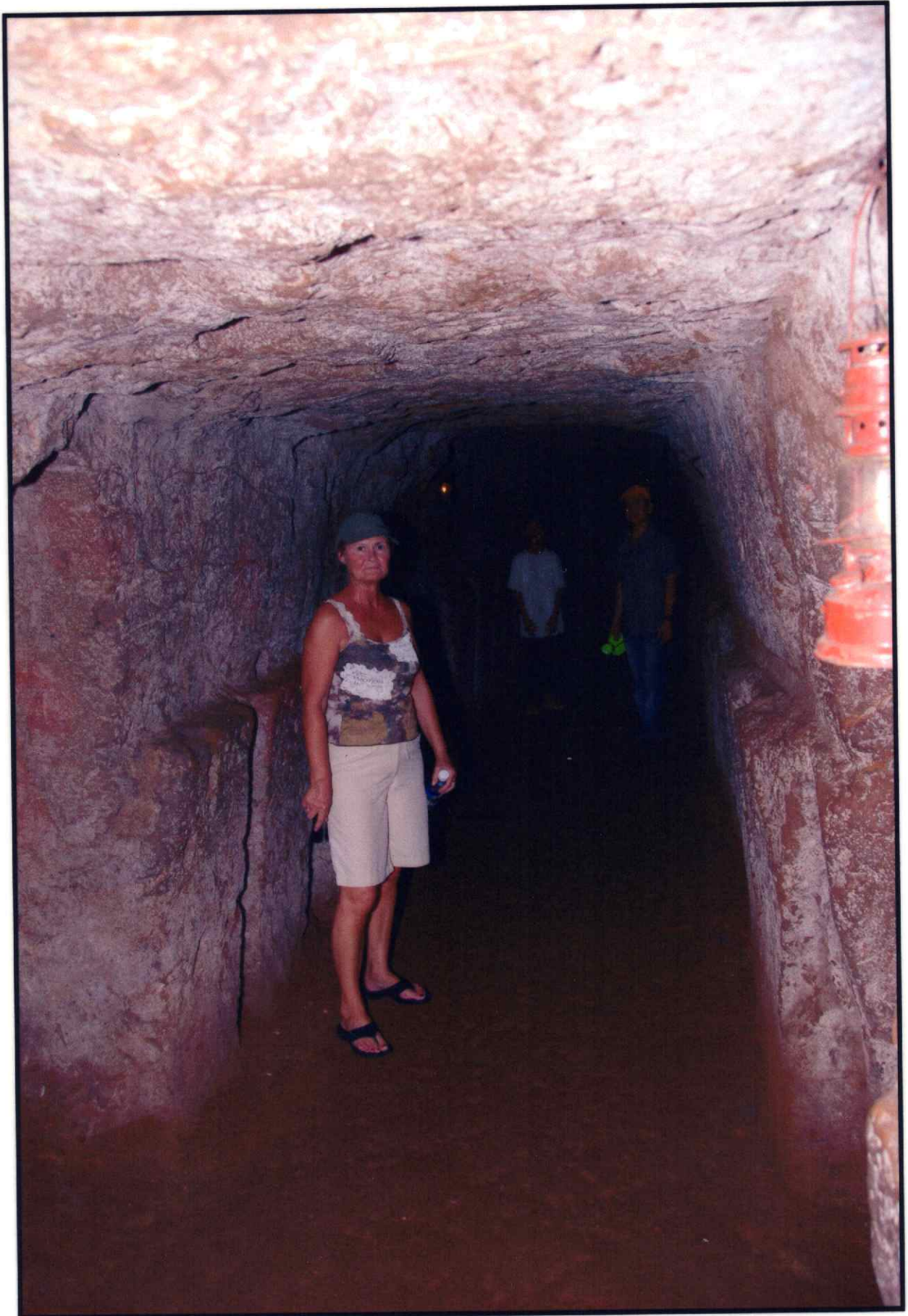
Jan tog selvfølgelig nogle billeder, og vores chauffør, der aldrig havde været nede i tunnelerne før, han stak nærmest hovedet ind mellem benene på Jan for at få det hele med. Det så simpelt hen så morsomt ud. Den lille underlige fyr løb hele tiden foran os og viste vej, så vores guide kunne godt pakke sammen, der var ikke noget han skulle have sagt hernede.

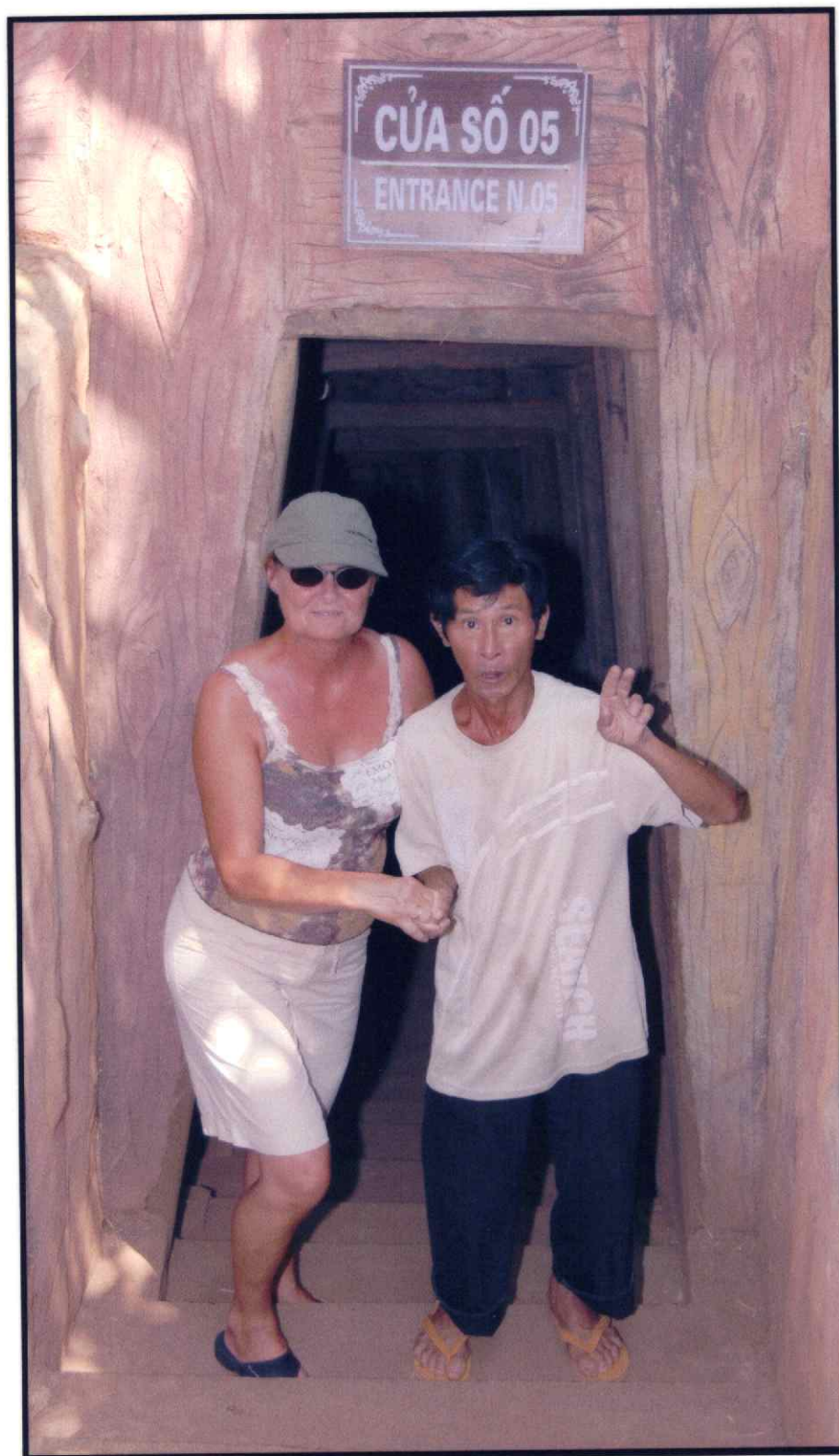
Jan Kruse, The Beach with no tourists, Vietnam, aug-07

Ved en af udgangene til havet, ville vores guide gå samme vej tilbage, men det fik vi ikke lov til, vi skulle den vej den lille fyr sagde. Så vi svedte godt mens vi fulgte efter ham til en anden udgang, hvor vi gik ind, og så kom vi lige den vej vi havde gået. Nå, det grinede vi alle sammen lidt af, bare vi snart var ude, for man var lige ved at få "klaus", af at blive ved med at gå hernede. Tænk at have levet hernede i så mange år, det må have været helt ubeskriveligt skrækkeligt.

Endelig kom vi til udgangen, det var nr 13, og den sidste, dejligt at komme op i dagslyset igen. Den lille fyr fik 20000 dong, og så hoppede han ellers rundt, og jeg måtte gå med tilbage, for at Jan kunne tage et billede af os sammen uden foran den sidste udgang. Det var en varm og uhyggelig oplevelse.

Nu gik turen tilbage til Hue. Vi var lidt trætte, men Bee lod os ikke få et øjeblik ro. Hver gang øjnene faldt i hos Jan, vendte han sig om og sagde noget. Til sidst sagde Jan at han tænkte, så var han lige ved at bryde sammen af grin, det var også det første humoristiske han havde opfattet.

Da vi kom hjem på hotellet, gik vi selvfølgelig lige op på værelset, til vores store skræk stod vores hoteldør åben. Det var med hjertet i halsen vi gik ind, der var dog ikke nogen, og det så heller ikke ud som om der havde været nogen, bortset fra hende der gjorde rent. Det var dog alligevel lidt væmmeligt.

Fik os en dejlig kop kaffe, læste lidt, og tog os så ½ time på øjet, inden vi tog et dejligt bad.

Gik ud for at få aftensmad ved 1/28-tiden. Var lige inde ved siden af, hvor der lå et stort tempellignende noget hvor de åbenbart sad om dagen og syede store malerier. Det var meget imponerende.

Ville finde en restaurant der hedder "Tropical Garden", men det var ikke så nemt. Var inde og spørge på et turistkontor, som alligevel ikke var et turistkontor. Her forklarede en ung pige os vejen, og tegnede det tilmed på et stykke papir. Vi fandt det også ganske hurtigt.

Det viste sig at være et dejligt sted, med levende musik. Vi fik først en pandekage med rejer og grøntsager i. Så fik vi pommefrites og dertil ris og indbagt svinekød med grøntsager, så kyllingestrimler, det hele smagte rigtig godt, og kostede kun 75 kr. Helt utroligt for al den mad.

Daldrede hjemad, efter at have været i forskellige silke tøj butikker og kigge.

Hjemme skrev vi dagbog og hyggede på værelset.

Søndag d. 19. august

Sov længe i dag – lige til kl. godt otte.

Fik et dejligt bad og derefter en tur i restauranten for at få morgenmad. I dag udvidede vi menuen til også at omfatte et blødkogt æg – som desværre var hårdkogt og temmelig tørt at få ned. Men det gik.

Fik lagt lidt af dagbogen fra i går på nettet og så var det ellers ned til cyklerne. Vi havde overbevist os selv om at vi sagtens kunne cykle ud til én af kongegravene 10 km. Syd for Hue.

Solen skinnede fra en skyfri himmel så det var stegende hedt, da vi juskede ud ad Le Loi gaden langs parfumefloden. Det var noget besværligt at bevæge sig rigtigt i trafikken, for man skulle holde tilbage for alt hvad der kom fra sideveje men også for modgående som pludselig skulle svinge til venstre. Men det gik nu meget godt – vi holdt tilpas lav fart til nogenlunde at kunne overskue trafikken. Det vigtigste er at holde et stabilt tempo og en stabil retning, så går det hele med lidt dytten og båttten.

Vi tog allerede det første hvil efter 10 minutter overfor flagtårnet ved Citadellet. Nu måtte vi lige have en smøg og lidt vand til at dulme nerverne.

Vi skulle finde en sidevej på venstre hånd der hed Dien Bien Phu – men det var ikke nemt, så vi fik kørt forkert nogle gange, hvilket jo ikke er særlig smart i 40 graders varme.

Vi kom igennem et område med et lokalt marked, og her var (føltes det) millioner af mennesker og knallerter. Svedte vi ikke pga. varmen var det pga. koncentration.

Endelig fandt vi Dien Bien Phu – lige hvor den sluttede og hvor vi skulle dreje til højre. Det var ved Alteret for himmel og jord. Nu var vi endelig kommet på rette vej.

Kørte endnu et par kilometer og nu begyndte det at tynde lidt ud i trafikken. Stoppede ved en af de simple fortovscaféer, med små plasticstole – meget lokal, garanteret første gang de havde haft besøg af udenlandske turister. Fik et par kolde vand og sundede os lidt.

Kørte lidt videre og endelig kom der et skilt med angivelse af vej til Khai Dinh's mausoleum. 3 kilometer tilbage. Med frisk mod asede vi videre i varmen – sveden haglede ned ad os.

Da vi var fremme ved det imponerende og kæmpemæssige mausoleum og ville sætte cyklerne, fik vi besked på at sætte dem ned til en dame, der solgte vand – så ville hun holde øje med cyklerne mens vi kiggede. Det var helt fint.

Betalte pæn stor entre på 50.000 Dong hver. Entréen til mausoleumerne var afhængig af mausoleets tilstand. Så dette måtte med den pris være ganske i orden. Der var rigtig mange trapper op til den første platform, vi tog det stille og roligt, man kunne nu heller ikke andet.

Denne plads var fyldt med statuer af kongens mandariner. De lignede de terrakotta soldater vi havde set i Kina.

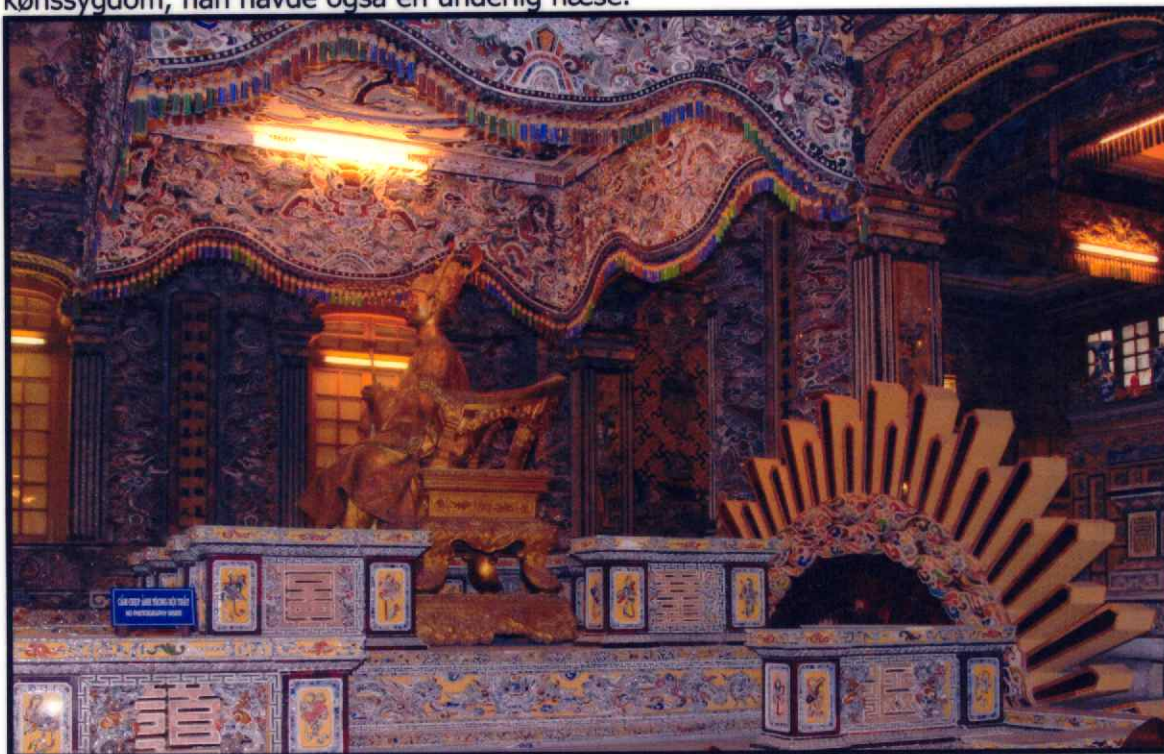
Her var også nogle høje obelisker, og en helt vidunderlig udsigt.

Vi svedte så meget at vandet løb os ned i øjnene, selvom vi havde kasket på med svederem! Gik op ad endnu en masse trapper, og kom så til hovedtemplet, det var utrolig flot, udsmykket med mosaikker af glas og porcelæn.

Foran alteret for Khai Dinh var der en forgyldt statue af kongen i fuld størrelse. Han er begravet 9 m under statuen. Der stod på en tavle at byggeriet af mausolæet startede i 1920, og sluttede i 1931 – det var der åbenbart lidt uenighed om, for 1 tallet havde været kradset ud, og i vores bog står at det sluttede i 1932. Ham kongen, var ikke særlig stor, og efter sigende skulle han være død af en kønssygdom, han havde også en underlig næse.

Efter kigget heroppe, hvor der var en helt vidunderlig udsigt, og meget fredeligt, gik vi ned til vores cykler.

Fik hurtigt bestilt en cola, og hende der solgte os dem ville mægtig gerne have vores billetter som souvenir, det kom jeg til at give hende, men det var da lidt ærgerligt, for dem plejer vi jo at sætte ind i vores scrapbog, nå pyt, som tak satte hun sig til at vifte os om ørene med sin rishat, det var dejligt.

Vi måtte jo til det , selvom det var svært at komme i gang igen, men hjemad skulle vi jo. Så op på cyklerne kom vi da, og kørte så ellers derud ad. Der var dog et par stede vi var nødt til at trække cyklerne, for bakkerne var alt for anstrengende.

Havde ellers besluttet at køre lige hjem nu, men da der kom et skilt til Thieu Tris Mausoleum, besluttede vi lige at køre ned og se det. Det var kun 1 km, så det måtte vi da kunne klare. Det gik også fint, på en stor fint asfalteret vej, og her var ikke et øje. Kom til et stort lukket område hvor der var en indgangsport hvor man kunne købe billet. Vi købte en billet, men vidste egentlig ikke hvad det var til, det var lidt svært at finde ud af. Kom til en stor park af en art med nogle rædselsfulde hvide figurer i, blev enige om at køre til venstre ned langs en sø, som lå her, og kom så til en underlig kæmpe drage der var bygget ude i søen. Satte cyklerne, for man måtte ikke cykle videre, der var en cykelparkeringsvagt, han skulle have 2000 dong for at passe på cyklerne, det havde vi ikke så vi måtte skylde ham til vi kom tilbage, det var helt fint. Han smilede og grinede, vi svedte bare.

Gik langs søen ud over en bro til dragen. Her skulle man også betale et eller andet for at komme op i dragen, det gad vi ikke, så vi gik tilbage, og satte os ind for at få lidt koldt at drikke.

Her sad vi så og prøvede at dampe lidt af, inden vi besluttede at køre hjem. På vej tilbage til vores cykler kom vi forbi et bur, et lille et, hvori der sad to aber.

Det var et sørgeligt syn, de havde hverken mad eller vand, så vi snakkede selvfølgelig til dem, Jan skulle selvfølgelig helt hen og røre ved den ene, det fik han også lov til, og så lige pludselig, i løbet af et splitsekund, vendte Jan sig om mod mig og sagde, den har taget mine briller.

Det kan nok være vi gloede lidt, for dér sad aben med Jan's solbriller på næsen, og så ualmindelig fræk ud.

Der var lige som ikke rigtig noget vi kunne gøre for at få dem igen, vi prøvede at lokke med alt muligt, men den frække abe begyndte bare at bide i stængerne på solbrillerne i stedet for, det var en værre brilleabe.

Jan gik op på en cafe for at få dem til at hjælpe os, men de forstod ikke en dyt, så gik han over der hvor vi havde siddet og drukket en vand. Det var lidt bedre for i løbet af et øjeblik var der tre mænd til at lokke brillerne fra aben. Vi skulle gå lidt væk, for de var blevet godt gale i skralden på mig, nok fordi jeg havde skældt den ud da Jan var gået efter hjælp. Endelig lykkedes det for den ene af mændene at få brillerne, men de så dog noget gennemgnavede ud. Den havde simpelthen tygget stængerne helt igennem, og bøjet dem, så det var ikke lige muligt at bruge dem på vej hjem.

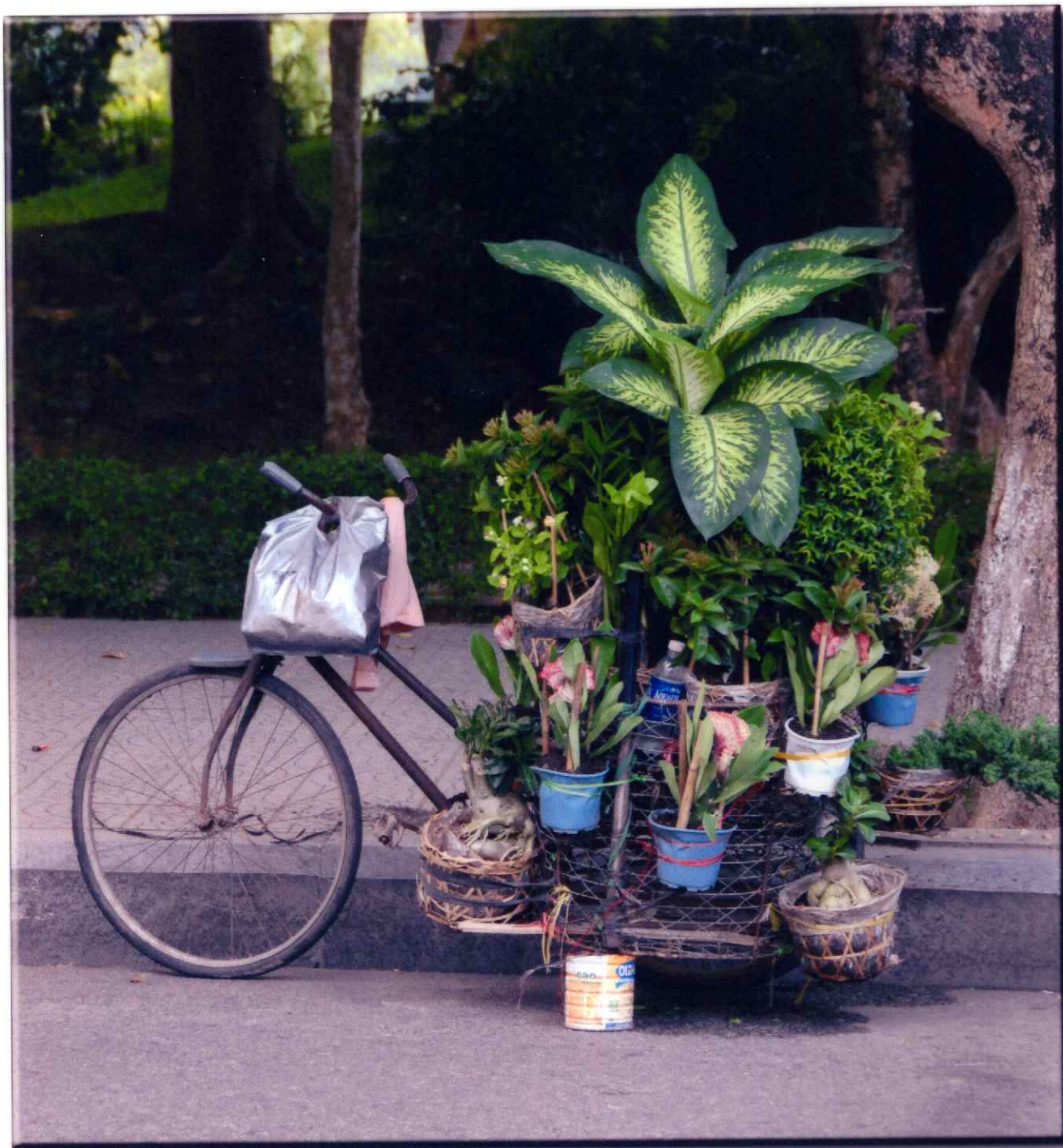
Kom op til cykelvagten og fik betalt ham, og fik også lige tisset af inden vi kørte videre. Det var begyndt at tordne lidt, og der var også kommet et par enkelte skyer, det var dog ikke blevet mindre varmt.

Cyklede derud ad for fuld hammer. Da vi kom til Alteret for Himlen og Jorden, gjorde vi et holdt og gik derind og betalte 4000 dong, for synet. Det var dog ikke noget særligt, så vi gik lige op og vendte på en stor platform, og så tilbage igen. Det var et sted hvor der blev holdt religiøse ceremonier. Indtil 1945 blev der holdt ceremonier hvert tredje år.

Skyerne og tordenen kom nærmere og nærmere så vi prøvede at køre forholdsvis hurtigt det sidste stykke hjem til hotellet. Vi ville gerne lige hjem og ind i aircondition for at få en chance for at køle lidt ned. Sultne var vi også så en sandwich på hotellet trak også.

Jan Kruse, Hue Citadel, Vietnam, aug-07

Jan Kruse, Selling flowers, Vietnam, aug-07

Var endelig hjemme kl. godt 14 – og inden det var begyndt at regne. Gik lige på værelset og fik noget at drikke og derefter ned i restauranten. Her så meget lukket ud og vi blev helt nervøse for ikke at kunne få noget at spise. Men jo, det kunne sagtens lade sig gøre. Da vi kom herved stod alle døre åbne ud til haven og der var 31 grader i restauranten. Men de lukkede dørene og startede aircondition anlægget og efter en god halv time var temperaturen faldet til 28 grader.

Fik ham and cheese og egg and chickwen sandwich med tilhørende frites. Det var herligt.

Bagefter gik vi på værelset og tog en halv times slapper, inden vi – efter en kop kaffe - cyklede over

mod citadellet på den anden side af floden.

Nu var det blevet myldretid og der var rigtig meget trafik. Lidt uhyggeligt. Men vi klarede skærerne og kom til Citadellet lige knap 17.30. Fik lige taget nogle billeder udenfor og gik så over til indgangen – Blot for at opdage at de lukkede 17.30.

Vi prøvede at snige os ind – men en vagt kom løbende efter os, så vi måtte pænt blive udenfor. I stedet vil vi prøve at nå at se Citadellet i morgen tidlig inden afrejsen til Hoi An, da de åbner allerede 06.30.

Først nu kom den regn vi havde ventet hele eftermiddagen. Men foreløbig kun i form af store dråber. Vi cyklede lidt ad nogle små veje, og da regnen rigtig begyndte gik vi ind på en café for at komme i tørvejr.

Sad her (det var dødssygt) i 20 minutter og drak en Red Bull indtil regnen stoppede. Kørte derefter lidt rundt ad nogle meget små gader. Det var næsten mørkt nu og man kunne se ind i folks huse langs vejen. I mange af husene fyldte forfædre alteret og TV apparatet det meste af underetagen. Der synes ikke at være nogle møbler i mange af husene, i stedet lå beboerne på gulvet og gloede TV.

Kom tilbage til Tran Hung Dao gaden, der løb langs med floden. Satte vores cykler på hjørnet ved Trang Tien broen og gik og kiggede forretninger. Jan købte et flot "Omega" ur til bare 150.000 Dong – pruttet ned fra 195.000. Gik over på den modsatte side af vejen på tilbagevejen. Det var her markedet lå. Men de var ved at lukke – og man kunne tydeligt se på affaldet at det havde været en travl dag. Puh ha hvor så der beskidt ud. Tog nogle billeder af gadesælgere og henne ved broen af en gadefejr, der var ved at sætte nye børster på sit kosteris.

Kørte tilbage til hotellet for at få et hårdt tiltrængt bad. Vi var blevet utrolig beskidte af al det cykleri. Og havde også fået meget kulør på arme og ben efter at have været i solen hele dagen.

Klokken halv ni gik vi ned på en restaurant, der lå lige overfor hotellet. Der stod to søde servitrice-piger udenfor og "lokkede", så vi gik derind for at få noget aftensmad. Men det viste sig at der ikke var et øje i restauranten – hverken inden- eller udenfor. Nå nu var vi jo kommet ind, så vi satte os udenfor hvor et par højttalere spillede for fulde drøn. Ikke særlig spændende.

Straks da vi havde sat os blev der serveret iste og nogle små lækre småkager. Det var meget hyggeligt. Vi bestilte fried rice med skinke og med synekød. På trods af – eller måske netop derfor – vi var de

eneste i restauranten tog det en krig inden maden kom. Lidt irriterende. Og da maden endelig kom viste det sig at være nok noget af det kedeligste vi har fået i Vietnam indtil nu. Jan spiste en del af sin skinke, medens Gitte kun sad og stak lidt til maden (men vi havde jo også fået sen frokost). Inden vi var færdige med at spise blev der serveret noget vandmelon og igen kold te. Nu var det altså at jeg så to fede rotter, i noget buskads og på et stendige næsten lige bag Jan. Rigtig uhyggeligt. Selv Jan syntes her var uhyggeligt, så i stedet for at drikke den grønne te, der var også isterninger i, smed Jan den ud på stenene, lige ved siden af ham. Det så nærmest ud som om han havde siddet og gylpet lidt, men man skulle tæt på, for her var temmelig mørkt herinde.

Men nu havde vi fået nok af den kedelige restaurant: Efter at Gitte havde set ikke bare én, men to store rotter der løb rundt i buskadset i restauranten. Det var for ulækkert, så vi skyndte os at betale de 200.000 Dong (60 kr.) og kom derfra i god behold.

Købte lige lidt vand og gik på værelset og læste/skrev dagbog.

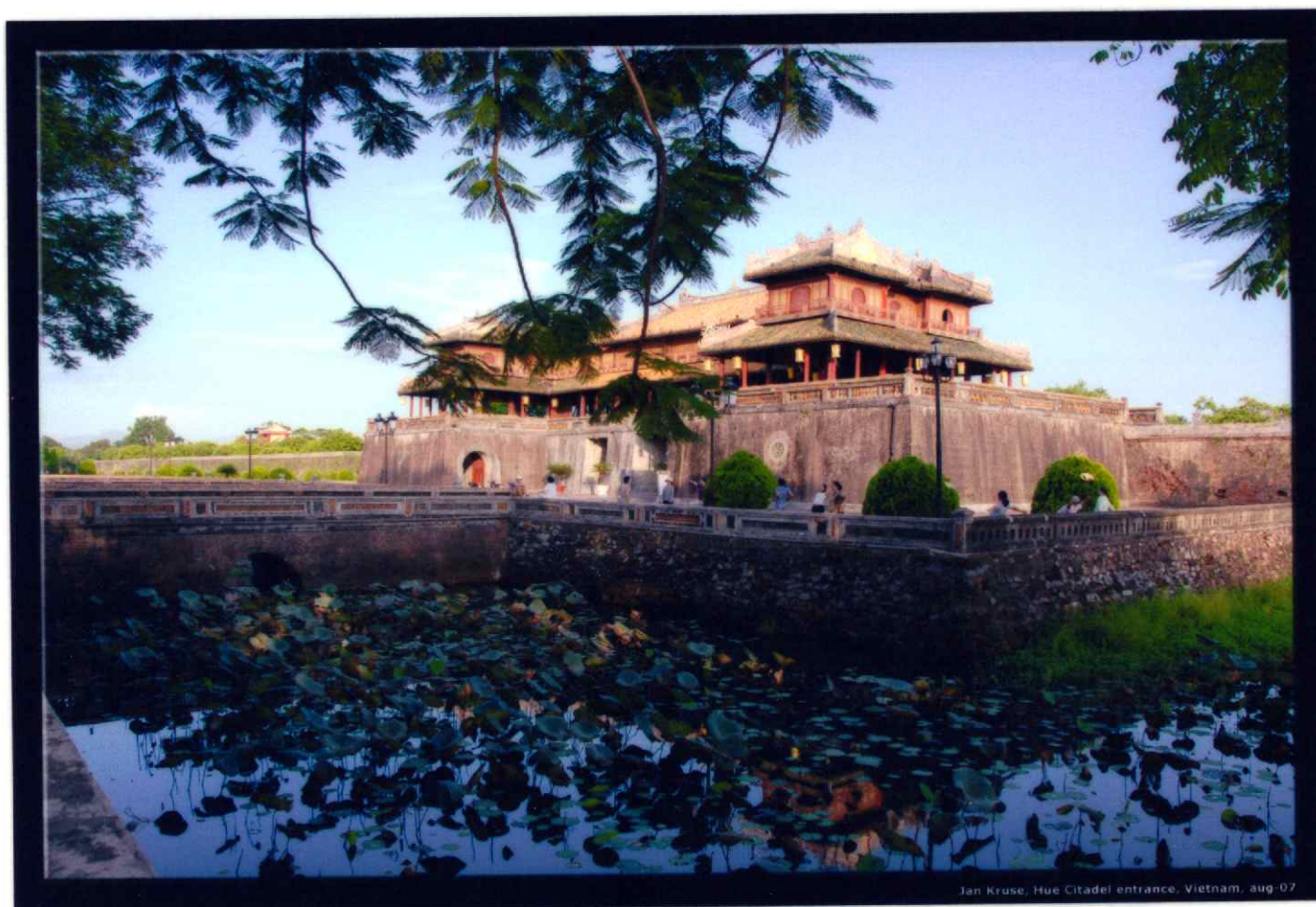

Mandag den 20. august

Startede dagen ved at stå op kl.05.00, altså Jan. Han er altid så længe om det om morgenen, mit held, så kunne jeg lige få en ½ time mere. Var nede i restauranten kl.06.00. Her var kun os, men til gengæld en masse brød, så vi fik rigtig forsynet os. Fik også lige taget et par bananer, de er gode at have med på busturen.

Da kl. var ca.06.15, var vi ude ved vores cykler, og så gik det ellers derudad, mod Citadellet. Her var ikke så meget trafik som i går aftes, så det var helt behageligt at cykle her, det var heller ikke så varmt endnu.

Da vi kom til Citadellet, eller Kongebyen, satte vi vores cykler op ad muren, og gik hen for at se om vi kunne komme ind. Men først fik vi besked på at flytte cyklerne, så vi satte dem om bag muren på Citadellet, men det var heller ikke godt nok, de skulle helt ud og over ved en lille kiosk og stå.

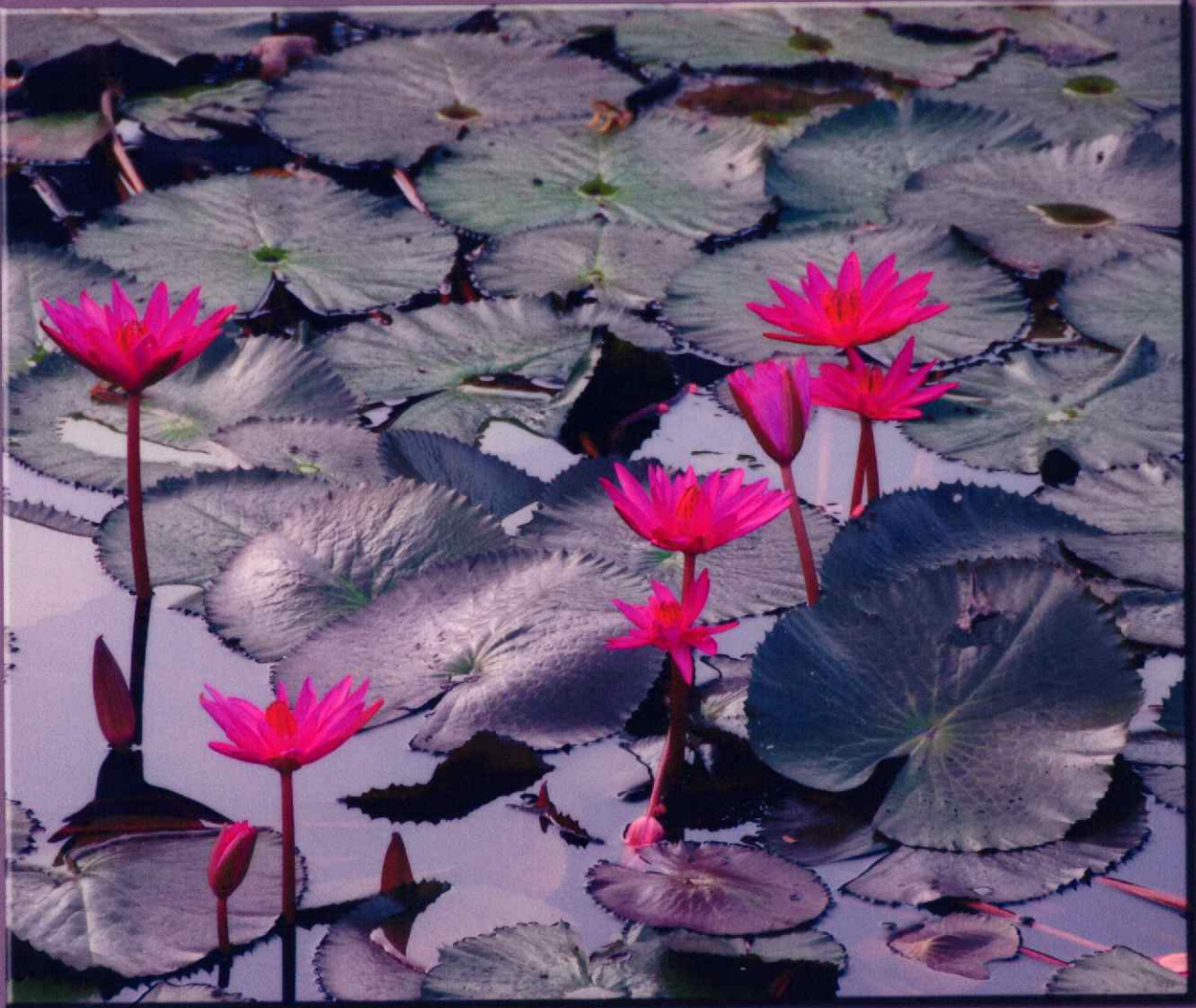
Her var mange kvinder, i alle aldre der dyrkede thai thi, og nedenfor flagtårnet var der en hel masse unge fyre der spillede fodbold. Det er da også det eneste tidspunkt på dagen man kan gøre sådan noget, inden det bliver alt for varmt.

Nu gik vi endelig til indgangen, men den indgang vi kom til var kun forbeholdt for vietnamesere, turister var en anden, så hen til den, men det viste sig at billetdamen havde sovet over sig, så vagten her sagde at de først åbnede kl.07.00. Nu blev vi godt sure for så kunne vi jo ikke nå at se det inden vi skulle tilbage. Da han fik at vide at vi skulle rejse videre i dag kl. 7.30, løb han lidt rundt og blev ved med at sige fem minutter. Han syntes ellers at det var sjovt at vi kom fra "Beermark", ja sådan sagde han. De har et bryggeri der hedder Hua Da, det er sponseret af Danmark, så det var måske derfor.

Den indre Kongeby er opbygget efter de samme principper som Den Forbudte By i Beijing. Men på grund af krigene er den ikke i så god stand som den kinesiske, langt fra. Men den er til gengæld meget charmerende, og indtægterne fra turisterne går til at restaurere og genopfører flere og flere af bygningerne.

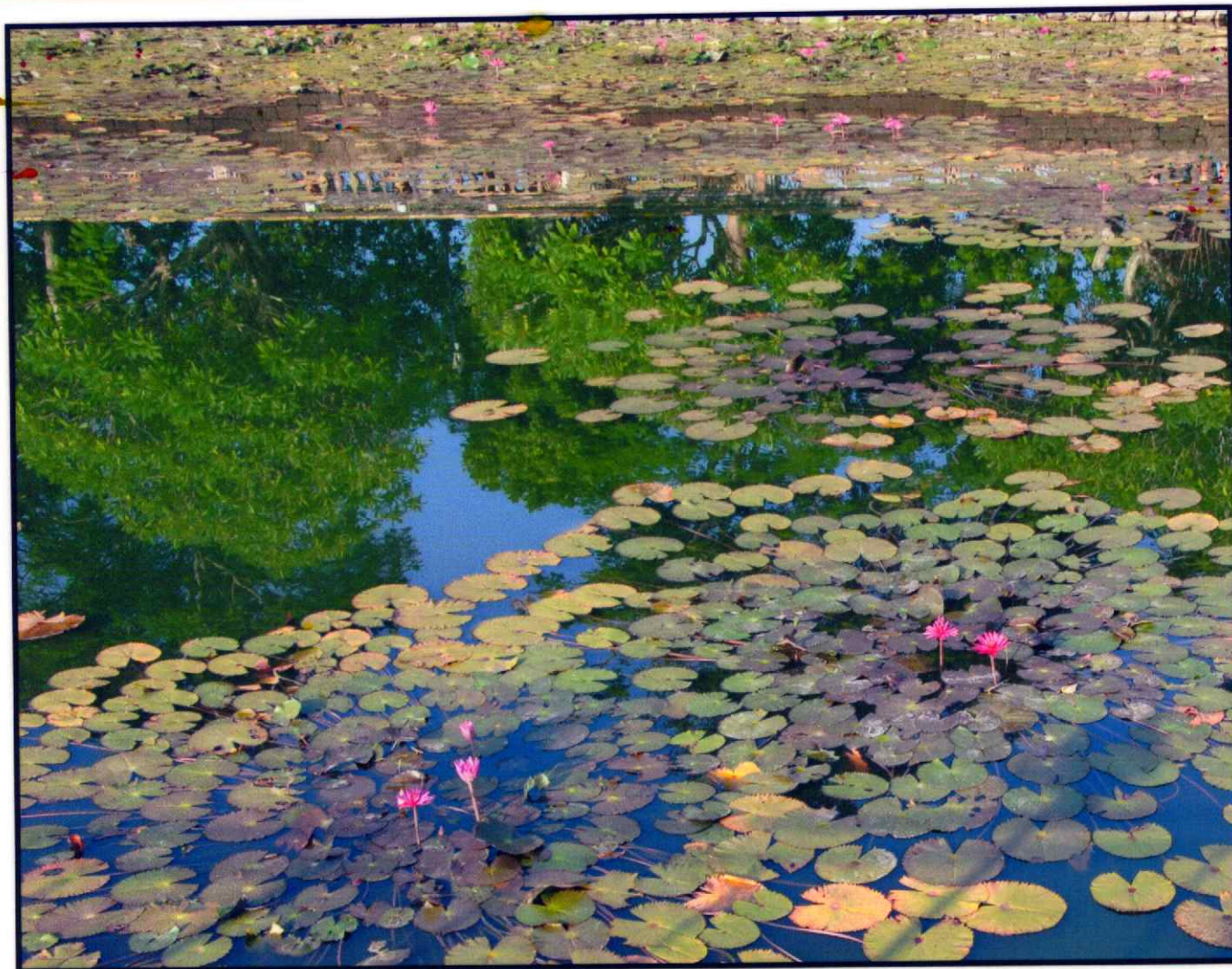
Gik rundt og kiggede, som de eneste, så her var dejligt roligt, her var kun et par gadefejere.

Jan Kruse, Water lily, Vietnam, aug-07

Da klokken var ved at være 07.15, gik vi hen og tog vores cykler og kørte hjemad til hotellet. Nu var der dog kommet en del flere knallerter på gaden.

Vel tilbage på hotellet, gik vi op og hentede vores kufferter, og derefter ned og tjekke ud. Jan havde en af de dage hvor han overhovedet ikke kunne forstå hvad de sagde på engelsk, så da damen i receptionen sagde at vi havde taget en vand fra minibaren, så Jan helt forkert ud i hovedet og spurgte mig om vi glemte en vand på værelset! Det var bare for morsomt.

Satte os i foyeren og ventede på at bussen skulle komme. Vi var ved at blive lidt nervøse, for klokken var efterhånden blevet godt 8.00, men så kom der også en stor bus, og vi fik vores bagage i bagagerummet, inden vi gik op og fik et par pladser. Nu kørte vi så ellers rundt i byen og hentede folk fra de forskellige hoteller. Vi var heldige at vi var blevet hentet som nogle af de første for nu kom folk ikke til at sidde ved siden af dem de var sammen med.

Jan var meget træt, så han satte sig straks til at sove, fik dog lige en albue når han snorkede for højt. Vi kom forbi mange små fine templer på vej ud af byen, og det var et smukt landskab vi kørte igennem, hele vejen til et sted hvor vi gjorde holdt.

Det lå med udsigt til De Lange Bjerge og lige ud til havet. Helt fantastisk flot. Her var der en masse turister og lokale, der var bl.a. en ældre kvinde med de sorteste tænder vi nogen sinde har set.

Det hedder sig at vil man giftes med en rigtig mand, må man farve sine tænder sorte. For 60 år siden havde 80% af alle vietnamesiske bønder sortfarvede tænder. Farvningen fandt sted i puberteten og tog 14 dage.

Først kogte man risbrændevin og et klistret stof fra et bestemt insekt. Blandingen blev lagt på et bananblad, der blev svøbt om tænderne før sengetid. Processen blev gentaget til tænderne blev mørkt rødbrune. Herefter pulveriserede man et jernsulfatholdigt stof og tilsatte kanel, grannatæble, stjerneanis og nellike (for smagens skyld). Pulveret blev sammen med vineddike eller risbrændevin kogt til en limagtig masse, der igen blev holdt på plads af et bananblad. Hver morgen rensede man munden i kokosmælk. Man gentog denne behandling i 5-7 dage. Først blev tænderne matsorte, og endelig opnåedes den attråværdige skinnende sorte farve.

"Hvis du farver dine tænder sorte, vil din skønhed gøre mig sanseløst forelsket", lyder et gammelt mundheld.

Kort efter Lang Co, tog vi den hurtige tur gennem tunnelen, der er 6.280m lang, i stedet for at køre over Hai Van-Passet. Det var meget lang tid vi kørte inde i den her tunnel, og det var helt rart at komme ud igen og se dagens lys.

Efter at vi havde kørt 1½-times tid, gjorde vi igen holdt, nu ved Marmorbjergene. Det var en af de fem klipper "De fem elementers bjerge". Lige hvad det var for et af dem fandt vi dog aldrig ud af. Jeg blev selvfølgelig straks overfaldet af en dame, som ville have mig ind og se det de lavede her i marmor. Det var nogle meget store flotte skulpturer, sådan en kunne vi jo ikke så godt have med hjem i kufferten, så hun viste mig hurtigt hen til de små ting. Jan gad ikke rigtig kigge, så da jeg havde fundet en ting jeg gerne ville have, var Jan stenhård at handle med. Prisen blev pruttet ned til under det halve, og alligevel sagde de god for det, den lille lygte var ellers blevet pakket ud igen, så moren kunne se om det var i orden med prisen.

I dag er det ellers forbudt at bryde marmor, og souvenirs og andre ting, der fremstilles i landsbyen, er lavet af marmor fra andre steder i Vietnam.

Vi er nu vel ankommet efter 5 timers busrejse til Vietnams svar på Skagen, Hoi An. En ganske lille by, hvor seværdighederne ligger indenfor en radius på bare 300 meter - ganske overkommeligt.

Men da vi ankom til Hoi An og bussen stoppede og alle blev sat af, var vores guide ikke mødt op ved busholdepladsen, som forventet. Vi fik en dame til at bestille en taxi til os, selvom der var nogle der gerne ville køre os på knallerter ned til hotellet, hvordan de ellers havde troet at vi kunne være på en knallert med kuffert også?

Ankom til Hotel Hoi An - et rigtig lækkert gammelt, nænsomt renoveret, hotel. Sagde i receptionen at vi havde reserveret, hun kunne i første omgang ikke finde vores navn, men lige pludselig var det der, herligt, der var noget der lykkedes.

Det var et dejligt værelse, men udsigten var ikke så god, lige ud til hotellets tørreplads. Det gjorde dog ikke så meget for her var rigtig hyggeligt. Gik op i restauranten og fik dejlige tunsandwiches med frites - og på grund af varmen og fordi vi havde været tidlig oppe, brugte vi det sidste af eftermiddagen på vores værelse med aircon.

Tog et bad og gik så ud for at få noget at spise.

Da vi kom igennem receptionen, hvor der også lå en souvenir og læderbutik snakkede vi lidt med damen her. Hun var smadder sød og viste os på et kort, hvor der var nogle seværdigheder, som vi absolut måtte se. Fortalte også hvilken skrædder i byen der var den bedste. Og pudsig nok var det den samme som der stod om i vores rejseguide. Bagefter gik vi de 200 meter ned til selve den gamle bymidte.

Her var utroligt meget at se på, altså af forretninger. Det var også rigtig behageligt at gå her for vejene var lukket for trafik, så man kunne rigtig gå og kigge. Og der var stille og roligt - ingen larmende knallerthorn.

Hoi An ancient town var én stor skrædder bydel. Det var helt utroligt, den ene skrædder ved siden af den anden. Vi var først inde i et par stykker, som vi troede var den der var blevet anbefalet: A Dong Silk. Men fandt ud af at det var det ikke. Til sidst havde vi fundet det rigtige sted og gik lidt og kiggede. Straks kom Kim Huong, vistnok bossen, og hjalp og lidt med at fortælle om stoffer og priser på et jakkesæt. Jan prøvede nogle forskellige stoffer over skulderen for at se hvordan det ville komme til at se ud.

De havde 2 forskellige priser på jakkesæt (af de bedre stoffer). Ét til 250 \$, det var noget meget fint skinnende stof og ét til 180 \$ som var amerikansk uld. De var meget smukke begge stoffer, men det dyreste måske lige i overkanten og måske lidt for "fint". Kim ville meget gerne sælge os et jakkesæt, men vi sagde at vi først ville have noget aftensmad og så komme tilbage senere.

Vi gik så ned for enden af Le Loi (gågade man, ons og lør på bestemte tidspunkter), ned til vandet. Her fandt vi en restaurant, som så meget hyggelig ud.

Fik et bord på balkonen på første sal. Gitte bestilte kylling i suppe med baguetter og Jan pasta med mozzarella. Det smagte udmærket, men heller ikke mere. Men billigt var det. 36 kr. inkl.. Cola.

Gik bagefter langs kajen og kiggede. Kom op i "lampegade" hvor der kun var butikker med lamper, og enkelte med andre souvenirs.

Gik så tilbage til skrædderforretningen hvor vi valgte stof til jakkesæt og 5 skjorter og fik taget mål til det hele. Kim Huong var gået hjem, men de vidste vi kom og vi blev betjent af en sød lille pige. Jakkesættet kostede de 180 \$ og skjorterne 25 og 27\$ pr. stk. Det var rørende billigt, lige godt 1.500 kr. for hele herligheden.

Jan skulle komme tilbage i morgen kl. 14.00 til den første prøvning.

Gik så tilbage til vores hotelværelse for at blive kølet lidt ned. Skrev dagbog og læste.

Tirsdag d. 21. August

Sov lidt længere end vi egentlig ville have gjort og stod op kl. godt 8. Gik op til det bedste morgenbord hidtil. Nu var der også almindelig franskbrød, rigtig ost og skinke. Det var herligt - og så kunne vi sidde ude i gårdspladsen og spise.

Efter maden gik vi lige på værelset for at prøve at få fat i guiden for at få vores cykler. Men det var ikke til at få fat i nogen. Måtte til sidst ringe til Indochina Ventures hovedkontor i Hanoi. De ville straks ordne sagen og ringe tilbage i løbet af 5 minutter. Det gjorde de også og sagde, at cyklerne ville komme på hotellet i løbet af 5 minutter.

I mellemtiden SMS'ede vi med Lene. Gitte skulle have at vide hvor meget stof der skulle købes, hvis hun selv ville sy en nederdel af silke. Det blev også løst. Først dagen efter, da vi fik mail fra Lene, blev vi klar over at klokken kun var 4 om morgenen hjemme, da vi SMS'ede med Lene (Peter havde næsten troet at Lene havde fået en hemmelig elsker som hun lå og SMS'ede med midt om natten - undskyld Lene).

Vi tog så cyklerne ned til Le Loi gaden for i turistkontoret at købe billetter til seværdighederne. Man kunne købe en billet til 75.000 Dong, som gjaldt til 5 seværdigheder. Pigen i turistkontoret var meget sød. Hun spurgte om vi var interesseret i at komme på en tur til My Son i morgen for bare 5 \$ pr. næse. Bus der ud til og båd hjem, med besøg i en lokal pottemager landsby. Vistnok endda også med frokost inkluderet. Det kunne vi jo ikke sige nej til.

Første seværdighed var den overdækkede japanske bro. Den var meget lille og kær, men ikke i særlig god forfatning. Man skulle bruge en turstkupon for at komme ind i et lille museum midt på broen (6 m2). Og her var ingenting at se. Vi mødte en dansk familie, som også havde været med bussen i går, og vi fik lige snakket lidt med dem. De syntes også det var dejligt at der ikke var så meget larm, og trafikstøj.

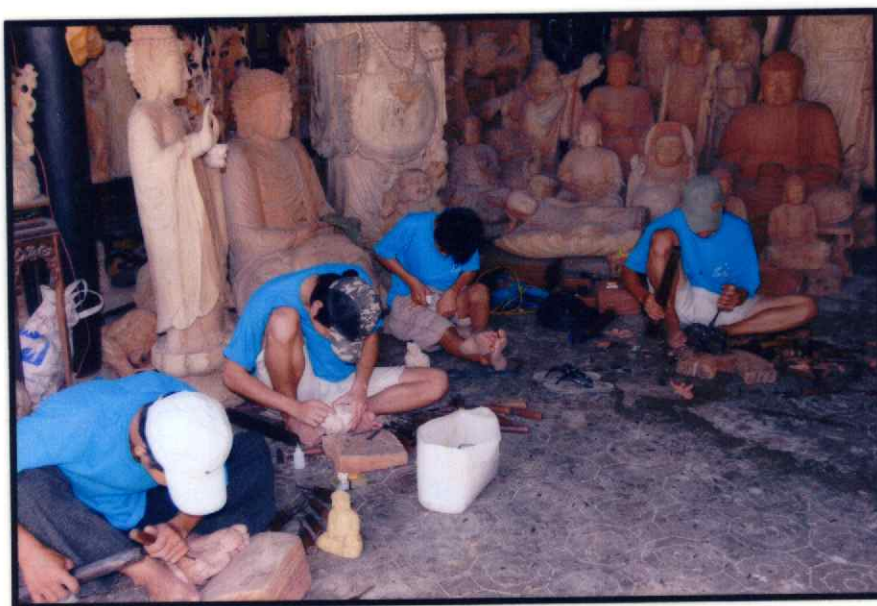

Bridge and Hoi, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

På den anden side af broen sad en rigtig gammel dame og solgte nogle keramik fløjter. Jan spurgte om han måtte tage et billede af hende. Så hun smilede pænt og rakte efterfølgende hånden ud for at få lidt håndører. Hun fik 10.000 Dong, men så fik Gitte også en fløjte. Den gamle dame viste sig at være en rigtig handelsmand. Da vi lidt efter kom forbi hende igen, og vores vandflasker var tomme, bad hun om at få dem, og det fik hun så.

Ved en gadesælger købte vi to vifter i håb om at de kunne dæmme lidt op for varmen. Hun havde også nogle flotte postkort, som vi købte en del af.

Næste punkt på programmet var et gammelt hus. Her blev vi budt velkommen med en lille kop te og en ung pige fortalte at huset var beboet af samme familie i 7 generationer, og så fortalte hun lidt om indretningen.

Her var meget fint med gamle udskårne møbler. Her var også lavet streger på en planke, så man kunne se hvor højt floden havde været oppede forskellige år. Det var næsten helt op til tangspærrende et af årene. Hun fortalte ellers at hvert år går floden over sine bredder, så de flytter alt op på 1. salen.

Bicycling, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

Så måtte vi videre (alle seværdighederne middagslukkede kl. 12, så vi havde lidt travlt - nej). Næste stop var et gammelt handelshus. Her kunne vi kun se på selve husets indretning samt nogle enkelt potteskår, der var udstillet i nogle monretr. Fra 1. salen kunne man se ned i en lampeforretning, hv knægte sad og lavede rispapirslamper.

Gik videre - det var stegende hedt så vi svedte bare helt vildt - til et kinesisk forsamlingshus. Fik lige købt et par kolde vand inden vi gik ind. Huset mindede nærmest om et tempel. I loftet hang der nogle mega store røgelses spiraler hvorpå der sad små sedler, som om de var blevet sat op for at mindes nogle bestemte forfædre.

Gik ind på markedet som lå i den del af byen. Det var meget lokalt og der var meget livligt og næsten ingen knallerter. Købte noget myggespray i et lille apotek. Mens vi stod her kom vietnameserne og købte piller. Men ikke som i Danmark. De købte bare 2 af den ene slags, 3 af den anden og 4 af den tredje - typisk bare til en dags forbrug ad gangen, eller efter hvad de havde penge til.

Nu var vi igen tørstige og gik ind i noget der lignede "et snusket lokalt sted", hvor indehaveren sad og råbte til alle der gik forbi. Det viste sig at de havde en megastor gæstebog, hvor gæsterne havde skrevet meget positivt om deres fantastiske mad. Og stedet var såmænd også lige beskrevet i vores rejsebog. Fik en Cola og en ventilator sat op foran os. Det var hyggeligt at sidde her og kigge på livet ved kajen.

Vi købte noget Nescafé i en lille biks, hvor der sad en gammel dame og røg på en avispapir lignende cigaret og satte så kursen mod hotellet for at køle lidt af.

Blev lige kølet lidt ned på værelset imens vi fik en velfortjent kop kaffe. Gik derpå op i hotellets restaurant, hvor vi satte os udenfor for at få noget frokost. Her var der i det mindste en lille smule vind til at kølne.

Vores tjener fra i går anbefalede på det varmeste at vi tog en burger med frites. Den skulle være speciel god i dag.

Og det var den bestemt. Det var noget helt andet hakket kød end det man er vant til i Danmark. Smagte dejligt, selvom vi undrede os over overhovedet at kunne spise i denne varme. Men det gik fint.

Tjeneren kom hen for at snakke lidt med os. Det var tydeligt at han ønskede at forbedre sit engelsk ved at tale med gæsterne. Han havde været i Na Thrang én gang og han kunne love os at det var ligeså varmt dér.

Efter maden tog vi igen cyklerne og cyklede ned til skrædderen for Jan skulle allerede prøve jakkesæt og skjorter. På vej derned kom vi forbi et stort tøjmarked.

Det var meget varmt at prøve tøj på denne tid af dagen, så sveden stod ned i stride strømme. Jakken passede og sad fint men skjorterne skulle lægges lidt ind i siden og bukserne ligeledes lægges lidt ind. Vi skulle komme igen kl. 19.00 til endnu en prøvning.

Kørte tilbage til tøjmarkedet. Men det viste sig at det kun var stoffer så vi gik videre rundt på markedet. Kom til en ældre dame der solgte riskoste. Sådant én ville Gitte have med hjem (hvor den så ellers skal være). Der kom en dame som kunne en smule engelsk og hun hjalp lidt med at fortælle priser. Der var to forskellige koste, og Gitte kunne ikke beslutte sig til hvilken hun ville have, så det endte med at vi købte begge to for 60.000 Dong (dkk 20,00).

Bagefter var vi inde og se (endnu) et tempel. Talte lidt med en vietnameser, som boede i USA.

Så kørte vi endelig hjem til værelset og fik en slapper.

Efter dette vidunderlige måltid, slentrede vi ned for at hente Jan's tøj. På vejen var vi inde og se et sted hvor de sad og syede silkemalerier. Ovenpå var der silkeorme i bur, det så sjovt ud. De sad også og vævede stof, på en stor gammeldags maskine, der larmede utrolig meget, gada-gunk, gada-gunk sagde den hele tiden.

Da vi kom til skrædderen, havde de pakket alt tøjet og de meter stof vi havde bestilt, så vi skule bare betale.

Slæbte hjem, og fik lige købt et par vand på vejen, så vi også har til i morgen, når vi skal på tur.

Satte os på værelset og læste og hyggede.

Onsdag den 22. august.

Tidligt oppe, ved 6.30-tiden, altså Jan igen først.

Oppe og spise morgenmad kl. 7.00, dejligt igen i dag, Jan fik sig et spejlæg.

Gik ned og pakkede en taske til i dag, og gik så op i receptionen, hvor der allerede var bud efter os. Den var ellers kun lidt i 8, men vi kom hurtigt ombord på bussen og så kørte vi ellers rundt og hentede folk på forskellige hoteller. Det tog nu ikke lang tid, og vi var vel efter hånden en 20-25 stykker.

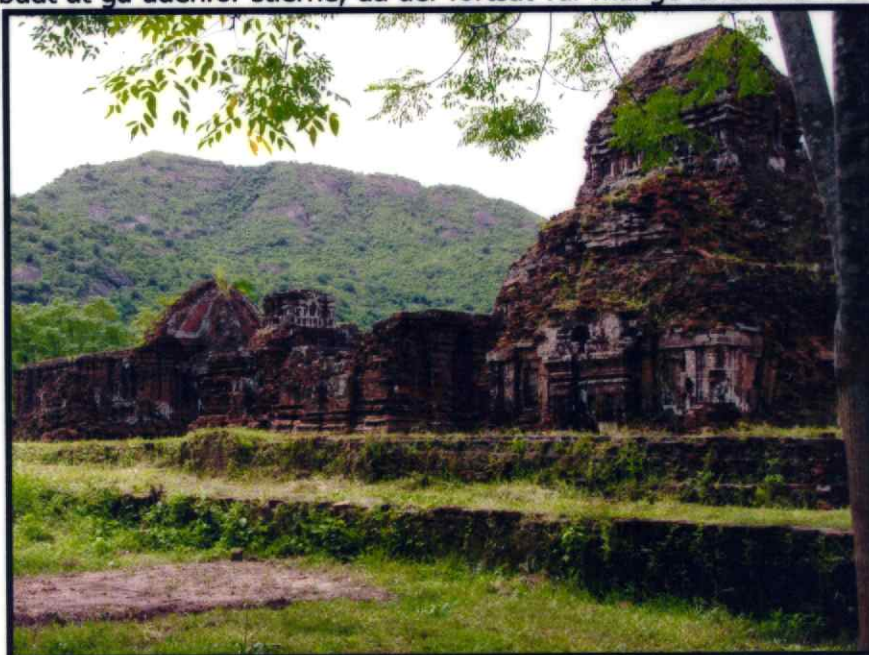
Guiden Mr. Camel, fortalte en hel masse om My Son, det var nu ikke lige det hele man kunne forstå, men det gik da sådan nogenlunde. Det var kongeriget Champa der kontrollerede kyststrækningen mellem Hue og Phan Thiet, og højlandet var et vildt skovbevokset terræn, hvor der var tigre og elefanter, der kun i ny og næ blev forstyrret af mennesker. Allerede i 300-tallet, brugte charm-kongerne My Son som begravelsesplads. De tidligste bygninger var af træ, mens de tårne og tempelbygninger man kan se i dag, er opført mellem 600- og 1200-tallet. Der var engang mere end 70 bygninger.

Det var franske arkæologer der startede udgravningerne i 1800-tallet. Under krigen brugte modstandsbevægelsen My Son som base. Amerikanerne gjorde området til en såkaldt "freefire zone", dvs. at man måtte skyde på hvad som helst og hvem som helst og tømme flyets last for de bomber, som man ikke var kommet af med andre steder.

Bussen stoppede ved indgangen, og så gik vi et lille stykke op til en P-plads, hvor der holdt nogle amerikanske jeeps, som vi hoppede op i. De kørte os de sidste 1,5 km. op til ruinerne.

Her gik vi rundt og kiggede (og svedte). Der var ikke så frygtelig meget at se. Gik ned ad en sti, der gik gennem junglen. Her kunne vi se resterne af de mange bombekratre fra amerikanernes bomber. Det var strengt forbudt at gå udenfor stierne, da der fortsat var mange landminer i området.

Gik tilbage til dér hvor vi var sat af med jeepen og fik en vand, inden vi selv gik de 1,5 km tilbage til busholdepladsen, hvor vi skulle være 11.30. Næede det lige akkurat.

Kørte med bussen i ca. 40 minutter til floden, hvor vi blev sat af for at sejle det sidste stykke til Hoi An. Der var ikke nogen bådebro, så vi skulle kravle ned ad en skrænt for at komme ombord.

Gitte var lynende hurtig og vi fik nogle gode pladser helt foran i båden.

Straks efter båden var begyndt at sejle fik vi serveret en risret med nogle grøntsager og noget torskerogn lignende noget. Det var OK, men heller ikke mere. Til dessert fik vi en banan.

Så sejlede vi ellers på kryds og tværs ad floden: Der var nemlig sat net op overalt, som båden skulle snoge sig ind imellem. Så mange fiskerbåde.

Fisherman with cigarette, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

Vi lagde til ved en træskære by, hvor vi var inde og kigge på træhåndværk. De boede i nogle flotte, nye huse, så enten tjente de godt eller havde fået støtte et eller andet sted fra.

Vi købte en træfigur af en kvinde med rishat. Vi gav 70.000 (20 kr). Gik og kiggede i byen i en halv time, inden vi sejlede over på den anden side ad floden, hvor Hoi An lå. På vej ind i havnen så vi to af de specielle runde bambusbåde. De blev roet på en meget speciel måde.

Siesta, Vietnam, aug-07, © Jan Kruse

Seamstress, Vietnam, aug-07, © Jan Kruse

Shopping, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

Båden lagde til ved markedet i den gamle bydel.

Gitte skulle t..., så vi ilede hjem til hotellet, kl.var efterhånden også blevet 2, så det var meget varmt.

Peace, Vietnam, Aug-07 © Jan Kruse

Her slappede vi og fik en blunder på sengen indtil telefonen pludselig ringede kl. godt 3. Det var receptionen, der sagde, at der stod én og ville tale med os i receptionen.

Det kunne vi ikke lige forstå hvad handlede om, men Jan krøb i kludene og gik op for at se hvad der var los.

Det viste sig bare at være cykeludlejningsmanden, der ville høre om han kunne hente cyklerne. Men Jan sagde at det kunne han først i morgen kl. 7.

Fik os et bad og gik ned i byen igen ved 6-tiden. Det var endnu ikke blevet helt mørkt. Vi prøvede at gå en anden vej end den vi plejede og for næsten vild.

Gitte fik købt en masse tørklæder. Pruttede om prisen og det lykkedes os at få 6 tørklæder og så kun betale for de 5. Vi er vist ikke særlig gode til det her prutteri. Det er også svært at stå og tinge om mindre end 5 kr., som man ved er mange penge for en vietnameser.

Gitte havde spottet et godt spisested i det franske kvarter, Café Brothers. Vi gik ad promenaden ned gennem markedet, som endnu var fyldt med liv, men var så småt ved at lukke. Det var et helvede at gå langs boderne, hvor knallerter og cykler drøned og dyttede igennem.

Stoppede ved endnu en tørklæde bod hvor Gitte købte 3 broderede tørklæder for 135 kr. Her var vi vist heller ikke særlig dygtige til at prutte, for de (mor og to døtre) var meget glade for os bagefter. Endda så glade at vi fik foræret 2 små punge på nøgleringe.

Jan snakkede med moderen mens Gitte kiggede på tørklæder. Da han fortalte at vi ingen børn havde, var moderen straks parat og tilbød Jan én af sine døtre. Takkede pænt nej.

Fandt endelig Café Brothers og var heldige at kunne få et bord selvom vi ikke havde reserveret.

Restauranten lå i et gammelt fransk guvernør palads, med en flot have lige ned til floden.

Overalt i træer og på terrasser hang der lamper med form som luftballoner. Og med jævne mellemrum hørtes lyden fra en luftballon, hvor helium'en antændes.

Vi sad inde på én af terrasserne og her var utrolig fornemt. Så fint at servitricen næsten ikke kunne snakke.

Alle priser var i dollar - og her var meget dyrt efter vietnamesiske forhold.

Først fik vi to drinks. Nogle flotte store nogen, og så bestilte vi bøf med frites og kylling med case nuts. Maden var ekstraordinær fantastisk. Det smagte bare pragtfuldt. Og selvom det var dyrt blev det alligevel ikke mere end godt 200 kr.

Gik bagefter hjemad mod hotellet. På vejen hentede vi Jans vasketøj. Det kostede 21 kr. at få vasket og strøget 7 T-shirts. Handlede lige lidt cola og prøvede at få noget kaffe - men det kunne ikke lade sig gøre.

Gik hjem på hotellet og læste og ordnede billeder. Vi kunne ikke få Internettet til at virke.

Night Work, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

Thua Thien, Vietnam, aug-07 © Jan Kruse

Torsdag den 23 august

Lidt dumt at Jan havde sagt i går at cykelmanden kunne hente cyklerne allerede kl.07.00. For Jan var lige gået på toilettet da telefonen på værelset ringede, det var cykelmanden der gerne ville have cyklerne. Man skulle tro at han var bange for at vi ville cykle videre på dem gennem Vietnam.

Jan gik op og afleverede nøglerne og derefter ned i byen og fik købt noget kaffe, så vi kunne få lidt kaffe inden turen fra Hue til Nha Trang.

Gik op og spiste morgenmad ved 8.30 tiden. Dejligt igen. Tog nogle bananer med til togturen.

Pakkede, læste, sov inden vi gik i receptionen og tjekkede ud klokken godt 10.

Vi skulle køre til togstationen i Da Nang med en taxi chauffør, der også havde vores togbilletter med.

Det tog ikke lang tid at komme der. Kom forbi et flot bjerg og også stranden. Da Nang er en stor by, med rigtig mange turister.

Vi var på togstationen kl. 10.40 og vores tog skulle afgang 11.40. Der kom hurtigt en mand og kørte vores kufferter ind og viste os en plads i ventesalen. Han skulle nok komme og hjælpe os ud med kufferterne når toget var der.

Vi sad her i ventesalen, på nogle rædselsfulde plastic stole. Her var mange mennesker der ventede på toget, så da kl. var 11.25, og der kom et tog ind på stationen troede vi jo det var vores, så vi tog alle pakkenellikerne, og stillede os hen foran døren ud til stationen. Man kunne ikke komme ud på selve stationen før alle var stået af det tog der var kommet, og de så var kommet ud og havde afleveret deres billet. Vores lille drager, han var ikke meget mere end 1,40m, kom dog og sagde at det var forsinket to timer. Det lød ikke alt for spændende, men der var jo ligesom ikke noget at gøre ved det. Der var også et andet par turister, måske spanioler, der skulle med toget, de så nu også lidt mutte ud. De havde spurgt os om vi skulle med det tog, så de var også gået hen til udgangskøen, men vendte nu slukørede tilbage til plastiksæderne.

Vi havde godt nok på fornemmelsen at toget ville være forsinket, idet det var samme tog som vi havde

kørt med fra Hanoi til Hue, og dengang var det jo forsinket i 4 timer.

Her sad vi så og gloede, på en stor fladskærm, der havde to film på programmet, Tom og Jerry, og så en lille film om nogle tigre. Da vi havde set dem otte gange, var de ligesom ikke særlig interessante mere.

Fik skrevet lidt dagbog, spist lidt brød, læst lidt i vores bøger, og tog en lille en på øjet.

Da klokken var 13.15 og vi lige var ved at gøre klar til at stige ombord på toget, fik vi at vide at det var yderligere en time forsinket.

Endelig klokken 14.20 kom vores tog. Spaniolerne havde kort forinden taget en taxa væk fra stationen.

Vores lille drager kom og fulgte os ud til toget og helt ned i den anden ende til vogn nr.2. Vi var godt på vej til at stige om bord, men det skulle vi ikke, det tog der holdt her skulle først køre, og så skulle vi over sporene og ind i et andet tog.

Den lille drager halsede af sted, det var temmelig varmt og vores kufferter vejede det hvide ud af øjnene. Drageren skubbede til alle folk, for at vi kunne komme ombord, og slæbte selv kufferterne op og hen til vores siddepladser nr. 11 og 12.

Her var nu ikke meget plads, så vi havde lidt problemer med at få placeret vores kufferter. Min kuffert kom om bag det bagerste sæde i kupeen, men Jan's var det straks lidt sværere med, endelig hoppede drageren op i sædet og tog kufferten med, den skulle op og ligge på bagagehylden. Heldigvis var der en anden passagerer der hjalp ham for Jan stod fast nede bagi, og jeg var trængt ind mellem nogle sæder, så vi kunne ikke gøre megen nytte. Drageren fik kufferten ned over hovedet så kasketten sad nede i øjnene, og vi var helt nervøse for at han skulle brække nakken, det skete heldigvis ikke.

Fik os endelig sat os på vores pladser, og Jan gav drageren 40 000 dong, så han blev så glad at han gav os hånden og sagde pænt farvel, det var kun 12 kr.

Der var fint plads til benene, men noget så beskidt og ret ulækkert. Jeg ville ikke have min rygsæk ned på gulvet, for der sejlede af et eller andet, så den blev på skødet hele vejen til Nha Trang. Her sad vi ellers så, i en meget højroset kupe, der var en hel masse fyre/mænd med, som spillede kort om penge, og råbte meget højt når de enten vandt eller tabte. Og hvis de ikke råbte så spiste de, et helt kyllingskrog der gik på omgang.

Det var en ganske rædselsfuld togtur. De unge fyre/mænd drøede ind og ud mellem vognene og larmede som en anden skoleklasse på udflugt. Alting var så snusket og beskidt at man næsten ikke kunne holde sine hænder nogen steder. Toilettet i vores kupé, som var western style, var stopfyldt med urin og stank ganske forfærdeligt.

Ved spisetid kom togpersonalet med standard menuen til alle passagerer - vi afslog høfligt. Maden var pakket i plasticemballage og da folk havde spist samlede togpersonalet affaldet sammen - og åbnede dørene på det kørende tog og smed alt affaldet ud på bøndernes velplejede rismarker. Det var simpelthen chokerende.

Vi havde købt to baguetter på stationen, men havde allerede spist dem, da vi gik ombord i toget, så vores eneste mad var en mini pakke Pringles, men de ydre omstændigheder havde vi heller ikke lyst til andet.

Men bortset fra alt dette så kørte vi faktisk gennem nogle helt fantastiske landskaber. Hele tiden havde vi højlandet og de mange bjerge i horisonten og overalt var der dyrket afgrøder af alle slags. Det var så grønt og frodigt, at det er ubeskriveligt. Ofte sås vietnamesere arbejde i rismarkerne eller genne deres kvæg og vandbøfler hjemad til de små byer.

Vi brugte tiden til at læse og blunde, og havde regnet ud at vi først ville være i Nha Trang omkring kl. 1 om natten. Toget stoppede kun på stationer ca. hver anden time, og kl. ca. 21.00 gik Jan ud og købte et par øl og et brød.

Pludselig da kl. var godt 24 kom togkontrolløren og vækkede os - da var vi faldet rigtig i søvn. Han sagde at vi nu kom til Nha Trang. Så var det ellers hu-hej med at få pakket sagerne og få vores kufferter klar.

En ung vietnameser var meget venlig og tilbød selv at hjælpe med at få Jans kuffert ned fra bagagehylden.

Vi kom ellers hurtig ud af toget, da det endelig stoppede. Vi stod lidt på perronen og sundede os og glædede os over at dette mareridt var overstået.

Der kom en drager og spurgte om han skulle tage vores kufferter, hvilket vi sagde ja tak til. Så gik det ellers mod udgangen, hvor vi var spændte på om vores kontaktperson var der.

Det var han selvfølgelig ikke, og nu var gode råd dyre for vi kunne ikke lige huske hvad vores hotel hed. Prøvede forgæves at finde nogle papirer med navnet mens drageren læssede vores kufferter ind i en taxi.

Der var efterhånden samlet 5 - 6 vietnamesere som alle ville hjælpe til.

Vi fandt telefonnummeret til ham der skulle have hentet os og prøvede at ringe til ham. Men han

svarede ikke. Til sidst kom Gitte i tanke om at hun havde set en beskrivelse af hotellet i vores rejsehåndbog - og så kunne vi endelig sige til taxichaufføren at vi skulle til hotel Que Huong.

Nu skulle drageren have sine penge. Vi mente at 20.000 Dong var rigeligt for at transportere vores kufferter de 50 meter ud til taxien. Men så begyndte de andre at blande sig og ville have at vi skulle betale 100.000.

Ikke tale om - så vi satte os ind i taxien og bad chaufføren om at køre.

Efter godt 5 minutter var vi allerede ved hotellet. Her så imidlertid meget mørkt og lukket ud, så vi havde bange anelser. Men vagten ved hotellet kom og hjalp med vores kufferter og da vi kom ind i den lukkede reception ringede han efter en dame, som kom umiddelbart efter.

Vi VAR ventet og hun havde også nogle morgenmadskuponer klar, så vi kunne gå direkte op i værelset. Vagten gik med og klarede vores bagage.

Det var et rimeligt værelse. Ikke samme standard som i Hue og Hoi An. Værelset var lidt mindre og så noget brugt ud. Men der var altan og der var havudsigt, så det tegnede alligevel godt.

Der var ikke internet på værelset og heller ikke elkedel, så vi måtte have gang i dypkogeren for at få en kop velfortjent kaffe. Tog ½ sovepille og kom så endelig i seng knap kl. 2.

Fredag den 24. August

Stod op ved halv ottetiden og kunne gå ud på altanen og rigtig se vandet og stranden. Det så rigtig lækkert ud.

Morgenmaden var rigtig god. Der var rigtig friskbagte baguetter og rigtig ost, så hvad kunne vi forlange mere, godt sultne som vi jo var.

Efter maden kiggede vi lige i receptionen om der skulle være et bykort over Nha Trang. Fik at vide at vi kunne købe det i souvenirshoppen. Gik derover og fik et kort til kun 10.000 Dong.

Damen her ville prøve at sælge os en sightseeing tur i Nha Trang for 35 \$. Det lød jo meget godt, for så kunne vi lige finde ud af hvor de forskellige ting lå. Fik aftalt med hende at vi ville give 30 \$ og så ville der være en privat bil til vores rådighed kl. 13.30. Chaufføren ville så køre os til 4 steder, hvor vi kunne kigge.

Gik op og tog badetøj på og gik over på den anden side af vejen til stranden. Her var liggestole og parasoller, som vi kunne leje for 50.000 Dong.

Skyndte os i vandet, som egentlig føltes lidt småkoldt, formentlig 25 - 28 grader. Lagde os på liggestolene og blev hele tiden opsøgt af smykke-, bog- og avissælgere. Gitte fik massage til 100.000 Dong (30 kr). Det var meget, meget dejligt.

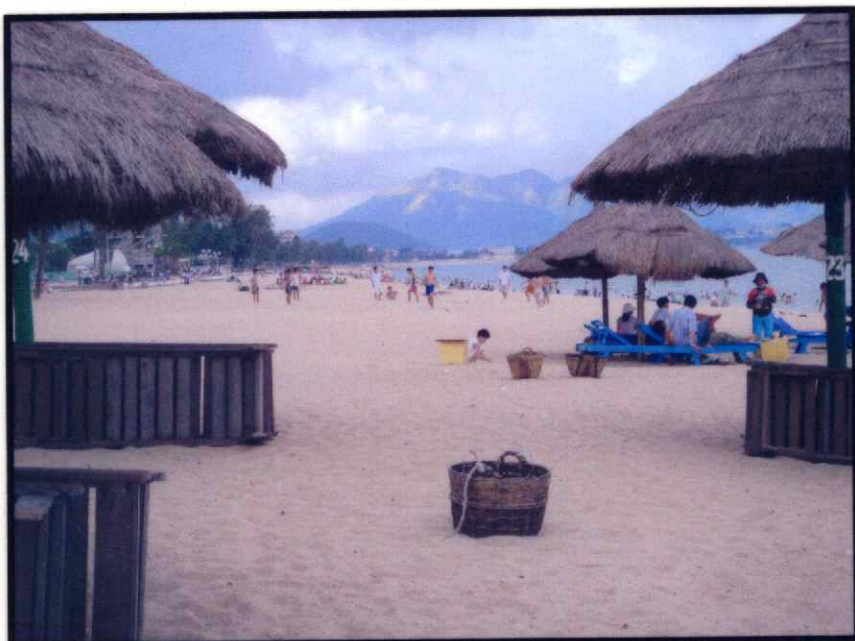
Imens sad massørens mand og talte med Jan. Han kunne arrangere forskellige ture. Bl.a. en tur til hans hjem med båd. En heldagstur med mad og hestevognskørsel mm. For kun 30 \$. Det tænker vi lige lidt

over.

Det var ellers dejligt at ligge på stranden fordi det blæste en dejlig kølig vind.

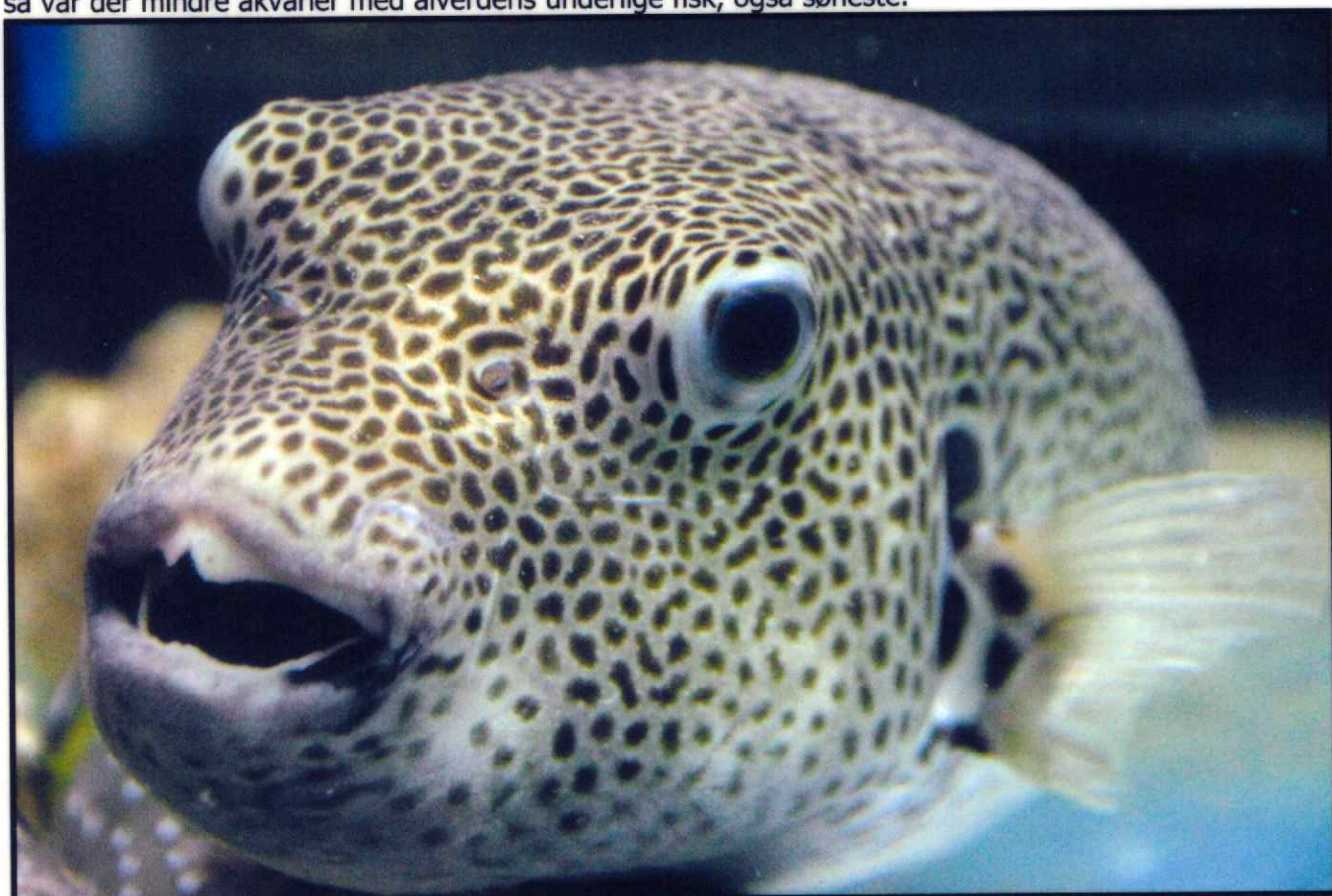
Kl. 12.30 gik vi på værelset og fik en udvortes skyller inden vores sightseeing. Ville have haft en kop kaffe, men dypkogeren virkede pludselig ikke mere (Jan havde nok glemt at slukke for den så sikringen var gået).

Halv to gik vi ned foran hotellet, hvor der holdt en bil og en ældre mand, som skulle køre os rundt. Vi havde ikke fået helt check på hvad det var vi skulle se, så det var lidt spændende.

Først kørte vi ca. 6 km nord for byen og blev sat af foran det oceanografiske museum. Havde egentlig ikke lyst til at gå derind, men nu måtte vi jo hellere, når nu vi var her.

Og det var faktisk ganske sjovt. Der var nogle store bassiner med hajer og kæmpemæssige rokker, og så var der mindre akvarier med alverdens underlige fisk, også søheste.

Der var også skelettet af en kæmpe stor hval, der var blevet fundet 4 km. fra kysten.

Efter denne spændende tur kørte vi helt ud i den modsatte ende af byen. Her blev vi sat af ved Hon Chong klipperne.

Klipperne ser ud som kæmpemæssige byggeklodser og vi kravlede lystigt rundt på dem i den stegende varme. Talte med en koreaner, som dog var vietnameser, der boede i Korea. Hun var meget sød og talte et meget flot engelsk. Hun havde en vietnamesisk frugt som hun sagde at der ikke fandtes et engelsk ord for. Den skulle vi smage et stykke af. Den smagte meget godt, lidt syrligt, Jan kunne dog ikke rigtig lide den.

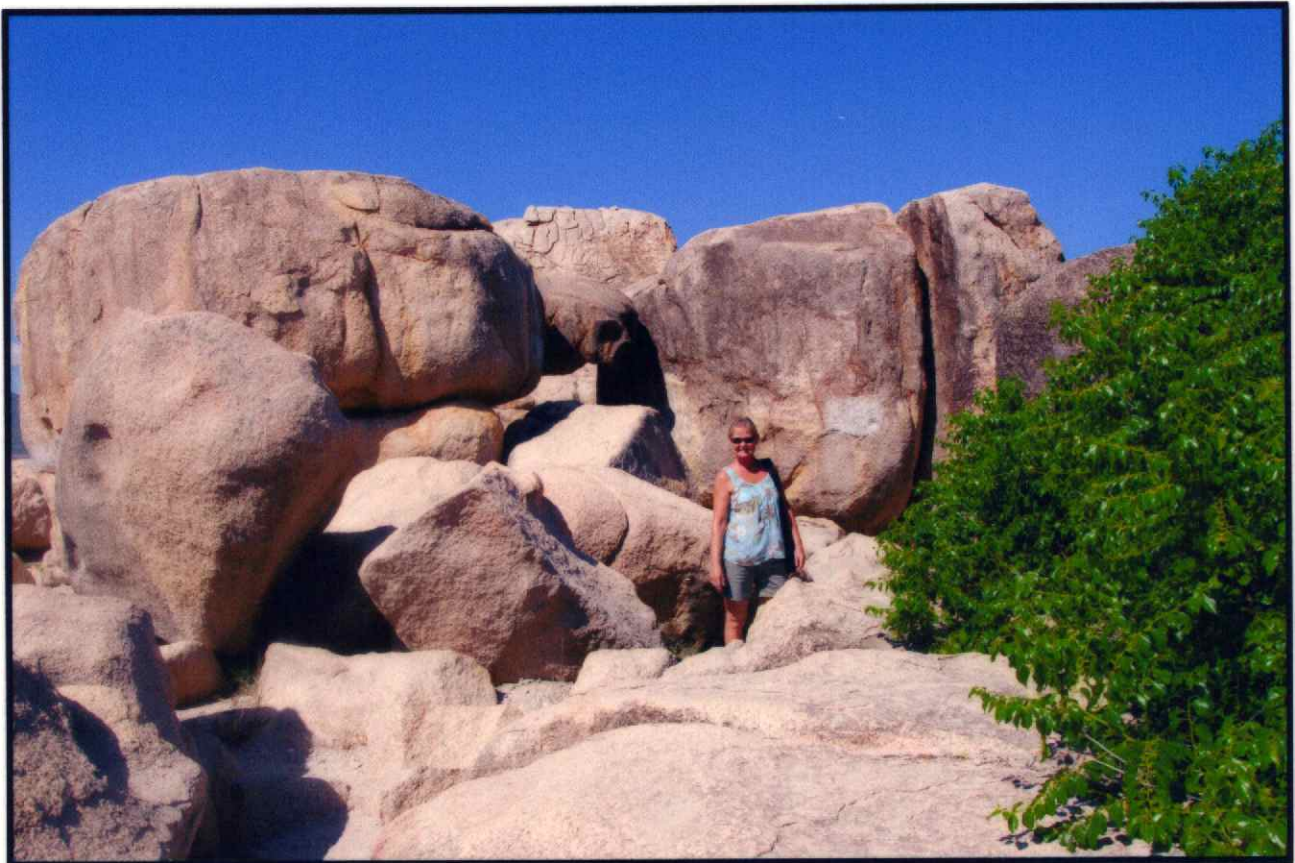
Oppe ved vejen var der bygget et flot træhus hvor der var udstillet fotografier af forskellige stammefolk i nationaldragter.

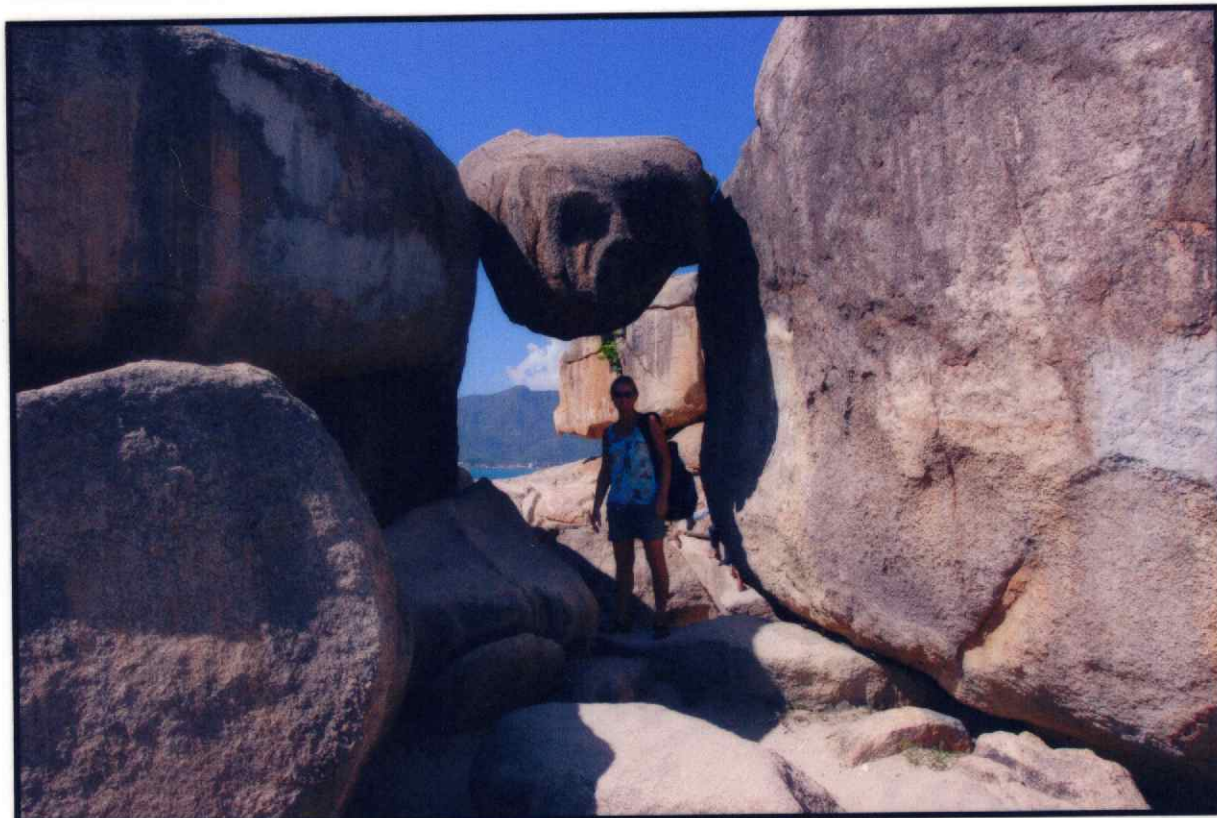
Da vi skulle til at gå var der et stort vietnamesisk selskab fra

militæret. De stillede op til fotografering og Jan skyndte sig hen for at tage et billede af dem. Det blev de meget glade for.

Kørte videre med vores privatchauffør og blev så sat af ved tempelgruppen Po Nagar, som ligger på en bakketop i den gamle bydel. Tempelgruppen, som er 4 tårne, de tre af dem stadig i brug, blev bygget af charmefolket helt tilbage i 600-tallet.

Gik rundt heroppe og kiggede. Vores soldater fra Hon Chong kom også herop. Der var et lille lokalt orkester, der spillede vietnamesiske folkesange og nogle unge piger, der dansede til.

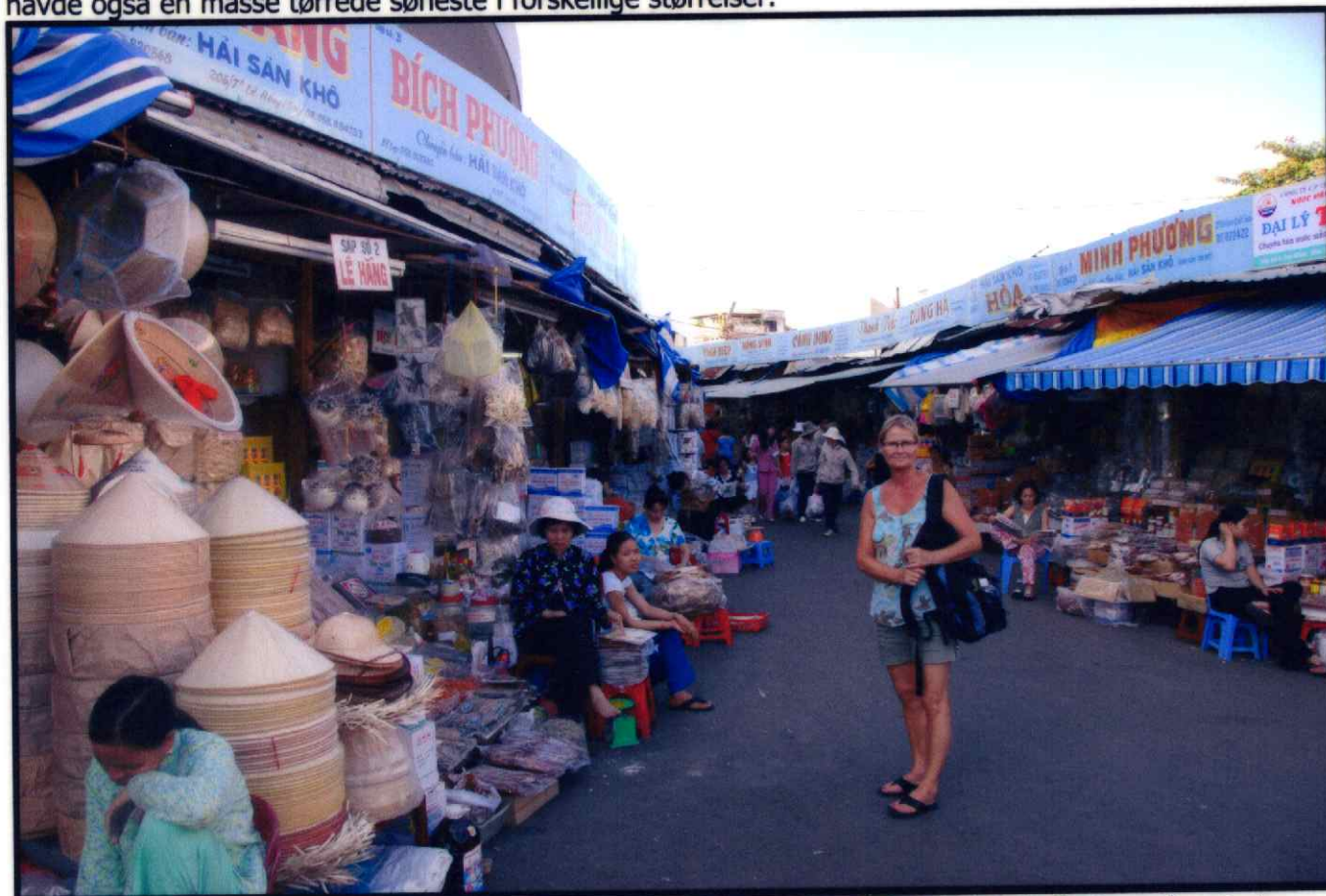
Endelig skete det utrolige: Jan fik lov til at få en isvaffel. Vi havde jo ikke nået at få frokost, og nu var selv Gitte sulten, så nu måtte vi håbe at maverne kunne holde til det.

Sidste stop på vores tur var ved markedet. Det var ret stort med både et marked indenfor og en hel masse boder udenfor. Der var utrolig mange boder med tørrede fisk, som jo ikke lugter særlig godt. De havde også en masse tørrede søheste i forskellige størrelser.

Gik først og kiggede udenfor og gik derefter ind i den store runde hal. Modsat de fleste andre steder var vareudvalget herinde kun non-food. Spurgte på en el-koger men det var noget billigt stads.

Fandt en bod med mærkevarebælter i flotte gaveæsker. Købte 2 bælter til drengene. Gucci og Versace. Jan fik et par Diesel badetøfler til stranden.

Men der skulle virkelig pruttes om priserne. Vi fandt ud af at de mange gange starter med over det dobbelte af hvad man kommer til at betale. Prisen på badetøflerne startede helt oppe på 350.000 Dong. Jan blev ved med at holde på max. 100.000, og da den uge pige fejlagtigt kom til at skrive 108.000 på lommeregneren i stedet for 180.000 fangede bordet. Og det var vist den eneste gode handel for vores side. Hun var i hvert fald lidt flov da hun skulle fortælle familien hvad hun havde fået for tøflerne.

Gik udenfor til en elvarmebutik for at se på en rigtig elkedel. Men den var dyr, over 100 kr. Så meget ville vi ikke betale for 4 dages kaffe. Men så sagde butiksejeren at han havde en bod på markedet med nogle billigere kedler. Så vi fulgtes med ham ned gennem hele markedet og fandt endelig en bod dybt inde i noget gammelt ragelse. Fik en billig plastic kedel til 30 kr.

Gik tilbage mod vores privatchauffør igen, men ville lige købe en flaske whisky. Her kunne vi få en halv flaske Johnny Walker for 550.000 Dong. Det var helt vildt dyrt, tidligere havde vi givet 80.000. Manden boden ville ikke gå så langt ned i pris, men sagde at han kendte en anden bod, hvor de havde en billigere whisky. Så vi gik med ham hele vejen tilbage hvor vi var kommet fra, og her fik vi så en flaske til 85.000.

Nu var klokken også næsten 18, så det var på tide at komme tilbage til hotellet.

Lige da vi var kommet ind på værelset blev der ringet fra receptionen. Det var vores kontaktperson, der var kommet med vores busbillet til Ho Che Minh City. Jan gik ned i receptionen og snakkede med ham. Han havde godt hørt at vi havde ringet i går aftes, men han ville ikke tage telefonen - for han kunne jo ikke hente os så sent, når han var gået i seng. Men han ville da godtgøre os de 50.000 Dong, vi havde betalt for taxien.

Jan bad ham undersøge om vi kunne få et fly til HCM City i stedet for bussen. Det ville han undersøge og komme på hotellet i morgen mellem 8 og 8.30.

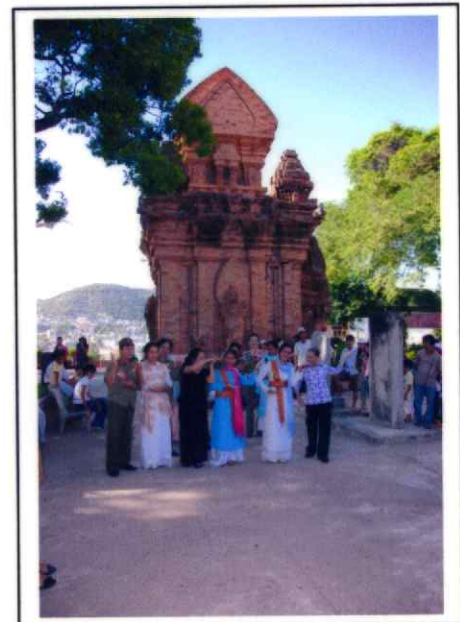
Fik os endelig en kop kaffe og lå og læste lidt.

Kl. 20.30 gik vi igen for at få lidt aftensmad. Egentlig ville vi være gået til Sailing Club, men kom forbi et andet hyggeligt sted tæt ved hotellet og gik herind i stedet.

Fik først baguetter med hvidløg og Jan fik tenderloin på vietnamesisk (dvs. i noget suppe med champignon og gulerødder) med brød til. Gitte fik - lidt forsinket - ligeledes suppe med fisk og rejer og nan brød til. Da vi ikke fik nogen ske lykkedes det os faktisk at spise med gaffler, ja: GAFLER. Det smagte herligt og herlighederne inkl. Cola kostede 40 kr.

På tilbagevejen til hotellet var vi forbi en stor flot udstilling med silkebroderier a la den vi så i Hue. Det er tilsyneladende en institution der sælger alle mulige silkehåndarbejder, hvor overskuddet går til børnene i det mellemste Vietnam.

Hjemme på værelset igen ved 10 tiden, og så skulle der skrives dagbog.

Lørdag den 25. August

Jan havde sat vækkeuret til at ringe allerede kl. 06, for han ville op og fotograferer solopgangen. Han krøb dog hurtigt i seng igen, for solen var allerede stået op.

Kl. 8.00 ringede telefonen, at vores mand, her i Nha Trang, var nede i receptionen. Jan skyndte sig derned, og så havde han fået flybilletter til os, til når vi skal til Ho Chi Minh City. Alletiders, vi skal flyve kl. 8 om morgenen, så vi får en hel dag mere i byen.

Vi gik ned og spiste morgenmad, og derefter til stranden.

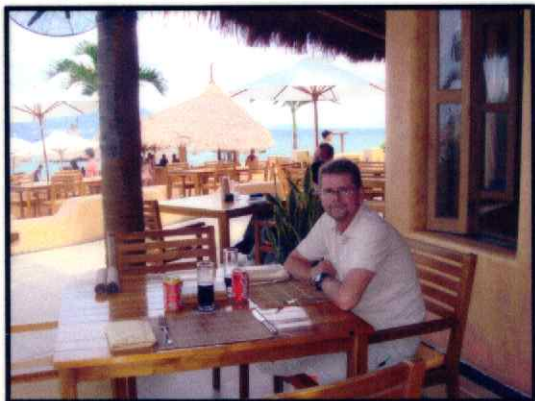
Lå hernede og stegte og badede. Det var nu ikke særlig fint vand. Det blev hurtigt meget dybt, og der var megen strøm. Man kunne heller ikke se bunden når man kom bare lidt ud. Der gik heller ikke ret lang tid før der drev en masse skidt ind, drivtømmer, plasticposer osv.

Der kom hele tiden nogen og ville sælge et eller andet, eller tilbød massage, så man var nødt til at ligge med lukkede øjne. Det tog Jan meget bogstaveligt, for han sov fra vi kom til vi gik op for at spise.

Var lige oppe på værelset for at få en skyller, og gik så ned på en restaurant, der hedder "Sailing Club". Et stort dejligt sted lige ud til vandet. Vi fik nogle dejlige sandwich, og en iskaffe. Det kostede mere end på noget andet sted vi havde været.

Gik langs stranden hjem, var igen lige oppe på værelset, for Jan skulle have sine badebukser på.

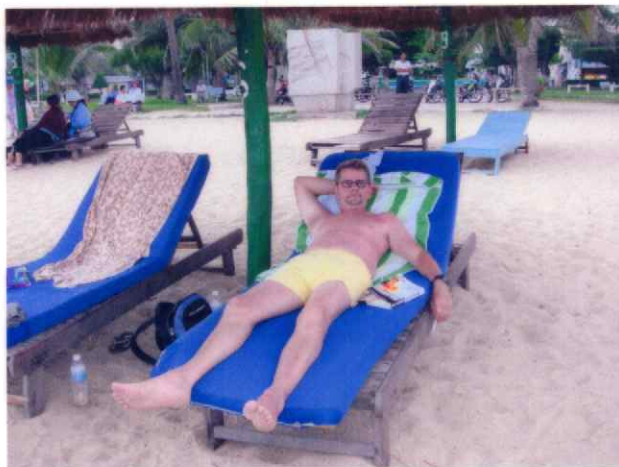
Igen til stranden, hvor vi nu mest lå i skyggen. Jeg fik lige en gang rygmassage. Manden fra i går, ham med turen hjem til ham selv, kom igen. Vi aftalte at han skulle komme og hente os på hotellet kl. 8.00 i morgen tidlig. Nu må vi se hvad det er for noget, Jan er lidt skeptisk.

Der var også en sælger fra i gård der kom og ville sælge armbånd. Jeg havde faktisk lovet ham at købe noget i dag, så jeg fik købt 3 armbånd og en halskæde for 15 kr. Jeg var vist også kommet til at sige til en anden sælger, at jeg ville købe fra hende i dag, så hun blev meget fornærmet da jeg sagde at det var for sent. Hun satte sig ned på min drømmeseng, med ryggen til mig og sukkede dybt hele tiden. Til sidst gik hun da.

Vi fik også rigtig studeret nogle der var oppe og svæve efter en motorbåd, det så rigtig sjovt ud, men Jan tør ikke.

Gik op ved 17-tiden, fik en slapper (igen), og fik en termokande kogt vand op på værelset så vi kunne lave os en kop kaffe. Den nye billige el-kedel var brændt sammen!!!

Der var ellers dækket op ude ved swimmingpoolen, til 270 mennesker, her skulle åbenbart være bryllup. Det var en enormt flot bryllupskage, der stod oppe ved siden af en scene der er her. Der var også en masse røde og hvide balloner, som nogle unge fyre sad og pustede op, og så hængte på siden af scenen, meget fint alt sammen.

Inden vi gik ud for at spise, var bryllupsgæsterne kommet, i meget fint tøj og på knallert alle sammen!

Efter et bad gik vi ud for at spise. Vi havde fået nogle løbesedler, om en ny restaurant der skulle åbne i aften, så de stiledede vi mod. Den lå lige nede ad en sidegade, ikke langt fra hotellet. Det var en rigtig hyggelig gade, med en masse dykkerforretninger, og mange restauranter. Vi blev fristede af en restaurant der hed "Good Morning Vietnam". Her gik vi ind og fik de lækreste pizzaer, bagefter is og espresso. Det hele smagte virkelig godt.

Slentrede hjem, efter vi havde fået købt vand og cola. Da vi kom hjem ved 21.30-tiden var bryllupsgæsterne ved at køre alle sammen. Selv brudens mor eller mormor, steg op bag på en knallert, med sin fine lange kjole. Det så ret sjovt ud. Det havde heldigvis holdt tørvejr, vi troede det ville blive uvejr, for der var nogle meget mørke skyer, men det blev dog ikke til noget.

Gik ned og skrev et par linjer i gæstebogen. Derefter op og læse lidt, gad ikke at skrive dagbog i dag, vi har heller ikke oplevet så meget så vi skal nok kunne huske det.

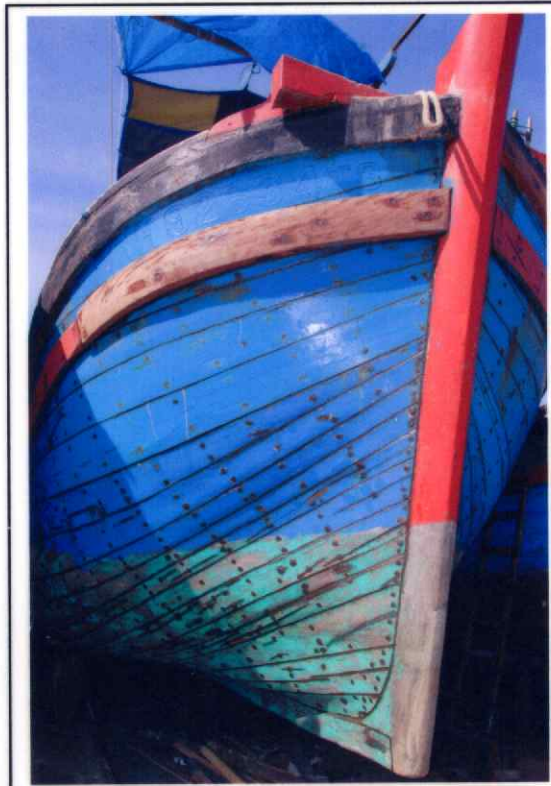
Søndag den 26. august

Tidligt oppe - kl. 06.00, og nede og spise morgenmad kl. lige lidt over 7.00. Her var næsten helt proppet af mennesker, hvor de så ellers kom fra. Man ser ikke så mange om dagen.

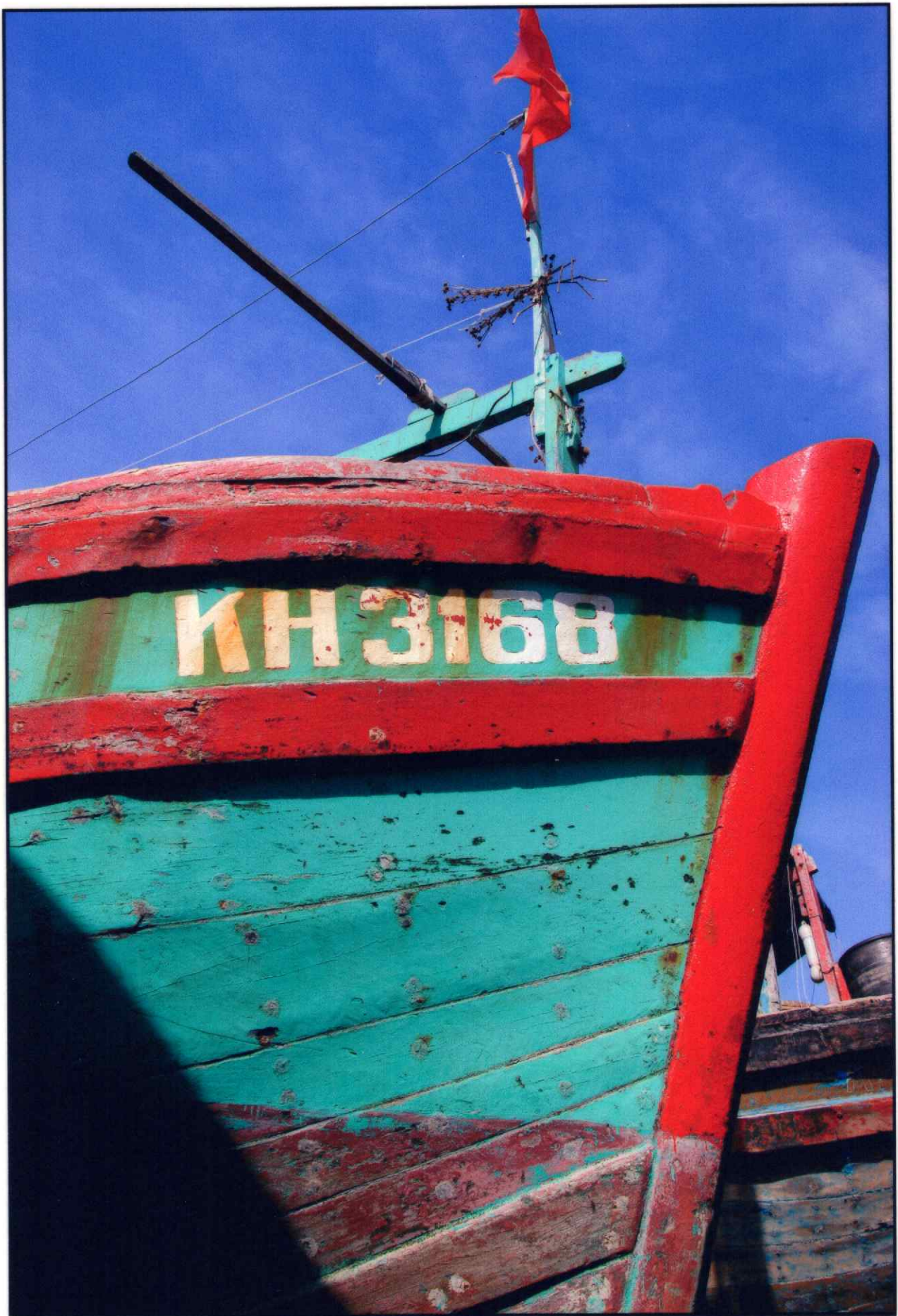
Vi skulle på den aftalte tur med Mr. Loc og han og Mr. Phong hentede os på hotellet allerede lidt i 08.00. I øvrigt imponerende med vietnamesernes forhold til aftalte tidspunkter. De dukker altid op et pænt stykke før den aftalte tid.

Vi kørte med Mr. Phong i taxi op til Po Nagar templerne, Mr. Loc ville møde os hjemme hos ham selv, og om bagi de bitte små sidegader, der lå her.

Kom til sidst ned til floden Song Cai, hvor der lå en lille båd og ventede på os. Inden vi steg ombord så vi et lille bådværft, som byggede små fisker- og transport både.

Sejlede ud på floden mellem de uendelig mange store og små flotte blå malede fiskefartøjer. Mr. Phong, en ældre herre, som havde været skolelærer i sine yngre dage, fortalte at fiskerbådene ofte sejlede helt til Philippinerne eller Malaysia på 2 måneders togt for at fiske. Et fascinerende syn.

Begyndte så at sejle lidt op ad Song Cai floden, som var rimelig bred, men næsten uden trafik. Sejlede forbi en lille ø med et tempel, som skulle beskytte fiskerne mod ulykker. På bredden af den lille ø lå der en masse hajskind til tørring.

Kom til en fiskeauktionsplads hvor fiskene blev landet. Her stoppede vi og gik fra borde for at kigge, vi skulle passe på ikke at glide, for her var vand og fiskeblod overalt. Alle fiskemændene og -konerne synes at det var vældig morsomt, at de fik besøg af turister og stillede gerne op til fotografering. Der var landet nogle meget store fisk, som vi ikke rigtig kunne finde ud af hvad var - men et eller andet hajlignende. Også 1,5 meter lange makreller.

Vi gik lidt rundt og kiggede og over til nogle damer som parterede store fisk og gjorde fiskestykkerne klar til tørring. Det så meget drabeligt ud. Fiskeskrogene blev også kogt og skyllet i en masse vand, vi ved ikke rigtig hvad det blev brugt til.

Der hvor de lagde fiskene på køl, stod de med en mægtig maskine og puttede kæmpe stykker is ind, så det sprøjtede til alle sider med isstykker, det var nu meget smart. Når så alle fiskekasserne var pakket med fisk og is, blev de læsset ind i lastbiler, og så kørt væk.

Gik derefter op på landevejen og hen til Tigertemplet. Lige her på vejen kravlede der en lille gekko rundt på en nedfalden kokosnød, den havde en enorm lang hale.

Her boede kun nonner og ingen munke. Derudover boede der en familie, som havde en masse rigtig søde børn, der hele tiden kom hen og sagde "Hello".

Tigertemplet har fået navn efter nogle tigre som levede i en hule på bjergskrånningen. Tigrene var nu forsvundet og inde i deres hule havde man sat alter op. Var herinde og kigge.

Gik lidt rundt på tempelområdet og Mr. Phong plukkede en cashewnut frugt til os. Den så meget mærkelig ud, da det var en stor frugt, hvor selve cashew nødden ligesom var stilken. Den lugtede meget stærkt/sødt. Mr. Phong sagde at jeg skulle putte den i rygsækken, hvad jeg selvfølgelig gjorde, med det resultat at hele rygsækken stank meget besynderligt da vi var kommet hjem, nå, den må til luftning.

Fik sagt farvel til de søde unger og gik igen ned mod båden, kom forbi et sted herinde på "fiskefabrikken", hvor de også lavede en meget speciel fiskesauce, som blev eksporteret til forskellige lande. Det blev lavet i nogle meget store trækar.

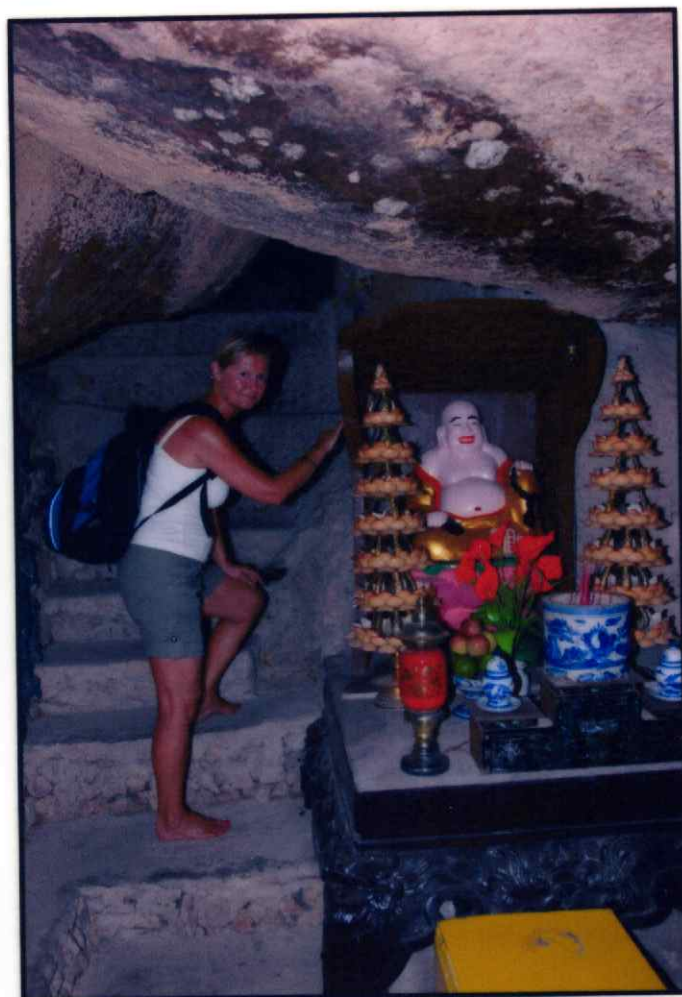

Der sad nogle drenge med deres haner, som Mr. Phong fortalte at de brugte til hanekamp, og tjente mange penge på.

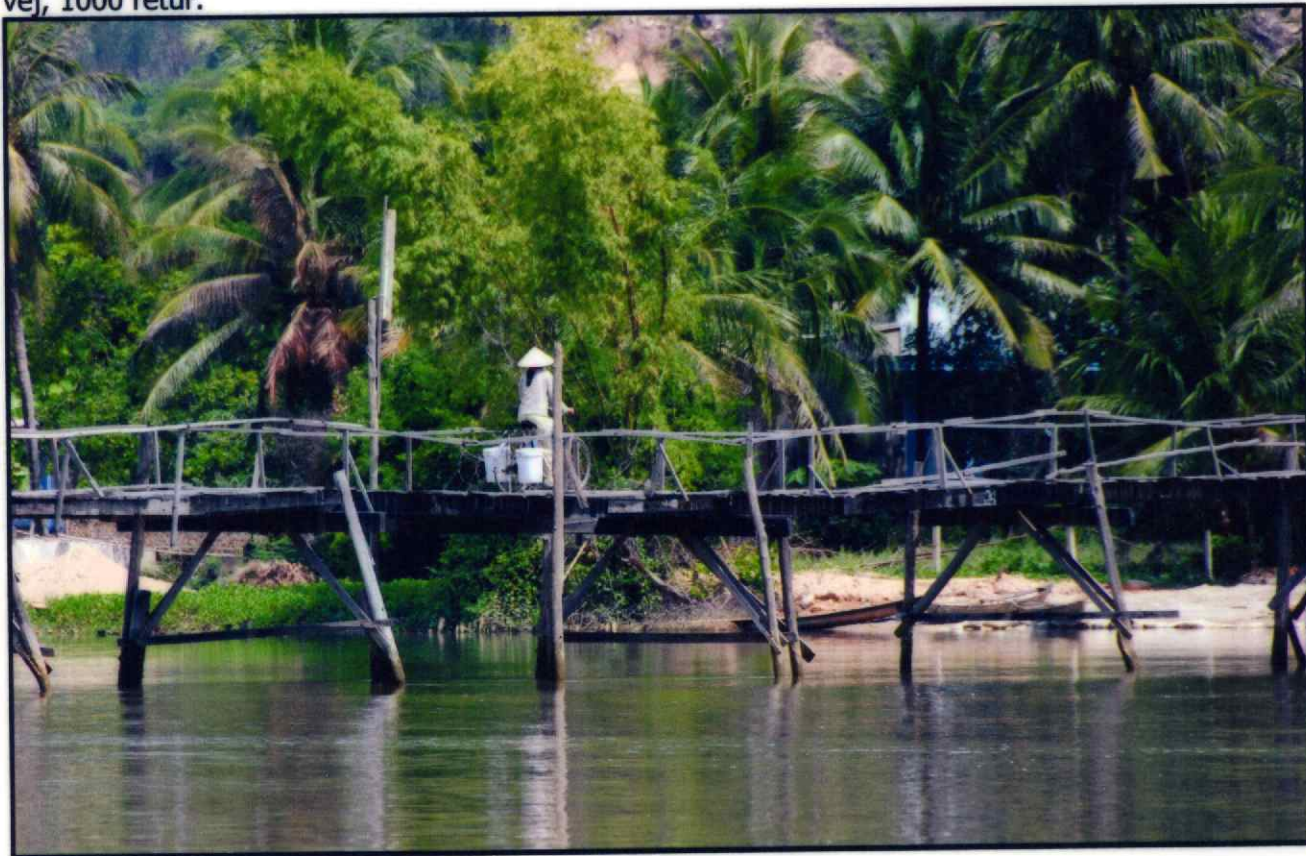
Kom ned til båden og sejlede lidt videre på floden.

Nu kom vi til et kæmpestort skibsværft, der var specialiseret i vedligeholdelse og fabrikation af fiskerbåde. Gik rundt herinde mens Mr. Phong fortalte om stort set alle aspekter ved skibsvedligeholdelse og -bygning. Det var lige ved at være for meget af det gode. Værftet var i besiddelse af et gammelt amerikansk køretøj, som de brugte til at fragte tømmer.

Efter det omfattende besøg her sejlede vi igen videre ad floden. Nu kunne vi endelig hvile ørerne en smule og kun sidde og lade os betage af det utrolig flotte landskab med bjerge og oceaner af grønne marker, bambus og andre træer. Selvom det allerede var blevet godt varmt var det dejlig svalende at sejle på floden.

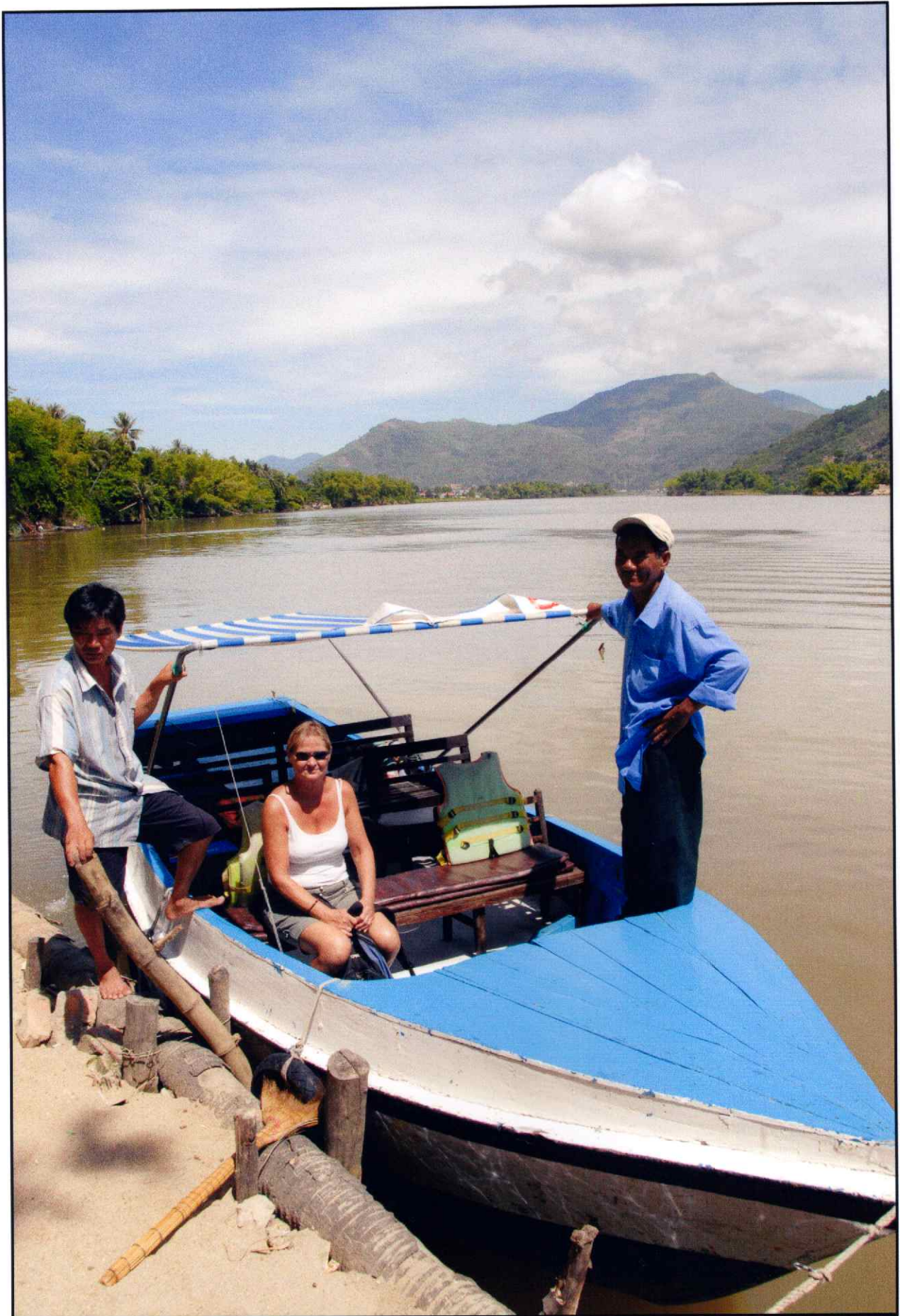
Næste stop var en ældgammel, lang træbro. Lagde til ved en lokal restaurant og gik op på broen for at tage billeder. Selvom broen så noget skrøbelig ud kørte her alligevel masser af knallerter. Gitte var bange for at den ikke kunne holde til hendes vægt, så hun blev i sikkerhed inde på land, mens Phong og Jan gik ud for at fotografere. Blev dog alligevel lokket derud af Mr.Phong, som syntes at Jan skulle tage et billede af mig på broen. Her var også en flot udsigt. De lokale skulle betale 500 dong for at køre over, den ene vej, 1000 retur.

Sejlede igen videre og kom forbi nogle vietnamesere, der var ved at høste ris. Lagde igen ind til bredden umiddelbart efter. Her skulle Phong så fortælle lidt om rismarkerne og høsten. Vi fik nogle ris med, som vi kunne tage med hjem.

Sejlede igen et lille stykke inden vi lagde til bredden og kom ind i en meget lille landsby. Her lå et meget gammelt, stort hus bygget efter kinesisk forskrift.

Her gik vi ind i haven og satte os ved nogle borde og bænke, som ejeren selv havde skåret ud af træerødder.

Ejeren var en kendt møbelbygger og eksporterede møbler til andre asiatiske lande.

Vi fik serveret grøn te og en masse forskellig frugt. Det var dejligt for vi var efterhånden blevet rigtig godt tørstige.

Gik rundt i husets have hvor der bl.a. var kakaofrugter og mandariner. Var også inde og se selve huset, som typisk var indrettet så den bedste og største del af huset bestod af altre for at ære forfædrene, hvorimod selve opholds- og soverummet var meget beskedent.

Gik tilbage til båden og sejlede nu et lille stykke tilbage ad floden til Mr. Loc's hjem. Det lå bare billedskønt lige ned til en runding i floden og bestod af hele tre bambushuse samt et lille bambushus indrettet som køkken. Mr. Loc var selv barn af en børneflokk på 9, og havde selv ikke mindre end 6 børn, som alle var hjemme, da der - til på mandag - endnu var skoleferie.

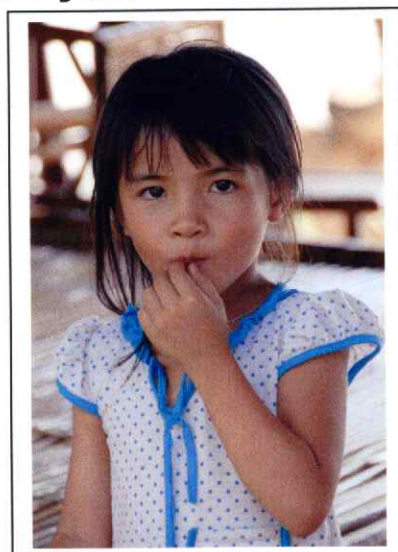

En af hytterne blev brugt til Loc's drenge, her var en meget stor seng, hvor de alle åbenbart sov i, og så var der et fjernsyn og en hel masse spil eller film, så var der også et bord og et par stole. Pigerne havde også deres egen hytte, men den var vi ikke inde og se. Loc og hans kone boede i den oprindelige gamle hytte, de havde overtaget efter Loc's forældre. Loc's far havde været chauffør for amerikanerne i sin tid.

Vi gik rundt og kiggede og sludrede med Loc (det var nu begrænset for det viste sig at han næsten ikke kunne tale og forstå engelsk) og Phong. Slappede lidt i nogle bambusliggestole, mens vi ventede på at Loc's kone og børn blev færdige med vores frokost.

Loc's to små piger stod for at grille maden. De var vel 5 og 8 - 10 år gamle.

Endelig blev der sagt værsgo - og så var der ellers dækket det helt store bord til kun os to. Der var mad til ligeved en hel uge - hvilket vi også havde frygtet. Grillet blæksprutter og oksekød, risnudler med rejer mm., forårsruller, grøn salat med tomater, fisk og ris. Det smagte fortrinligt, men da vi var færdige med at spise kunne man næsten ikke se, at vi havde taget af retterne. Det var lidt pinligt.

Alt imens vi sad ved dette store flotte bord, sad Loc's familie og Phong på en flad bambuseng og spiste risnudler.

Til dessert fik vi forskelligt frugt og lidt grøn te.

Efter maden var klokken blevet halv to og vi skulle først videre kl. halv fire. Så vi gjorde som vietnameserne: lagde os i bambusliggestolene og fik næsten en time på øjet. Jan snorkede højt lige indtil vi blev vækket af en høne, der stod og kyklyk'ede lige ind i ørerne på os. Altså ind i øret på Jan, den havde cirklet rundt om ham ret længe, og nu var den vist blevet træt af al det snorker! Det hjalp da osse, Jan vågnede. Måske vi skulle anskaffe os en høne derhjemme!!!

Sad bagefter og talte med Phong. Han fortalte, at han havde tre børn som alle læste videre i Saigon. Det var dyrt og Mr. Phong skulle tjene en del penge for at kunne betale deres skolegang. Hans kone solgte noget vi ikke rigtig kunne finde ud af hvad var nede på markedet.

Vi fik også at vide at Mr. Loc kun havde gået i skole i tre år, hvilket jo nok også var årsagen til at han dårlig nok kunne skrive, da vi aftalte turen i går. Fik også at vide at de små børn gik i skole otte timer om dagen mandag til fredag og de store børn kun i 4 timer om dagen.

Der er ikke noget der hedder indkomstskat i Vietnam. Det offentlige opkræver penge fra virksomheder, rigtige forretninger (hvor sådanne findes) og fra en ejendomsskat.

Endelig blev klokke halv fire, vi skulle nu med en lille båd. Vandet var sunket meget i floden så vi kunne ikke benytte bådebroen, men skulle nærmest klatre på nogle sten for at komme op i båden igen. Jan var lidt længe om det, skulle lige fotografere pigerne, så han havde ikke set hvordan vi andre kom op i båden, så det så temmelig faretruende og svært ud. Men heldigvis kom også Jan nogenlunde tørskoet op i båden. Loc's to drenge sejlede os et lille stykke ned ad floden hvor der stod en hestevogn og ventede på os.

Det var en meget lille hest, der var spændt foran den spinkle vogn, og det arme kræ skulle transportere fire voksne mennesker i mylderet af knallerter. Loc kom kørende på knallert, og mødte os der hvor vi blev sat af.

Kørte ind mod byen igen. Det var sjovt for dels vinkede og "hello"ede både børn og voksne til os - og dels virkede det som om det ikke var hver dag de indfødte så en hest.

Vi stoppede først ved et hus hvor familien levede af at væve sivmætter og spinde snor. Det var to søde damer, der hele tiden smilede, der viste os hvordan de vævede en stor måtte. Vi skulle også prøve - Gitte

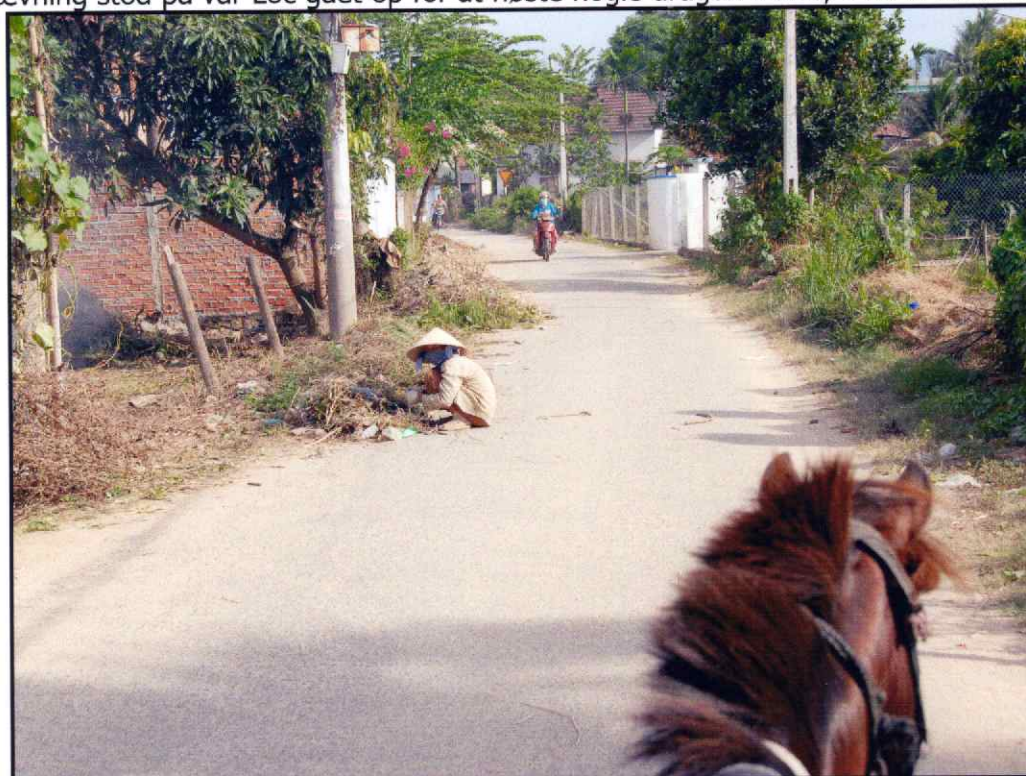
turde ikke - så det blev Jan's lod at påtage sig rollen som væverske.

Det gik vist meget godt, men det var hårdt og selvom den ene dame viftede luft haglede sveden af Jan.

Vi købte to dækkeservietter til 50.000 Dong kunne næsten ikke være andet bekendt.
Mens vores vævning stod på var Loc gået op for at høste nogle dragon fruit's, som vi fik med hjem.

Kørte lidt videre i de små lokale landsbyer og kom til en barbecue fabrik. Her lavede de ler krukker, der blev brugt til at grille over. Fabrikken var lukket for i dag men vi så og fik forklaret fremgangsmåden. Her var hel vildt imponerende rodet. Næsten en stor losseplads at se på.

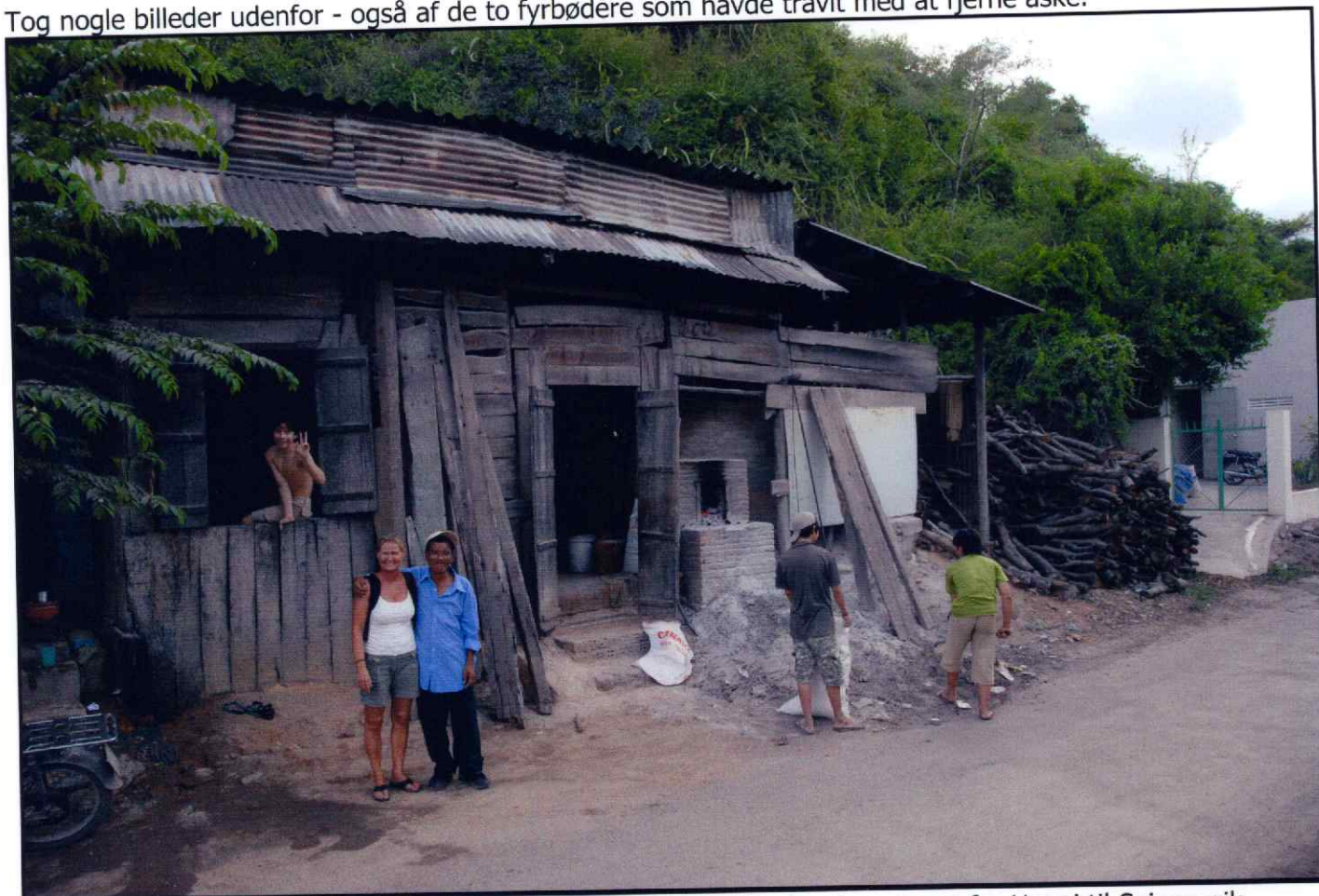

Videre med hestevognen og stoppede næste gang ved et bageri, hvor de lavede franske baguetter. Det var noget specielt. Ovnene blev opvarmet med træ, som blev puttet ind i ovnen ude fra vejen. Inde i bageriet som nærmest bare var et halvtag bygget ud fra klippen var der fyldt med spindelvæv og gammelt skidt og møg. Lige før Gitte var færdig med at spise baguetter i Vietnam - nu må vi se i morgen tidligt hvad der sker.

Vi fik to varme baguetter med hjem, men har ikke spist dem.

Tog nogle billeder udenfor - også af de to fyrbødere som havde travlt med at fjerne aske.

Gik selv et lille stykke ad landevejen indtil en jernbaneoverskæring hvor toget fra Hanoi til Saigon gik. Her lå et tempel, som vi ikke så, men vi fik at vide af Phong, at det i øjeblikket var mødrenes dag. Det betød at de unge piger besøgte templerne for at ære deres mødre. Havde de en rød rose på tøjet betød det at deres mor levede og var rosen hvid betød det, at hun var død.

Kørte så helt ind i bymidten med den arme lille hest. Nu også blandt store lastvogne og busser. Stoppedes ved den store hvide Buddha, Long Son pagoden, som ligger på en lille bakketop.

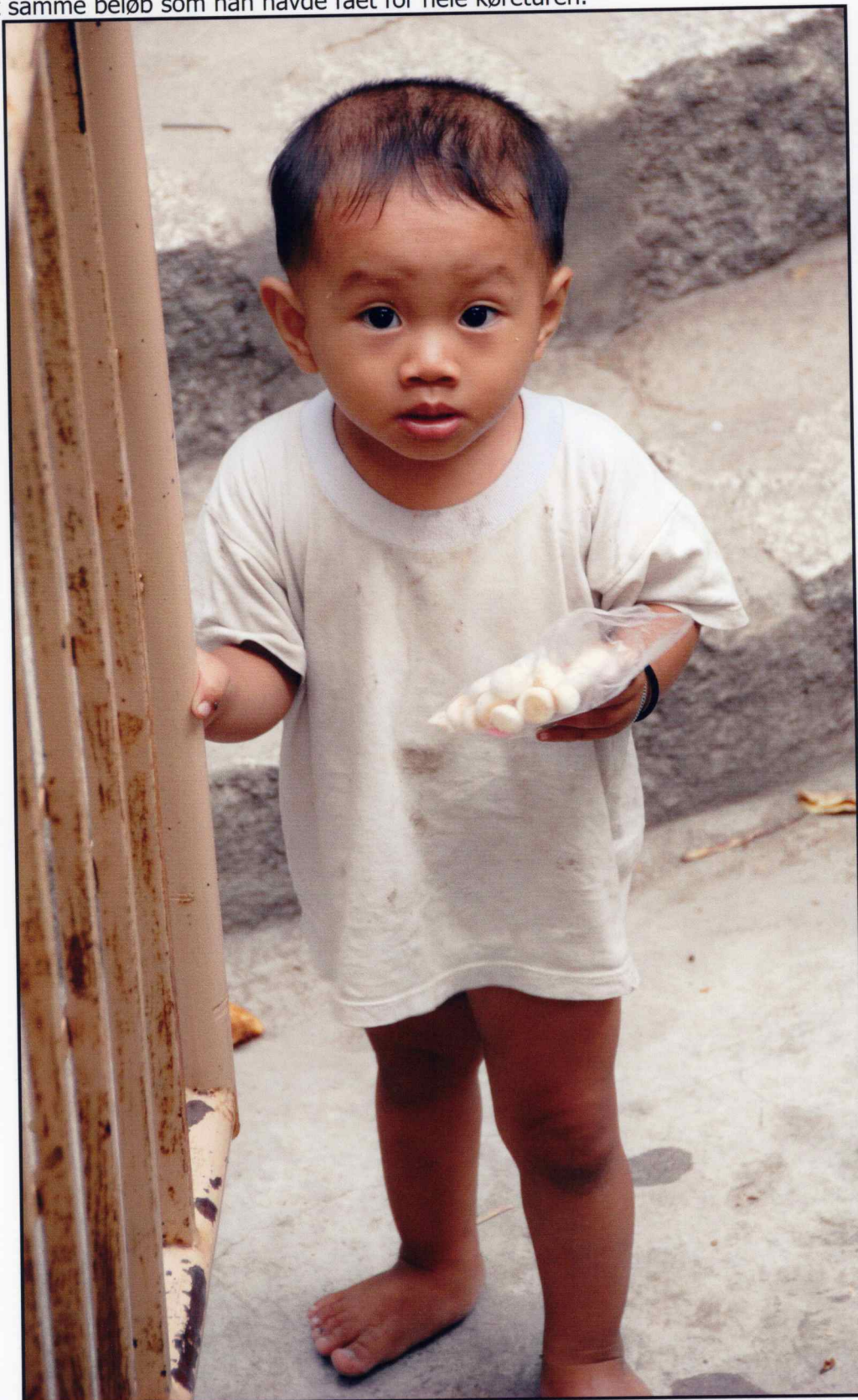

Den hvide Buddha er 25 meter høj og vejer 700 kilo og lå 150 trin oppe. Det var en hård omgang at komme helt op i varmen og efter dagens mange udfordringer.

Vi blev fulgt et stykke ad veje af to piger som kunne en del engelsk. De var fra skolen i Nha Trang. Til sidst viste det sig at de ville sælge postkort, hvor overskuddet gik til skolerne i Nha Trang.

Hestevognen blev sendt hjem og vi gav kusken 50.000 Dong i drikkepenge - hvilket han blev meget glad for. Garanteret samme beløb som han havde fået for hele køreturen.

Loc havde bestilt en taxi til at køre os det sidste stykke hjem til hotellet. Phong fulgte med og Loc selv kom på knallert. Inden vi afregnede skrev vi lige en anbefaling i hans "stilebog" og betalte så 1.000.000 Dong for alle dagens oplevelser = 330 kr. Phong fik 100.000 i drikkepenge. Han havde bestemt været pengene værd.

Endelig på værelset og i air kondition igen. Vi var godt trætte, men dagen havde vist os et helt andet Vietnam end det vi hidtil havde set.

Fik en kop kaffe og en slapper inden vi tog et tiltrængt bad.

Næste stop blev så en restaurant, lige nede ved siden af "Good Morning Vietnam". Det var et steakhouse. Her var meget hyggeligt. Vi fik hver en bacon/cheese burger, men den var alt for stor, så vi kunne ikke rigtig spise op. Her var også meget varmt.

Efter maden gik vi ind næsten lige ved siden af, hvor der lå et supermarked, A-Mart. Gik lidt rundt og osede herinde, fik købt noget iskaffe, og en billig flaske rom.

Slentrede hjem, læste, hyggede.

Klassisk Vietnam Rundrejse.

Vietnam rejse nr. 303 - 17 dage

3 dg Hanoi, 1 dg togrejse, 3 dg Hue,
3 dg Hoi An, 2 dg Nha Trang og 2 dg Saigon.

Priser og Perioder:

Baseret på billigste bookingklasse med Thai Airways
(inkl. oietillæg DKK 1200)

Bestilling af rejsetilbud

10-04-07	14-06-07	27-06-07	16-07-07	06-08-07	01-10-07	07-12-07	31-12-07
13-06-07	26-06-07	15-07-07	05-08-07	30-09-07	06-12-07	30-12-07	31-03-08
11.090,-	11.690,-	12.590,-	11.690,-	11.090,-	12.590,-	15.090,-	12.590,-
Børn u/16år 8.123,-	Børn u/16år 8.543,-	Børn u/16år 9.173,-	Børn u/16år 8.543,-	Børn u/16år 8.123,-	Børn u/16år 9.173,-	Børn u/16år 10.923,-	Børn u/16år 9.173,-

Vi har baseret priserne på den billigste flypris hos Thai (kun ca. 30 pladser på hvert fly!).
Det er desuden muligt at flyve med andre luftfartsselskaber mod tillæg. Spørg evt. din rejsekonsulent.

Inkl. Flyrejse med Thai København - Bangkok - Hanoi og Saigon - Bangkok - København. Alle skatter, afgifter, billetudstedelse. Togrejse på den bedste klasse fra Hanoi til Hue (Soft seater liggevogn med aircondition). Bil- eller bustransport mellem byerne (aircondition rimelige biler og busser, der for det meste kun er reserveret til turister). Alle hoteller (min. trestjernede) med morgenmad. Cykel til rådighed fra ankomst til afrejse i Hue og Hoi An. Engelsktalende guider ved alle ankomster, der vil køre dig til hotellet og forklare dig alt om stedet, billige udflugter, evt. billeje, teatre, shopping, simpelthen alt hvad du ønsker de at vide om det sted, sådan - og 24 timers telefon kontakt til guiden !

Ikke inkl. Lufthavnsafgifter der betales ved afrejse fra Vietnam ca. 100 kr. Visa til indrejse i Vietnam 400 kr. (skal laves før afrejse og er kundens ansvar). Entreer til seværdigheder. Afbestillings forsikring kr. 390 og evt. syge-hjemtransport forsikring. Tillæg for enkeltværelse 2.400 kr.

Bemærk, det er ofte svært at få plads på hotellerne/fly etc. i Vietnam. Det kan derfor forekomme, at et eller flere af hotellerne/flyene bliver ændret i sidste øjeblik.

Ønsker du at forlænge, forkorte eller på anden vis ændre i vore pakkerejser, gør vi det gerne mod et 'gebyr for individuel rejse' på 180 kr. per person. Ønskes der ændringer efter bestilling tager vi dog et gebyr på 280 kr. per person.

Rejsebeskrivelse (denne er ment som en appetitvækker, ændringer kan forekomme):

Dag 1: Afrejse København

Check-in i terminal 3 i Kastrup Lufthavn ca. 1 ½ -2 timer før afgang. Du vil have en lang flyvetur for an dig til Syd Øst Asien og overnatning på Flyveren. Du skal flyve med Thai TG951 kl. 14.30

Dag 2: Ankomst Bangkok, Hanoi

Ankomst til Bangkok kl ca 6.00, gå en tur i denne kæmpestore lufthavn med duty-free butikker. Bagagen vil automatisk blive sendt over til det næste fly (husk at sige i Kastrup, at i vil checke ind hele vejen til Hanoi). Jeres næste fly er Thai Airways TG 682 kl ca 8.30 til Hanoi – en bedre forbindelse findes næppe.

Ankomst til Noi Bai Airport i Hanoi kl ca 10.30, husk at have al dit håndbagage med dig, og følg alle de andre rejsende til Immigrations check-point. Vis dit "blå" Entry-Exit formular og "gul" told formular, som du har udfyldt på flyet, sammen med dit pas, til Immigrationsmanden/damen. De giver en kopi tilbage til dig, og den må du ikke miste under hele dit ophold i Vietnam – de er meget vigtige! Gå videre hertil bagagebåndet – det tager noget tid inden den kommer, så ud igennem tolden og ud i ankomstterminalen.

"Xin chao!" – Velkommen til Vietnam og Ha Noi hovedstaden!

Mr. Jan Kruse
Ejbydalsvej 193

2600 Glostrup

Telefon: 41260436

Mobil:

Udskrevet: 24. jul 07
Reserveret: 16. apr 07
Afrejse: 12. aug 07
Deres reference: Pernille
Fakturanummer: 55969
Reservations nr.: 55969
Land: Vietnam

Tak for din bestilling.

Tekst	Antal		Beløb		Ialt
3 ekstra nætter Nha Trang (3 x 120,-)	2	kr	360,00	kr	720,00
Gebyr for individuel rejse	2	kr	180,00	kr	360,00
Grundpris for rejse nr. 303	2	kr	11.090,00	kr	22.180,00
Sygeafbestillingsforsikring (genforsikret hos Gouda)	2	kr	390,00	kr	780,00
Rejsens samlede pris:				kr	24.040,00
Heraf allerede indbetalt:				kr	24.040,00
Manglende indbetaling:				kr	0,00

Med bedste hilsner
C&C Travel

Mr. Jan Kruse

Ejbydalsvej 193

2600 Glostrup

Fakturanummer: 55969

Indbetaling kan ske til Nordea

kontonr: 2191 6268766586

Kode: +73< +88764005<

IBAN: DK29 2000 6268 7665 86

SWIFT: NDEADKKKXXX

Fakturanummer skal altid angives.

Medlem af Danmarks Rejsebureau Forening nr. A0021 og Rejsegarantifonden nr. 1068

Oriental House/Boltens Gård · Gothersgade 8L · DK-1123 København K

Phone (45) 33 15 33 22 · www.cctravel.dk · cctravel@cctravel.dk · CVR: 12369603

Nordea Bank · NDEADKKKXXX · IBAN: DK2920006268766586 · Reg.nr. 2191 · Kontonr. 6268766586

Din lokale guide i Hanoi - Mr. Don - venter på jer, med det store "C&C Travel" skilt i hånden. Du burde kunne se ham på vej ud af terminalen. Hvis du ikke kan finde Mr. Don, venligst ring 091 3001 995 (ring på dette nummer, da det er inkl. koderne til jer). Denne unge mand vil føre dig til dit hotel i centrum af Hanoi (lufthavnen ligger 35 km fra centrum af Hanoi og det tager ca. 45 minutter at køre) og han giver dig den nødvendige information. Gæster som rejser med C&C Travel, vil få egen bil til Hanoi, og ikke skulle tage lufthavnsbussen. Sig til Mr. Don at han skal vise jer hen til veksleburæuet på vejen, så du kan få vekslet til nogle lokale "Dong" (VND – Vietnamesiske penge), du vil få brug for dem lige efter ankomst. Det er meget bedre og nemmere med Dong, når du skal betale små beløb.

Dit hotel i Hanoi er Hoa Binh Hotel. Her får du et Superior-class værelse. Hvis der ikke er plads på Hoa Binh, vil du skulle bo på Thien Thai Hotel eller Galaxy Hotel.

HOA BINH HOTEL:

Dejligt hotel - faktisk rigtig godt - og alle her er meget søde og service-minded. Fortrinsvis store rum med alle faciliteter. Hotellet ligger i et stille område, tæt på centrum, og selve bygningen er et gammelt fransk palæ.

THIEN THAI HOTEL:

Dette nye 62+ s rum hotel ligger på grænsen af Hanoi's gamle kvartere.

GALAXY HOTEL:

Førhen gammelt fransk palæ. Hotellet ligger med udsigt ud over flotte haver. Hotellet er beliggende i centrum i gådistance fra Hoan Kiem søen. Hotellet har alle faciliteter som er gældende for 3 stjernet hoteller.

Hotel Hoa Binh

Efter du har checket ind på hotellet og har sluppet af, kan du gå hen og se Hoan Kiem søen med Ngoc Son Templet i midten af Hanoi. Denne sø ligger lige op ad de berømte gamle kvartere i Hanoi, dette historiske område af Hanoi er et perfekt indblik i dagligdagen og hvordan Hanoi-mennesker lever. Afslut din dag med en cyclo (en slags 3 hjulet rickshaw) tur. Du sidder komfortabelt i front og har her mulighed for at se levestilen i den gamle del af Hanoi by, alt imens din "chauffør" afleverer den nødvendige bekræft bag dig. Først en cyclo-tur igennem Det Gamle Kvarter, derefter en gåtur hvor du har mulighed for at shoppe. Du har nok "spottet" de butikker du gerne vil tilbage til og shoppe fra, imens du kører på cyclo. Dette er stedet du højst sandsynlig tager tilbage til, for at handle gaver og souvenirs til dine børn, venner og familie. Det er meget nemt at leje en cyclo i området omkring Det Gamle Kvarter, lav en fast aftale før du stiger op i cycloen. 1 times tur koster ca. 20.000 VND (ca. 10 Dkr).

Vi anbefaler kraftigt at du spiser middag på "Street Children's Restaurant", Truong Hoa Sua (28A Ha Hoi street / Tel. 942 4448). Det er ikke det billigste sted i byen, men maden er fantastisk og priserne er overkommelige.

Dag 3: Hanoi

Efter morgenmaden, start din dag i Hanoi med en gåtur til det historiske Ba Dinh Square. Denne store plads og det omkringliggende område, er stedet hvor mange vigtige regeringsbygninger ligger. Lige overfor National Assembly Hall ligger President Ho Chi Minhs mausoleum. Følg køen for at komme ind i mausoleet (det er åbent fra 8.00 til 11.00 dagligt, bortset fra mandag og fredag). Her kan du se hans balsamerede lig i en stor glaskiste. Hans legende er at han er "onkel" til hele det vietnamesiske folk, så du vil høre alle kalde ham "Bac Ho" (som betyder "onkel Ho"). Mausoleet er normalt lukket fra Oktober til December, hver år, til vedligeholdelse (de præcise datoer bliver offentliggjort ca. 1 mdr før). Når du forlader Mausoleet, kan du gå over til The Presidential Palace, hvor presidenten officielt tager imod gæster fra udlandet. Lige bagefter paladset, ligger en stor smuk park hvor Ho Chi Minh boede i et meget klassisk og smukt træhus. Huset står stadig på de oprindelige pæle og kan besøges mellem 11.30 og 14.00). Ho Chi Minhs begravelsesmonument er imponerende og samtidig meget simpelt - han "bor" stadig alle steder i Vietnam.

Nu har du måske mod på at besøge Ho Chi Minh Museet, hvor hans liv er fortalt i detaljer, med mange billeder og kunstgenstande, som bliver fremvist her. I det samme område, kan du se den smukke lille One-Pillar Pagoda som er et af Hanois symboler. Ikke lang fra Ba Dinh Square ligger Temple of Literature - det første universitet i Vietnam - grundlagt i 1070. The Khue Van Pavilion inde i dette tempel er ment at være symbolet for Hanois kultur.

Frokost idag, kan du spise på the Brother's Cafe Restaurant, for USD 7 USD per person. Restauranten er pænt bygget i en have som var et gammelt Buddhistisk tempel. Du kan også vende tilbage til aftenstid hvor en buffet middag koster 12 USD.

Denne eftermiddag kan du besøge mange vigtige og interessante museer, så som National History Museum, Fine Arts Museum i centrum af Hanoi, og Army Museum, Museum of Ethnology i udkanten af Hanoi. De 2 sidste museer er ikke i gådistance, så her skal du hyre en cyclo eller bil.

En ting som helt sikkert skal opleves, er – Water Puppetry (vand-dukke-teater) – på the Thang Long Water Puppet Theatre lige overfor Ngoc Son Temple (Hoan Kiem søen). Denne type dukketeater bliver iscenesat på en vandscene og dukkeførene står bagved en scene med vand til navlen og bevæger dukkerne som sidder på pinde. Tilskuere vil se et stykke som omhandler livet for mennesker på landet. Prisen for indgangen er pt DKK 10 per person. Hvis du ønsker bedre sæder og en musik kasette (den som bliver spillet under stykket) prisen er ca DKK 20 per person.

Dag 4: Ha Noi

Morgenmaden på hotellet er inkl og udemærket. Det er et "must" i Hanoi, at se den virkelige smukke Ha Long Bay, som er et World Natural Heritage Site og ligger ved Ha Long by (165km fra Hanoi eller 3½ timer kørsel). Du kan se Halong Bay på en 1 dags tur eller 2-3 dags tur, alt efter hvor meget tid du har til rådighed. 1 dags turen til Halong afgår meget tidlig om morgenen, og det tager ca. 3½ time at komme derud. Fra selve Halong by, kan du tage en 5 timers båd tur ud i det underskønne Halong Bay område. Under turen vil det være muligt at stoppe og hoppe i vandet og at nærstudere limstens grotterne. Så tilbage til Hanoi, hvor du vil ankomme sen eftermiddag. På 2 dags turen vil du have mere tid til at slappe af og udforske Halong by, men så mister du også en nat i Hanoi, med mindre du forlænger rejsen. På 3 dags turen, er det muligt at både have en nat på båden og en nat i Halong by.

Det kan være at du har lyst til at udforske nogle af de mange etniske grupper i Vietnam. Nogle lever stadig forholdsvis primitivt. Prøv evt dag-ti-dag turene til Hoa Binh by (75km sydvest fra Hanoi eller omkring 2 timers kørsel). Dette er det nærmeste sted på Hanoi, hvor i har mulighed for at besøge landsbyer med etniske minoriteter så som Muong, H'mong eller Thai. Hvis det tiltaler dig at besøge bjergstammer, skulle du tage til bjergregionen i nordvest Vietnam, Mai Chau dalen (135km fra Hanoi eller ca 4 timers kørsel). I denne dal er der smukke og fredelige landsbyer bestående af White Thai og H'mong folket, hvor du kan se de traditionelle vaner. Hvis du vil have en tur til Mai Chau, burde du sætte 2 dage - 1 nat af til dette, hvor du overnatter hos de lokale White Thai i deres huse på styler! En anden dag-til-dag tur kan være at tage til Ninh Binh byen (90km væk). Ro turen igennem rismarkerne, for at besøge Tam Coc grotterne, er også en skøn tur. Denne tur tager dig også forbi 2 templer i den gamle Hoa Lu kapital (Dette var kapitalen fra sent 10. århundrede til tidlig 11. århundrede, for Hanoi blev Det vietnamesiske hovedsæde).

Hvis du stadig er i Hanoi denne aften, burde du spise på Cha Ca La Vong restauranten (14 Cha Ca), som har haft samme familie som ejere i mere end 100 år. Hovedretten er altid den samme - den skønne "Cha Ca" (eller forslået fisk).

Dag 5: Ha Noi – Hue

Morgenmaden på hotellet, er inkl.

Dagen idag er til fri disposition, du kan besøge en anden sø i Hanoi, som hedder West Lake (eller "Ho Tay" på Vietnamsesisk) om morgenen. Her er nogle flotte pagoder, Quan Thanh Temple og Tran Quoc Pagoda (den ældste pagoda i Hanoi, som blev bygget i det 17. århundrede). Her finder du også en vand-park – Ho Tay (West Lake) Park – som er meget populær blandt de lokale i de varme måneder. Om eftermiddagen kan du nyde en drink på en af de mange populære udendørs restauranter omkring West Lake, hvor der også serveres rejsekager og alverdens snegle!

Ellers kan du tage tilbage til centrum, hvor du kan spise på en af de mange restauranter omkring Hoan Kiem søen, og bare slappe af her og nyde stilheden som søen bringer i denne storby.

Om eftermiddagen kan du tage tilbage til de gamle kvartere, for at handle de sidste souvenirs. Eller måske skulle du besøge Tay Pagoda (meget smuk pagoda ca 45 km fra Hanoi). En normal halvdagstur går forbi landskabet ved naboprovinserne Ha Tay Province, hvor de lokale bor i typiske lave huse, rismarker og grøntsagsmarker. Landskabet omkring Tay Pagoda er meget malerisk, med en scene hvor der vises vand-dukke-teater på søen foran pagodaen.

Husk nu at du skal med toget til Hue denne aften, så husk at pakke i god tid og pakke så det er nemt at finde hvad du skal bruge, på toget. Normalt vil vi have booket S1 toget som afgår fra Hanoi kl 19.00. Normalt skal du checke ud fra hotellet kl 12.00, men du kan efterlade din bagage på hotellet, hvor de har specielle opbevaringsrum, indtil du skal afsted. Så kan du nyde den sidste dag i Hanoi, uden at skulle tænke på bagagen. Mr. Don skulle gerne have givet dig din togbillet allerede, så vær tilbage på hotellet før kl 18.00, så du kan fange bilen som skal tage dig til togstationen. Din billet er til "soft sleeper" i a/c vognen. Det er en fin kupé, ren og pæn og med toilet og badeværelse. Toget er helt nyt og blev benyttet første gang i april 2000. Hold godt øje med dine personlige ejendele, pas, billetter mm - der er mange mennesker ombord toget. Og hav din togbillet ved hånden, den skal fremvises flere gange på turen.

C. elbrandt, com

Dehen Jian is land

T. Hing, dk

Du skal højst sandsynlig dele kuppet med 2 vietnamesere. Start med at sige nej og i vil nok hurtigt blive venner, på dette tog. Vietnamesere kan godt være lidt sky, da de ikke er så gode til engelsk, som de gerne vil være, derfor tag initiativet og start en samtale, de vil meget gerne tale med dig.. Du skulle gerne have fået "soft sleeper", a/c sovevogn – en dejlig kupé med plads til 4 personer i en forholdsvis stor kupé.

Toget hedder Reunification Express, fordi den forbinder 2 dele af Vietnam - Norden og Syden - og mange vietnamesere ser dette tog som et symbol på den endelige fred. Overnatningen foregår på toget.

Dag 6: Ankomst til Hue

Toget skulle gerne ankomme til Hue ca. kl. 8.00 og tag det stille og roligt med at komme af, du er på ferie og der vil være megen skubben og masen fra de lokale.

Velkommen til Hue!

Denne by er den administrerende del af Thua Thien – Hue Provinsen. Hue er også en smuk malerisk gammel imperial-by, som tidligere var hovedsædet i det feudale Vietnam fra 1802 til 1945.

Den lokale guide i Hue - Mr. Thoi / 849 097 (du skal kun taste disse numre når du allerede er i Hue, og kun hvis han ikke er at møde dig) – vil tage imod dig på togstationen og vise dig hen til dit hotel og give dig praktisk information ang Hue. Igen, han henter jer privat, kun for C&C Travels kunder.

I Hue prøver vi at få Century Riverside Hotel, Garden-view værelse til dig. Såfremt vi ikke kan få plads på Century Riverside Hotel, prøver vi Huong Giang Hotel (Garden-view værelse)

CENTURY HOTEL

Hvis du ønsker store værelser, væk fra alle andre skandinavere, så er dette stedet at bo. Hotellet ligger 50 m fra Huong Giang Hotel og lige ud til floden. Det er mindre imperialistisk – men værelserne er store og flotte.

HUONG GIANG HOTEL

Huong Giang Hotel ligger ved floden - et meget dejligt hotel - alt er meget flot dekoreret og ser meget imperialistisk ud - og udsigten fra restauranten vil slå vejret fra Jer.

Huong Giang

Century Hotel

Når du har checket ind, så gå ned og tal med agenten, han vil give dig al den information omkring Hue, som du har brug for - og husk at få nøglen til cyklen - den er rar at have, selvom det nogle gange er nemmere at leje en cyclo som kun koster et par kroner. Cyclo - cykeltaxaen - er en nem måde at komme rundt i Hue på, især hvis du vil absorbere atmosfæren. Hue er på UNESCO's liste over kulturelle byer!

Idag skal du tage en cykeltur i dette tidligere hovedsæde, for at se nogle af de mest populære attraktioner, som ligger på nordsiden af Parfumefloden (Huong River). Besøg nogle af disse smukke landemærker, så som Thien Mu Pagoda som blev bygget i 1844 af Emperor Thieu Tri og som nu er hjem for buddhistiske munke. Bagefter kan du tage hen til det tidligere Imperial Citadel, som er bygget på samme måde som den Forbudte By i Beijing, og besøg også Museum of Royal Fine Arts. Efter dette, kan du tage forbi det smukke Dong Ba marked, hvor næsten alt er til salg - enda også franske flutes!

Hvis du har lyst til at se flere pagodaer, kan du tage hen til Tu Dam Pagoda og Huyen Khong Pagoda, som helt sikkert er et besøg værd. Henad aftenen, skal du tage til "ca Hue" (eller Hue's traditionelle folkesange) ombord en "dragon boat" imens i sejler på Parfumefloden. Spørg din lokale guide om tid og sted.. Her kan du virkelig opleve typisk Hue musik.

Dag 7: Hue

Morgenmaden er igen inkl på hotellet.

Idag kunne det være tid til at sejle en tur i dagslys på den maleriske Parfumeflod. Dette er en af de mest ekstraordinære ture på denne rejse, og den er ikke særlig dyr. der findes flere forskellige bådture på Parfumefloden, og de kan tilpasses dine præcise ønsker. Turen som går længst væk, er til Minh Mang Kongens Grav, og med stop ved Thien Mu Pagoda og Hoan Chen Templet på tilbagevejen (eller den anden vej rundt). Den korteste tur er fra bådbroen (som ligger nær Century Hotel) og til Thien Mu Pagoda og denne tur tager ca. 30 min eller mindre.. Du kan booke turen hos agenten, på hotellet, eller direkte ved bådbroen. Andre steder som kun er tilnærmelige over land, er Tu Duc Graven, Khai Dinh Graven og nogle pagodaer i byen.

Besøg nogle af de sjove små kunsthåndværks-butikker, hvor du kan købe en Vietnasesisk hat for DKK 2. Køb endda måske et par stykker - men ikke for mange - de er sjovest når du er i Vietnam. Når du bliver sulten, kan du prøve Tropical Garden (5 Chu Van An / Tel. 828 074), som ligger ca 10 mins gang fra hotellet. Den ligger på en sidegade, lige overfor Huong Giang Hotel – et lille stykke nede af gaden, og har et skilt udenfor. Dette er en af de bedste små, delikate og billige restauranter i hele byen.

Hvis du er træt af storbyer, kan du også tage til Thuan An stranden (13km nordøst fra Hue). Her er der rig mulighed for at slappe af på stranden. Stranden ligger lige ved en lagune som udmunder fra Parfumefloden og havet. Det kan også være at du hellere skulle bruge tiden på at udforske nogle af de typisk lokale huse i Hue, oplev den gamle arkitektur og nyd stilheden i haverne som tilhøres af disse smukke huse.

Dag 8: Hue

Morgenmad er igen på hotellet.

Idag skal du tage en heldagstur til et meget smukt, men også et område med forfærdelig historie. Stedet hedder Demilitarized Zone. Dette område (Quang Tri provinsen), hvor Ben Hai floden er (95km væk fra Hue), blev brugt som afgrænsningsområde mellem Nord og Syd Vietnam fra 1954 til 1975. Området er 5 km til hver side af floden, og dette område er det man kalder Demilitarized Zone. Find en at dele turen/udgifterne med - turen bliver billigere hvis du finder en at dele biludgifterne med - eller gå hen på Sinh Cafeén og køb en billet. Denne koster kun ca halvdelen - ca. USD 11. Det er sjov at i Vietnam er det generelt billigere at købe turbilletter på stedet.

Du køre af Highway No. 1 mod Truong Son bjerget til Hamburger Hill – meget berømt i mange vietnamesiske film. Længere oppe af bjerget, på grænsen mellem Vietnam og Laos, kan du opleve nogle af de mange bjergstammer og opleve deres forholdsvise primitive levemåde. Til sidst ankommer du til Khe Sanh Combat Base hvor man stadig kan finde granater fra krigen - så kig hvor du træder. Besøg Vinh Moc tunnellerne – de er endnu dybere end Cu Chi tunnellerne i Saigon!

På vejen tilbage burde du stoppe ved Hien Luong Bridge som går over Ben Hai floden – i gamle dage var dette grænsen mellem Nordvietnam og Sydvietnam – dette sted kan give kuldegysninger. Utallige soldater blev dræbt i krigen som fandt sted her og på de omkringliggende rismarker. En reproduktion af Hien Luong Broen er bygget lige ved siden af den originale.

Idag skal du kontakte Sinh Cafeén for at få den præsis tid på bussen fra Hue til Hoi An (den ligger på Thuan Hoa Hotel tæt på dit eget hotel, så du kan gå derover eller stoppe der undervejs på en af turene: Check med de ansatte på Sinh Cafeén om bussen stopper ved dit hotel, eller om du skal gå over til et andet hotel, for at fange den.

Her til aften, kan vi anbefale at du spiser fransk, med et strejf af østen - måske med udsigt over solnedgangen i de violette bjerge? Eller prøv en "privat" middag på Tinh Gia Vien (20/3 Le Thanh Ton – Tel. 522 243)?

Dag 9: Hue – Hoi An

Morgenmaden på hotellet er inkl. Nu er det tid til at tage sydpå til Hoi An. Bussen afgår normalt ca kl 8.00 og det tager ca 5 timer at køre de 120 km fra Hue til Hoi An. Sørg for at være foran hotellet i god tid, såfremt bussen stopper her. Ellers skal du gå (eller tage en cyclo) ca 400 m rundt hjørnet til Sinh Cafeén. Du skal kun køre 120 km, men turen tager ca 5 timer, da den stopper flere gange undervejs - f.eks. ved Lang Co Beach, på toppen af Hai Van Passet. Her har du en undeskøn udsigt. Museum of Cham Sculpture (dette museum er udvidet til 2,200 kvm, som er 3 gange så stort som det var før) og Marble Mountains i Da Nang. Husk chaufføren på at stoppe ved Lang Co Stranden, så du kan nå en hurtig dukkert og et hurtigt kig på Museum of Cham Skulpturer i Da Nang. Det er en meget flot tur, fordi den går igennem masser af rismarker og du har udsigten fra toppen af Hai Van Passet, men også en historisk tur, da det var her Amerikanerne kom til landet i 1965.

Velkommen til Hoi An !

Hoi An, også kendt som Faifo for ca 3 århundrede siden, er den hyggeligste gamle by i Vietnam. Tiden står stille i disse fredsfyldte gader. på begge sider af gaden, finder du huse som er 200 år gamle med meget specielle arkitektoniske træk. Denne rolige og fredsfyldte gamle by, som nu er et UNESCO World Cultural Heritage område, er bare det rette sted af slappe af. Vores skønne lokale guide i Hoi An – Ms. Nhan – venter på dig ved bus-stoppestedet ved Sinh Cafeén, med det genkendelige "C&C Travel" skilt i hånden. Hun vil følge dig til dit hotel i Hoi An (ring 090 5117 880 hvis du ikke kan finde hende) og hun vil give dig al den nødvendige information omkring Hoi An.

Vi prøver at få plads på Hoi An Hotel, junior-class værelse, hvis hotellet allerede er fyldt, vil vi få Glory Hotel eller Lotus Hotel til dig istedet.

Ms. Nhan vil sørge for at du bliver kørt til hotellet, Hoi An Hotel som har en smuk stor have, en dejlig stor swimming pool og alt hvad et hotel ellers behøver... og pigerne i receptionen er meget venlige og smiler

hele tiden.. og hotellet har den bedste beliggenhed i byen.

Vær sikker på at du har fået nøglen til din cykel – og husk at du har cyklen til rådighed under hele dit ophold i Hoi An – ligesom du også skal have din busbillet fra den lokale guide. Og nu er det tid til det næste projekt...

Hoi An er en gammel havneby med kun 65,000 indbyggere. Her finder du stadig mange gamle bygninger fra den franske besættelsestid, og Hoi An er en af de bedst bevarede byer i Vietnam. Byen var førhen en af Asiens mest vigtige havne, som både Portugiserne, Hollænderne og Japanerne brugte som handelsstad, hvor der blev handlet alt fra silke, krydderier og peber til ædelsten. Dette er stedet for en gåtur hvor du har mulighed for at se smukke templer og huse. Besøg det lille lokale marked eller nogle af de gamle huse, så som Phung Hung Hus, Tan Ky Hus, Quang Thang Hus og Tran Familiens Bedehus. De ældste og smukkeste huse er blevet renoveret og fredet igennem UNESCO, så alle har mulighed for at se dem. Gå ind i husene, se de gamle træmøbler, udskæringer, Kinesiske digte i kinesiske stiftetegn, som blev hængt på væggen og alle de antikke samlinger så du forstår hvilken indflydelse Kina og Japan havde på denne lille by. Det er også et besøg værd, at se den berømte Japanese Covered Bro. Der er også forskellige samlingshuse, fra alle de kinesere der har immigreret til Vietnam, tag til Quang Trieu (kantonesisk) Assembly Hall, Phuc Kien Assembly Hall eller Trieu Chau Assembly Hall. Ydermere er Quan Cong Templet og Hoi An Museum of History and Culture (og Quan Yin pagoda) et besøg værd.

Køb det store "tour-pass" på Hoi An's touristbureau – ca. USD 5. Dette pas gælder til 5 af byens seværdigheder, du vælger hvilket – gamle huse, broer, etnisk-kinesisk kongresbygninger, pagodaer, etc. etc. Dette er en ny og meget nem måde at få set meget. Du kan vælge at gå eller bruge din cykel til at se denne skønne by.

Oplev atmosfæren om aftenen ved havnen, med alle de små restauranter med meget billig og utrolig lækker mad. Prøv en af de flydende restauranter og måske skulle du spise din dessert eller en "after dinner drink" på den trendy Tam Tam Cafe (110 Nguyen Thai Hoc / Tel. 862 212).

Hotel Hoi An

Lotus Hotel

Glory Hotel

Dag 10: Hoi An

Morgenbuffeten er inkl på hotellet.

Så har du tid til at gøre som du har lyst – husk Cua Dai stranden er kun 15 min væk på din cykel (ca 5 km). Start om morgenen med at tage til Cua Dai stranden, med dets skønne blå-grønne vand, på din cykel. Du kører igennem landskabet med rismarker og små lokale landsbyer. Når vejret er varmt, er stranden perfekt til en dukkert – og prøv en af de lokale restauranter derude. Køb en is til børnene på stranden – der er mange lokale børn – de elsker is og den koster kun DKK 0,25 stykket ! Du kan også vælge at tage en båd tur på Cai floden (en gren af Thu Bon floden) for at besøge nogle af de lokale håndværk, så som Kim Bong snedker landsby, Thanh Ha lertøjs landsby eller Tra Que grøntsags landsby. Der findes også en anden interessant båd tur til Cham Island (15 km fra Cua Dai stranden) hvor du har mulighed for at nyde et øde og afslappende område (indtil videre er der ikke mange turister der har opdaget dette område). Hoi An touristbureau arrangerer bådture af forskellig varighed til landsbyerne og til Cham Island.

Hvis, under dit ophold i Hoi An, det bliver d. 13. i den vietnamesiske månekalender, har du en god chance for at opleve en ant i byen uden moderne lys. Denne aktivitet hedder Full Moon Festival. Lanterner bliver hængt langs gaderne og der bliver dyrket mange aktiviteter fra gammel tid, så som kinesisk skak, gadesælgerne sælger lokale fødevarer og meget mere. Check med din lokale guide, om du er så heldig at opleve dette!

Dag 11: Hoi An

Morgenmad på hotellet er inkl.

Denne dag kan bruges til at besøge et andet UNESCO World Heritage Site – My Son Holy Land of the Cham people. "My Son Holy Land" ligger i My Son dalen og består af 10 grupper af templer, som er bygget af Cham folket. Dette sted blev brugt som religiøst centrum under Champa Kongeriget fra sent 4. til 15. århundrede. De fleste af templerne er ødelagt af tiden og krigen og i øjeblikket kan man kun se ruinerne af disse bygninger. Mange rejsebureauer og hoteller i Hoi An arrangerer ture hertil, som normalt er halvdags ture. Indgangs billet til My Son koster ca. USD 4 per person og inkludere transport fra porten til området. Et besøg på Museum of Cham Sculpture i Da Nang, på vejen på din bustur til Hue imorgen, vil give dig mere information omkring Champa Kongeriget hvilket var stærkt i Quang Nam, Quang Ngai provinserne og Da Nang by.

Spis frokost på Vinh Hung Restaurant (147B Tran Phu / Tel. 862 203) og prøv en af de dyreste retter – krabber med ingefær. Restauranten ligger i den gamle bydel – kun 10 minutters gang fra dit hotel.

Du kan bruge eftermiddagen til at slappe af og få shoppet. Hoi An er meget kendt for dets silke - du kan endda se hvordan de lokale holder silkeorme for at få pupper og derfra silken. Køb meget-meget-meget billigst silketøj special syet til dig - klar på et par timer (check at du får ægte silke og prøv det på før du betaler for det). Husk at du skal til Nha Trang imorgen med toget, så få al din bagage og souvenirs pakket i god tid.

Dag 12: Hoi An – Nha Trang

Morgenmaden på hotellet er inkl.

Vær parat med al din bagage til togturen denne morgen. Du har allerede modtaget din billet til toget (soft seater i a/c kupé) fra guiden. The Reunification Express S1 tog afgår normalt fra Da Nang kl. 11.00. Din chauffør vil holde klar ved hotellet kl. 9.30 og køre dig til togstationen i Da Nang, ca 35 km i privat bil, kun til C&C Travel gæster. Det er en dejlig kupé og der er toilet og bad ombord - visse dele af toget kan dog være noget snusket. Du skal højst sandsynlig dele kupé med de lokale.

Velkommen til Nha Trang !

Denne strand by har en meget lang strand. De fleste af hotellerne, coffee shopsene, barene og turistbureauerne ligger på "Tran Phu" gaden som følger stranden. Udover stranden er her andre aktiviteter så som bådture til omkringliggende øer, snorkling og dykning.

Du skulle gerne ankomme til Nha Trang kl. 20:00 og din næste chauffør vil vente på dig, på stationen. Kig efter personen med det velkendte "C&C Travel" skilt! Ring til agenten – Mr. Cuong – på følgende nummer, såfremt du ikke kan finde ham: 091 3449 848 (tast kun disse numre når du er i Nha Trang, du skal ikke tilføje områdenummer).

Chaufføren vil køre dig til det dejlige hotel i Nha Trang, som hedder Que Huong Hotel, deluxe-class værelse, som ligger centralt i byen. Såfremt vi ikke kan få plads på Que Huong Hotel, vil du få enten Saigon Nha Trang Hotel eller Nha Trang Lodge.

QUE HUONG HOTEL:

Hotellet har 60 værelser, en stor swimming pool og alt andet som forventet af et moderne hotel

Denne aften har du måske lyst til at spise middag på Nha Trang Sailing Club (72-74 Tran Phu) – her finder du det bedste mad og stedet ligger tæt på centrum. Eftersom turister har fået øjnene op for denne by, er der også begyndt at komme en del små natklubber, men Nha Trang er stadig en charmerende by, men god og billig mad og gode muligheder for at snorkle og dykke. Det er nær det eneste område i Vietnam hvor der er noget ved dykning.

Dag 13: Nha Trang

Morgenbuffeten på hotellet er inkl.

Du befinder dig nu i en meget populær strandby i Vietnam. Det første du skal gøre, er at tage en dukkert i havet. Tga på stranden tidlig morgen og se alle de lokale, af alle aldre, hygge sig i vandkanten. Kl. 8.00, Mr. Cuong – agenten i Nha Trang – vil møde dig i lobbeyen, så hvis du har spørgsmål til byen, er det nu du skal spørge.

Der er flere forskellige aktiviteter at vælge imellem. Du kan vælge at tage på en bådtur ud fra kysten, for at snorkle og svømme i det krystallklare vand. Du skal huske at i regnsæsonen, fra Oktober til sent December, nogle gange fra sent Oktober til tidlig Januar, er det ikke tilrådeligt at dykke i Nha Trang. Her er noget for alle - om du er certificeret dykker, eller amatør der bare vil svømme og bade... Der er flere forskellige dykkercentre i Nha Trang nær dit hotel og på hovedgaden – Tran Phu Street. Du vil få

flere dage?

mange muligheder til at se den halvø og verden under havoverfladen. Dette burde du gøre hele dagen.
En ting som bare SKAL opleves: Mama Hanh's fantastiske heldags bådture – den dame som ejer båden er simpelthen skør. En lækker buffet bestående af vietnamesiske specialiteter bliver serveret, og efter maden hopper alle de unge (eller unge af sind) i vandet – Mama Hanh skruer op for musikken og servere vin og øl - hvilken dame !! og prisen er næsten ingenting! Bed receptionisten om at booke Mama Hanh's "Green Hat Boat Tours" .

Eller tag på en bådtur med de "normale mennesker". En smuk halvdags tur til øerne omkring Nha Trang, hvor svalerne laver rede. Disse svalereder er dem som bliver brugt i den kinesiske svalsuppe ret. Måske skulle du tage til Mieu Island for at se deres karakteristiske akvarium. Så om eftermiddagen kan du tage på en bytur til Po Nagar Cham Towers (nær ved Xom Bong Broen) – en af de flotteste tårne tilbage fra Champa Kongedømmet, Long Son Pagoda med den store Buddha statue, Hon Chong Promontory, Pasteur Institute og Oceanographic Institute...

Skal du svømme fra stranden idag? Lej en solseng med paraply af Mr. Tu – han ejer alle de grønne solsege – for han tilbyder en formidabel service. Denne strand er også et godt sted at få manicure eller en dejlig massage. Evt kan du tage på sightseeing i byen senere...
I Nha Trang, så vel som andre byer mod havet i Central Vietnam, vil du opleve en meget speciel form for båd, som bliver brugt af de lokale – "basket boat" (eller "thuyen thung" på vietnamesisk – "thuyen" betyder "båd" og "thung" betyder "kurv"). denne bpd er bygget af bambus-strimler, og ligner en stor rund kurv som er ca 2 meter bred. Det er meget svært at ro i denne form for båd, men prøv det hvis du får chancen, det er virkelig morsomt!

Besøg en af de mange gaderestauranter – vi garanterer en service udover det normale – det kan være at de endda tager familie albummet frem, hvis du besøger det samme sted flere gange! Du skal også tage forbi Ana Mandara Resort for at få en drink eller (hvis du er millionær) en eksklusiv middag. Senere kan du besøge en af klubberne på stranden – eller måske skal du spise middag på Ngoc Suong Seafood Restaurant (96A Tran Phu / Tel. 827 030 eller Lac Canh Restaurant (11 Lac Canh / Tel. 821 391 / nær central-markedet) eller Truc Linh Restaurant (21 Biet Thu Street – Tel. 820 089).

Det er en god idé at checke den præcise tid på bussen til Saigon imorgen, og også at genbekræfte denne. Du skal kontakte Sinh Cafe office i Nha Trang:

**SINH CAFE OFFICE
NO. 3 (Nhi Phi Company)**

**10 Biet Thu Street, Nha Trang
Tel. (58) 811 981 / 811 982
Mobile 090 3804 573**

Du skal ikke taste nummeret i parantesen, hvis du allerede er i Nha Trang. Check med personalet på Sinh Cafeén om bussen stopper uden for dit hotel imorgen, eller om du skal gå hen på Sinh Cafeén.

Dag 14: Nha Trang – Saigon

Morgenbuffeten på hotellet er inkl.

Uheldigvis er det nu tid til at tage videre. Normalt afgår bussen kl 7.30 om morgenen og det tager ca 9 timer at køre de 450 km fra Nha Trang til Saigon. Vær sikker på at du er foran hotellet i god tid. Hvis bussen ikke stopper her, skal du gå hen på Sinh Cafeén i nærheden. Du har allerede fået billetten til bussen, af vores lokale agent dagen før, hvor du også har fået bekræftet hvor i bussen du skal sidde.

Turen går ud af byen til National Highway No. 1 (bygget af amerikanerne under krigen for ca 30 år siden), igennem den jugleligende natur, med tusinvis af cykler og motorcykler! Bussen stopper ved Ca Na Stranden (ca 140 km fra Nha Trang) hvor du kan strække benene og få et tiltrængt hvil... Det næste stop et ved Phan Thiet by (ca 200 km yderligere til Saigon) og her kan du spise frokost.

Velkommen til Ho Chi Minh City (Saigon)!

Saigon er det gamle navn for denne by. Byen ændrede navn i 1976 til Ho Chi Minh City, efter President Ho Chi Minh, men mange bruger stadig "Saigon" som også er det navn de fleste lokale bruger. Denne by er den største by i Vietnam (over 2,000 kvm og 7 million mennesker), en ren smeltedigle af mennesker fra alle regioner, søger til Saigon for at finde jobs her. Byen er også økonomisk centrum i Vietnam, byen er den mest vestenpræget by i Vietnam. Stadig er der dog mange intrassante oplevelser i denne by, så som at følge de lokales dagligdag, alt imens du går ned af gaden, lig mærke til alle de små lokale coffe shops og gadesælgere og lig mærke til mængden af motorcykler og cykler.

Bussen stopper flere gange i Saigon. Dit stop er omkring kl 18.00. Hvis du ikke kan se den lokale guide eller chaufføren på Sinh Cafe busstationen, så ring til en af de følgende charmerende agenter i Saigon: Ms. Rosa: 090 3676 014, Ms. Minh Thu: 090 3316 488. Igen du skal ikke taste andet end dette nummer, når du allerede er i Saigon.

Her hvor bussen stopper, ved Sinh Cafe's hovedkontor, er den billige del af byen, med mange billige hoteller. MEN vores guide henter dig en fin bil og tager dig med til det historiske og verdensberømte

Hotel Continental – originalt bygget i 1880 og nyrenoveret, med respekt for traditionerne – i midten af Saigon. Hotel Continental, superior-class værelse er hotellet vi prøver at få til dig. Hvis der er udsolgt her, vil vi få et værelse til dig på Grand Hotel, superior-class værelse.

HOTEL CONTINENTAL

Du vil kunne mærke hele dette lands historie i denne pragtfulde bygning. Terrassen er bare vidunderlig - maden er god og til en fair pris - et hotel til kendere.

Vores agnet vil møde dig igen efter du har checket ind, eller den efterfølgende morgen, for at give dig den nødvendige information. Nu kan du bruge aftenen til at slappe af eller gå en tur. Byen har stadig lidt af den gamle franske charme og det er nemt at finde rundt.

Til aftenmad i aften, er du inviteret til at nyde en gratis middag på det meget kendte, berømte og populære "NGON" Restaurant, som betyder "velsmagende" restaurant - 138 Nam Ky Khoi Nghia street / Tel. 825 7179. Denne resaturant er virkelig populær blandt de lokale. Restauranten ligger overfor Reunification Palace (førhen President paladset). Her kan du prøve mange af de lokale retter fra de 3 regioner i Vietnam - Nord, Midt og Syd. Restauranten er dekoreret med træ borde og stole, banantræer og gamle bygninger.

Dag 15: Saigon

Morgenbuffeten på hotellet er inkl.

Måske skulle du idag starte med en by tur, startende i centrum af byen. De fleste landemærker i Saigon, er bygninger fra den franske koloni periode, så som City Hall (officielt kaldet People's Committee Hall), the Municipal Theatre, the Notre Dame Cathedral, the General Post Office og the History Museum som ligger ved Zoo og botanisk have. Alle disse steder er i gå-distance fra hotellet. Ydermere skal du se den tidligere US Ambassade (hvorfra amerikanerne flygtede i 1975), Reunification Palace (tidligere President palads, før 1975), War Remnants Hall (udstilling af billeder og amunition, som blev brugt under Vietnam krigen), Ben Thanh Markedet (det største markede i Saigon, og også et symbol af Saigon).

Om eftermiddagen anbefaler vi at du besøger den travle Chinatown med Cho Lon (som betyder "stort markedet" eller Binh Tay Markedet som er det officielle navn). AFaktisk kalder de lokale hele Chinatown området for "Cho Lon". Dette område var førhen en særskilt by hvor de etniske kinesere boede, men nu er det en del af Saigon – Ho Chi Minh City. Der er mange små, men også store butikker i dette område, familierne åbner butik i deres egne huse. "Cho Lon" er meget livligt og travlt hele tiden, og her har du god chance for at købe de traditionelle kinesiske medikamenter og krydderier fra østen, alt hvad hjertet begærer. Rundt om markedet er der flere gamle Vietnamesiske pagodaer og kinesiske templer. Køb nogle souvenirer lightere – næsten ægte Zippo...

Andre dagsture kunne være en tur til My Tho by eller Vinh Long by med Cai Be Floating Marked i Mekong Deltaet. Et besøg i deltaet er simpelthent forbløffende, som turen går igennem det grønne område, møde med venlige lokale og se hvordan livet i et floddelta udfolder sig..

Til aftenmad burde du tage ned og spise på en af de flydende seafood-restauranter på floden (selvom det ikke er den bedste mad, eller den billigste mad), men det er det flotteste sted - smukt og fredeligt. Tag tilbage på hotellet i en cyclo, og bed køren om at tage den lange vej, for der er masser at se og opleve om aftenen i Saigon. Stop på en af de lokale cafeér på vejen og nyd en cappuccino, og lig mærke til de unge som er meget amerikaniserede. Dette har taget til lige siden krigen, at de unge hellere vil være amerikanere end vietnamesere og derfor efterligner amerikanerne.

Dag 16: Saigon – Afrejse

Morgenmaden på hotellet er selvfølgelig inkl.

Denne morgen kan du bruge til at tage på de ture du ikke har nået endnu. Tag ud til de berømte Cu Chi Undergrunds Tunneller, som Viet Cong'erne brugte under krigen mod amerikanerne, og du kan endda komme ned i tunnellerne til 2 eller 3 etage (ca. 10 meter under jordoverfladen) – hvis du tør! Tunnellerne er over 200 km lange!! Her kan du opleve den smarte måde som guerillasoldaterne brugte i krigen mod de meget bevæbnede Amerikanere. Prøv også tapioca med the, som guerillasoldaterne nød i krigstiden, og de lokale stadig til denne dag nyder, som snack... Før eller efter dette besøg, skal du tage forbi War Remnants Hall og få et indblik i hvordan Vietnameserne havde det med krigen...

Hvis du har oplevet nok historie på denne rejse, kan du også bruge dagen til at slappe af eller shoppe det sidste.... Så tilbage til hotellet og pak bagagen. Vær sikker på at du har pakket alt og at du har det mest nødvendige i håndbagagen.

Sig "tam biet" (farvel) til Saigon – Ho Chi Minh City. En bil vil hente dig kl 15.00 og køre dig til Tan Son Nhat Airport – kun ca 15 i bil. Vi håber at du har husket de USD 12 per person, som du skal betale i international lufthavnsskat i lufthavnen.

Kl. 21.00 skal du flyve mod Bangkok på Thais afgang TG687, med ankomst i Bangkok kl. 22:25.

Du har lidt tid i Bangkok, da alle fly videre til Danmark afgår meget sent aften. Husk at have pakket så du har en trøje og et par lange busker, du kan skifte til i Bangkok. Lufthavnen er air conditioned og kan føles meget kold, samtidig med at vejret i Danmark nok heller ikke er lige så varmt som det du kommer fra. Du har ikke mulighed for at skifte ellers, før i Danmark, da du gerne skulle have checket din bagage ind hele vejen til Danmark.

Dag 17:

Afrejse Bangkok kl 00:50 med Thais fly TG950

Ankomst - København kl 06:35

Har du mere tid og flere penge, tii endnu syv dages ferie ?

Så overvej at forlænge turen med syv dage ekstra på det herlige Jungle Paradis Coco Beach.

NB. Forbehold for fejl og ændringer.....og husk nu venligst, at C&C Travel ikke ønsker at have reisende der forventer at få en masse penge tilbage fordi et eller andet ikke går helt som forventet - vore faste gæster nyder rejsen og klager aldrig !

Såsom hoteller - det der er indkalkuleret er almindelige gode hoteller - men vi forsøger overalt at give de bedste hoteller som du evt. måtte ønske..... skulle Jeres hotel ikke være det som i har ønsket fra starten, er det fordi at det har været fuidt booket, men vor agent har helt op til Jeres ankomst prøvet at skaffe det rigtige hotel, ved at have Jer på venteliste.....vær glad når alt bare klapper. Det er bare ærgerligt hvis lidt går galt... det er landet man skal se... det er da forhåbentligt også spændingen du rejser for... ? Og veiret, det er C&C Travel desværre aldrig herre over.

Vil du spørge om noget specielt, da korresponder med Rosa, vor agent i Saigon om det, vietauro@hcm.vnn.vn

C&C Travel, Boltens Gård, Gothersgade 8L, 1123 København K.

Tlf: 33 15 44 22 - Fax: 33 15 44 28 - Email: cctravel@cctravel.dk - Web: www.cctravel.dk